

PLE

Parlament de Catalunya

Sessió 28. Dimecres, 6 d'abril de 2022. XIV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de Llei de reforma de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries. Tram. 202-00034/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 12).
3. Proposició de Llei de modificació de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges. Tram. 202-00035/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 15).
4. Proposició de Llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Tram. 202-00036/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 16).
5. Decret Llei 3/2022, del 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques. Tram. 203-00021/13. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret Llei.
6. Proposició de Llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Tram. 202-00001/13. Grup Mixt. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 30, 5).
7. Proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme. Tram. 202-00029/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Mixt. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu (text presentat: BOPC 231, 7).
8. Interpel·lació al Govern sobre el personal sanitari. Tram. 300-00148/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat en el context de crisi. Tram. 300-00145/13. Marc Parés Franzi, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.

10. Interpel·lació al Govern sobre les afectacions i les mesures en l'àmbit energètic. Tram. 300-00147/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
 11. Interpel·lació al Govern sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, dels espais agraris. Tram. 300-00150/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
 12. Interpel·lació al Govern sobre la inseguretat creixent. Tram. 300-00144/13. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
 13. Interpel·lació al Govern sobre els centres especials de treball. Tram. 300-00149/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
 14. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades. Tram. 300-00146/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
 15. Interpel·lació al Govern sobre l'impacte econòmic de la guerra. Tram. 300-00151/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
 16. Interpel·lació al Govern sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes. Tram. 300-00152/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
 17. Procediment per a designar sis membres del Consell de Garanties Estatutàries. Tram. 287-00001/13. Grups parlamentaris. Designació.
 18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida. Tram. 302-00121/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
 19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició addicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures. Tram. 302-00122/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
 20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política sanitària. Tram. 302-00123/13. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.
 21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els eventuais contactes entre l'Administració de la Generalitat i l'entorn del president de la Federació Russa. Tram. 302-00124/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
 22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública. Tram. 302-00125/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.
 23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació. Tram. 302-00126/13. Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.
-

Punt 1 | Substanciació

Relació de preguntes a respondre oralment en el Ple

SERAN SUBSTANCIADES EL DIA 6 D'ABRIL DE 2022, A LES 9.00H

Preguntes al Govern

1. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el garantiment dels serveis bàsics a les famílies. Tram. 310-00247/13. Eulàlia Reguant i Cura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
2. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les novetats amb relació a la possible candidatura per a uns jocs olímpics d'hivern. Tram. 310-00248/13. Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
3. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'impuls a la formació professional per al sector de l'automoció. Tram. 310-00249/13. Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
4. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'Organisme de Protecció i Promoció de la Igualtat de Tracte i No- discriminació. Tram. 310-00250/13. Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
5. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els ajuts previstos davant la pujada de l'índex de preus de consum. Tram. 310-00240/13. Joan Garriga Doménech, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
6. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de la sanitat pública. Tram. 310-00241/13. Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt. Substanciació.
7. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les llistes d'espera als centres sanitaris. Tram. 310-00245/13. Ignacio Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
8. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per a l'equilibri territorial del Departament de la Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori. Tram. 310-00251/13. Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
9. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les actuacions amb relació al màster universitari de formació del professorat de secundària. Tram. 310-00252/13. Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
10. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els incentius per a residents de medicina familiar i comunitària i infermeria en salut mental. Tram. 310-00253/13. Mònica Sales de la Cruz, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
11. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el projecte real dels Jocs Olímpics d'Hivern del 2030. Tram. 310-00246/13. Lucas Silvano Ferro Solé, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
12. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la gestió dels nous instruments d'accés a l'atenció primària. Tram. 310-00242/13. Alícia

Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de l'educació. Tram. 310-00243/13. Alícia Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els incidents amb els equips de respiració autònoma del Cos de Bombers de la Generalitat. Tram. 310-00244/13. Alícia Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

Preguntes al president de la Generalitat

15. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00138/13. Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt. Substanciació.

16. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00137/13. Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.

17. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00141/13. Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.

18. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00142/13. Eulàlia Reguant i Cura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.

19. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política general. Tram. 317-00139/13. Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.

20. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics. Tram. 317-00144/13. Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.

21. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics. Tram. 317-00143/13. Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.

22. Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Tram. 317-00140/13. Alícia Romero Llano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

Punt 2 | Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única

Proposició de llei de reforma de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

202-00034/13

ORDENACIÓ DE LES ESMENES

ESMENES PRESENTADES A LA TOTALITAT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

Esmena 1

GP de Ciutadans (1)

A la totalitat

De retorn de la proposició de llei amb text alternatiu.

Exposició de motius

El Consell de Garanties Estatutàries va ser creat per l'article 76 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i el seu article 77 estableix que el Parlament en regularà per llei la composició i l'estatut dels seus membres, entre d'altres matèries. És la institució de la Generalitat que vetlla perquè les disposicions normatives de la Generalitat s'adeqüin a l'Estatut i a la Constitució, en els termes que estableixen l'article 76 de l'Estatut i de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries. També correspon al Consell dictaminar prèviament a la interposició davant el Tribunal Constitucional de recursos d'inconstitucionalitat, conflictes de competència i recursos en defensa de l'autonomia local.

La referida Llei 2/2009 als efectes de la modificació que es proposa establia, a més d'una durada del càrrec de nou anys, la regla de la renovació dels nou consellers que l'integren per terços i cada tres anys. La renovació parcial i periòdica dels membres del màxim òrgan jurídic consultiu de la Generalitat constitueix un element essencial de la seva independència i funcionament regular, ja que garanteix la seva continuïtat sense canvis abruptes en la seva composició, evita el reflex exorbitant de la majoria parlamentària existent en una determinada conjuntura, i permet ajustar la institució a l'evolució social, política i de la cultura jurídica.

Cal, també, reforçar aquells elements que han d'assegurar la independència dels membres del Consell, així com l'accés igualitari de possibles candidats. Amb aquest efecte, es proposen en aquesta llei elements més garantistes a l'hora de la designació dels membres, del procés de selecció de les candidatures i de la finalització del seu mandat.

El fet que el Parlament de Catalunya, en el passat més recent, no hagi procedit a fer puntualment les propostes de designació de membres del Consell de Garanties Estatutàries en els terminis legalment establerts ha provocat una notable disfunció, contravenint la voluntat expressada pel legislador, pel fet d'allargar els mandats per les pròrroques produïdes i de descompassar la renovació entre els nomenaments que corresponen al Parlament i els que correspon al Govern.

Per tal de fer possible el restabliment de la dinàmica de renovació dels consellers del Consell de Garanties Estatutàries, aquesta proposició de llei esta-

bleix una reducció del mandat dels consellers, que passa de nou a sis anys, establint a tals efectes un règim transitori pel que fa als consellers de designació pel Parlament, així com un sistema transitori de renovació dels consellers de designació governamental, per acabar assentant la periodicitat en les renovacions dels consellers regulada per la nova redacció de l'article tercer.

II

En concret, aquesta proposició de llei es divideix en quatre articles, una disposició transitòria i dues disposicions finals que modifiquen l'actual llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries.

L'article primer de la proposició de llei regula la composició del Consell i la designació dels membres, establint el següent: (i) el número de membres, que són nou, i els requisits essencials; (ii) regula que sis dels membres són escollits a proposta del Parlament i tres a proposta del Govern; (iii) regula la idoneïtat dels candidats i el procés de selecció i votació; (iv) regula que un dels membres designats pel Govern és, primer, proposat pel Consell de Govern Locals; (v) regula que el període màxim de mandat és de sis anys; (vi) i regula que els membres del Consell designats pel Parlament seran renovats per meitats cada tres anys, dos anys en el cas dels membres designats pel Govern.

L'article segon de la proposició de llei especifica les situacions que comporten la pèrdua de la condició de membre del Consell, entre les quals s'incorpora la pèrdua del veïnatge administratiu català i la pèrdua de la residència efectiva a Catalunya.

L'article tercer incorpora una Disposició Transitòria de la Llei 2/2009 que regula el següent: (i) fixa un termini màxim de dos mesos per a la designació dels consellers del Consell i la seva proposició al President de la Generalitat, un cop s'aprovi la present llei; (ii) estableix que, abans de finalitzar el mandat de sis anys dels consellers, es procedirà a un sorteig per establir quins dels tres veuran allargat el seu mandat tres anys més; i (iii) ajusta la renovació parcial dels consellers designats a proposta del govern.

L'article quart addiciona a l'article 4 de la llei 2/2002 un article 4 bis que fixa els límits posteriors a la finalització del mandat.

La disposició addicional estableix la quantia de la retribució dels membres del Consell.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposició de llei

Article primer. Modificació de l'article 3 de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

«Article 3. Composició del Consell i designació dels membres

1. El Consell de Garanties Estatutàries és integrat per nou membres, que han d'ésser juristes de competència i prestigi reconeguts, amb més de quinze anys d'experiència professional, han de gaudir de la condició política de català o catalana i estar en ple ús dels drets civils i polítics i tenir residència efectiva a Catalunya.

2. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries són nomenats pel president o presidenta de la Generalitat, sis dels quals a proposta del Parlament,

acordada per majoria de tres cinquenes parts dels diputats, i els tres restants a proposta del Govern.

3. El Parlament de Catalunya, mitjançant acord de la comissió competent, publicarà, almenys, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al Butlletí Oficial del Parlament i a la seva pàgina web l'inici del procediment i la convocatòria a la presentació de les candidatures als sis membres del Consell de Garanties Estatutàries de designació parlamentària.

a) El termini mínim per a la possible presentació de candidatures no serà inferior a vint dies hàbils.

b) En particular, els candidats hauran de ser persones idònies. Són idonis els qui reuneixen l'honorabilitat i les competències professionals establertes en la present llei. Es considera que no concorre l'honorabilitat en els qui hagin estat:

1. Condemnats per sentència ferma a pena privativa de llibertat, fins que s'hagi complert la condemna.

2. Condemnats per sentència ferma, mentre els antecedents penals no siguin cancel·lats.

3. Els inhabilitats o suspesos per a ocupació o càrrec públic, durant el temps que duri la sanció, en els termes que preveu la legislació penal o administrativa.

4. Els sancionats per la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, durant el període que fixi la resolució sancionadora.

c) Els candidats hauran d'estar del ple ús de llurs drets civils i polítics i complir les condicions d'idoneïtat, probitat i professionalitat necessàries per a exercir el càrrec, haver de comptar amb més de quinze anys d'experiència jurídica efectiva en funcions anàlogues a les del Consell de Garanties Estatutàries i no haver patit en cap cas una sanció de naturalesa penal. Els elegits han de tenir veïnatge administratiu a Catalunya.

d) Un cop conclòs el termini per a la presentació de candidatures, la comissió parlamentària competent haurà de resoldre l'exclusió de les candidatures de tots aquells ciutadans que no hagin acreditat el compliment dels requisits previstos en aquest article i elaborar una llista de tots els candidats admesos, havent de constar els mateixos numerats en ordre de preferència per a designar-los com a membres del Consell de Garanties Estatutàries. La llista haurà d'esser aprovada a la comissió competent per majoria de dues terceres parts dels vots.

e) La comissió parlamentària competent haurà de substanciar la compareixença dels sis candidats amb major preferència i elevarà al Ple una llista reduïda de sis candidats.

f) El Ple pot decidir el nomenament de qualsevol dels sis candidats proposats si, en una primera votació en la que cada diputat haurà d'escriure un sol nom a la papereta de entre els sis candidats, algun dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts dels vots. Si en aquesta primera votació cap dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts, aquells dos candidats que més recolzament haguessin obtingut en la primera votació es sotmetran a una nova votació en la que s'utilitzarà el mateix procediment que a la primera, essent triat aquell candidat que obtingui el

major recolzament, sempre i quan el mateix superi una majoria de dues tercers parts.

g) En cas que el Ple no pogués nomenar cap dels candidats com a membres del Consell de Garanties Estatutàries segons el previst a l'apartat anterior, el procediment de nomenament continuarà amb els subsegüents candidats en l'ordre previst a la llista aprovada per la comissió competent i així successivament fins que de conformitat amb el previst en els apartats anteriors fos possible el corresponent nomenament o que s'exhaureixin els candidats previstos a la llista aprovada per la comissió. En aquest últim cas, el procediment de nomenament s'haurà d'iniciar amb una nova convocatòria de candidats.

h) Els membres del Consell de Garanties Estatutàries nomenats pel Parlament hauran de prendre possessió del càrrec en el termini d'una setmana des de la data de la publicació del nomenament en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

i) Tots els actes i resolucions dictades i els documents del procediment seran públics i lliurement accessibles.

4. Un dels tres membres del Consell de Garanties Estatutàries designats pel Govern ho és d'entre una terna proposada pel Consell de Govern Locals.

5. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries són nomenats per un període de sis anys, i no poden ésser reelegits.

6. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries designats pel Parlament es renovaran per meitats, cada tres anys. Els membres designats pel Govern seran renovats, un a un, cada dos anys.»

Article segon. Modificació del punt 1 de l'article 4 de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

«Article 4. Pèrdua de la condició de membre del Consell

1. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries perden la seva condició a causa de:

- a) Mort
- b) Renúncia.
- c) Extinció del mandat.
- d) Pèrdua de la condició política de catalans.
- e) Pèrdua del veïnatge administratiu català.
- f) Pèrdua de la residència efectiva a Catalunya.
- g) Incapacitat declarada per decisió judicial.
- h) Inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.
- i) Incompatibilitat sobrevinguda, excepte que es cessi en el càrrec o activitat incompatible, d'acord amb el que estableix l'article 12.3.

Article tercer. Addició d'una nova Disposició Transitòria de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

«Disposició Transitòria Cinquena. Designació i renovacions dels membres del Consell de Garanties Estatutàries a resultes de la modificació de la Llei 2/2009:

1. Dins del període de dos mesos posteriors a l'entrada en vigor de la present llei el Parlament i el Govern han de designar els consellers del Consell de Garanties Estatutàries que corresponen de conformitat amb l'article 3 de la llei 2/2009 i proposar-ne el seu nomenament al President de la Generalitat.
2. Abans de finalitzar el mandat de sis anys des de la presa de possessió dels consellers designats pel Parlament, s'ha de procedir a un sorteig, per a establir quins tres d'ells veuran allargat el seu mandat, excepcionalment, tres anys més per ajustar la renovació de l'ens a allò que disposa l'article tercer.
3. Atès que entre els membres del Consell de Garanties Estatutàries de designació del Govern n'hi ha dos que en el moment de l'entrada en vigor de la present tenen mandat vigent, respectivament, fins el 2026 i el 2028, la renovació parcial dels consellers designats a proposta governamental, als efectes de donar compliment a les previsions de l'article 3.5 de llei 2/2009, s'ajustarà als criteris següents:
 - a. El Govern no ha de fer cap designació l'any 2024;
 - b. El Govern ha de designar l'any 2026 un conseller per cobrir la vacant del membre que fineix el mandat.
 - c. El Govern ha de designar l'any 2028 dos consellers per cobrir les vacants dels membres que fineixen els mandats iniciats en un cas el 2019 i en l'altre el 2022.
 - d. En la primera reunió del Consell de Garanties Estatutàries posterior a la renovació dels membres esdevinguda d'acord amb la lletra c) s'ha de procedir a un sorteig entre els dos consellers nomenats a proposta del Govern per determinar el que finirà el seu mandat dos anys després del seu nomenament. Aquest conseller podrà ser reelegit, excepcionalment, per a un segon mandat de la durada ordinària prevista en la llei.»

Article quart. Addició de l'article 4 bis de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

«Article 4 bis. Finalització del mandat

1. Quan els membres del Consell de Garanties Estatutàries finalitzin el seu mandat no podran acceptar cap càrrec vinculat a l'Administració Pública en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.
2. Quan els membres del Consell de Garanties Estatutàries finalitzin el seu mandat no podran concórrer a cap convocatòria electoral en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.»

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern de la Generalitat desenvoluparà reglamentàriament en el termini màxim de tres mesos la normativa necessària per a l'efectivitat d'aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya a excepció de les mesures que suposin un augment de crèdits o una disminució d'ingressos en relació amb el pressupost vigent, que no entrarà en vigor, en la part que suposi una afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent a l'entrada en vigor d'aquesta normativa.

Article 1

TEXT PRESENTAT

Article Primer.

De modificació de l'article 3 de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries, que passaria a tenir aquesta redacció:

«Article 3. Composició del Consell i designació dels membres

1. El Consell de Garanties Estatutàries és integrat per nou membres, que han d'ésser juristes de competència i prestigi reconeguts, amb més de quinze anys d'experiència professional, i han de tenir la condició política de catalans.
2. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries són nomenats pel president o presidenta de la Generalitat, sis dels quals a proposta del Parlament, acordada per majoria de tres cinquenes parts dels diputats, i els tres restants a proposta del Govern.
3. Un dels tres membres del Consell de Garanties Estatutàries designats pel Govern ho és d'entre una terna proposada pel Consell de Govern Locals.
4. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries són nomenats per un període de sis anys, i no poden ésser reelegits.
5. Els membres del Consell de Garanties Estatutàries designats pel Parlament es renovaran per meitats, cada tres anys. Els membres designats pel Govern seran renovats, un a un, cada dos anys.»

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Article 2

TEXT PRESENTAT

Article Segon.

Nova Disposició Transitòria de la Llei 2/2009.

«Disposició Transitòria Cinquena. Designació i renovacions dels membres del Consell de Garanties Estatutàries a resultes de la modificació de la Llei 2/2009:

1. Dins del període de dos mesos posteriors a l'entrada en vigor de la present llei el Parlament i el Govern han de designar els consellers del Consell de Garanties Estatutàries que corresponen de conformitat amb l'article 3 de la llei 2/2009 i proposar-ne el seu nomenament al President de la Generalitat.
2. Abans de finalitzar el mandat de sis anys des de la presa de possessió dels consellers designats pel Parlament, s'ha de procedir a un sorteig, per a establir quins tres d'ells veuran allargat el seu mandat, excepcionalment, tres anys més per ajustar la renovació de l'ens a allò que disposa l'article tercer.
3. Atès que entre els membres del Consell de Garanties Estatutàries de designació del Govern n'hi ha dos que en el moment de l'entrada en vigor de la present tenen mandat vigent, respectivament, fins el 2026 i el 2028, la renovació parcial dels consellers designats a proposta governamental, als efectes de donar compliment a les previsions de l'article 3.5 de Llei 2/2009, s'ajustarà als criteris següents:
 - a) El Govern no ha de fer cap designació l'any 2024;

- b) El Govern ha de designar l'any 2026 un conseller per cobrir la vacant del membre que fineix el mandat.
- c) El Govern ha de designar l'any 2028 dos consellers per cobrir les vacants dels membres que fineixen els mandats iniciats en un cas el 2019 i en l'altre el 2022.
- d) En la primera reunió del Consell de Garanties Estatutàries posterior a la renovació dels membres esdevinguda d'acord amb la lletra c) s'ha de procedir a un sorteig entre els dos consellers nomenats a proposta del Govern per determinar el que finirà el seu mandat dos anys després del seu nomenament. Aquest conseller podrà ser reelegit, excepcionalment, per a un segon mandat de la durada ordinària prevista en la llei.»

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Addició de Noves Disposicions Finals

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar, GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya (1)

D'addició d'una nova disposició final

«Disposició final única

Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia de la seva publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.»

Exposició de motius

TEXT PRESENTAT

Exposició de motius

L'article 76 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya crea el Consell de Garanties Estatutàries i l'article 77 estableix que el Parlament n'ha de regular per llei la composició i l'estatut dels seus membres, entre d'altres matèries.

Aquesta llei és la 2/2009, de 12 de febrer, que, als efectes de la modificació que es proposa establir, apart d'una durada del càrrec de nou anys, la regla de la renovació dels nou consellers que l'integren per terços i cada tres anys. La renovació parcial i periòdica dels membres del màxim òrgan jurídic consultiu de la Generalitat constitueix un element essencial de la seva independència i funcionament regular, doncs garanteix la seva continuïtat sense canvis abruptes en la seva composició, evita el reflex exorbitant de la majoria parlamentària existent en una determinada conjuntura, i permet ajustar la institució a l'evolució social, política i de la cultura jurídica.

El fet que el Parlament de Catalunya, en el passat més recent, no hagi procedit a fer les propostes de designació de membres del Consell de Garanties Estatutàries en els terminis legalment establerts ha provocat precisament una notable disfunció, en el sentit de contravenir la voluntat expressada pel legislador a l'allargar els mandats per les pròrrogues produïdes i pel fet de descompassar la renovació entre els nomenaments que corresponen al Parlament i els que correspon al Govern.

Per tal de fer possible el restabliment de la dinàmica de renovació dels consellers del Consell de Garanties Estatutàries, la present proposició de llei estableix una reducció del mandat dels consellers, que passa de nou a sis anys, establint a tals efectes un règim transitori pel que fa als consellers de designació pel Parlament, així com un sistema transitori de renovació dels consellers de designació governamental, per acabar assentant la periodicitat en les renovacions dels consellers regulada per la nova redacció de l'article tercer.

Al tractar-se d'una modificació de caràcter tècnic i simple, que serveix el sentit de la Llei, es proposa que es tramiti pel procediment de lectura única atesa la concurrència del pressupòsit habilitant previst a l'article 138.1 i 2 del Reglament del Parlament de Catalunya, atesa la naturalesa de la proposició i la simplicitat de la seva formulació, doncs únicament s'aborda una modificació de l'article 3 de la llei, així com s'hi inclou una disposició transitòria similar a la que va introduir-se en la mateixa Llei en el moment d'establir-se el Consell.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Títol de la proposició de llei

TEXT PRESENTAT

Proposició de llei de reforma de la Llei 2/2009, del Consell de Garanties Estatutàries

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Punt 3 | Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única

Proposició de llei de modificació de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges

202-00035/13

ORDENACIÓ DE LES ESMENES

ESMENES PRESENTADES A LA TOTALITAT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

Esmena 1

GP de Ciutadans (1)

A la totalitat

De retorn de la proposició de llei amb text alternatiu.

Exposició de motius

I

La Sindicatura de Greuges de Catalunya és una institució cabdal en l'ordenament jurídic estatutari, creada per l'Estatut d'Autonomia de 1979 i la Llei 14/1984, que va tenir continuïtat en l'Estatut d'Autonomia de 2006 i per la Llei 24/2009 del Síndic de Greuges. Aquesta última recull les seves competències a l'article 78 en els termes següents: (i) protegir i defensar els drets i les llibertats de tots els catalans; (ii) garantir que les resolucions i actuacions de l'Administració pública es realitzin d'acord amb els principis regulats en la Constitució i l'Estatut d'Autonomia; i (iii) vetllar pel bon funcionament de l'Administració pública catalana des de la més estricta imparcialitat i neutralitat.

L'enorme importància de les seves funcions justifica una tasca de reforçament continu de la Institució i, també, de la figura del Síndic/a de Greuges, per tal de fer de la Sindicatura de Greuges una institució més independent i més eficaç en defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques dels ciutadans en la seva relació amb les administracions públiques catalanes.

II

La ja llarga trajectòria de la Institució, de trenta-vuit anys de durada, ha estat globalment positiva. Malauradament, cal dir, però, que en els últims anys la seva imparcialitat i neutralitat s'han vist cada cop més malmeses a causa del biaix que li ha donat l'última persona que ha ocupat el lloc de màxim responsable. Sota la seva direcció, que ha durat l'escandalosa xifra de divuit anys, la Institució s'ha convertit en una extensió de la seva persona i de la seva ideologia, fílies i fòbies, i l'ha alineada sistemàticament amb la política general del Govern de la Generalitat fins a l'extrem de donar-li obertament suport abans, durant i després del cop a la democràcia que va vulnerar massivament els drets fonamentals dels catalans el setembre i octubre de 2017. Això ha redundat en una pèrdua de confiança en la Institució per part de molts ciutadans, els quals consideren que vehicular les seves queixes sobre l'actuació de l'Administració pública a través de la Sindicatura de Greuges és inútil i fins i tot contraproduent, perquè ara com ara Govern, Administració i Sindicatura de Greuges són sinònims. Creuen, en definitiva, que la Institució ha esdevingut buida i estèril i que en la sempre desigual relació entre l'Administració i

el ciutadà, la Sindicatura s'ha posat del costat del Govern i l'Administració i ha abandonat al ciutadà.

Acabar amb aquest estat de coses és fonamental, ja que a Catalunya hi ha una necessitat imperiosa de refundar estructuralment les disposicions referents als mandats de la Sindicatura de Greuges. Al 2019 va finalitzar l'últim mandat que el Síndic actual va rebre del Parlament el febrer de 2010 (en va tenir un altre que va durar de 2004 a 2010), i continua amb el mandat caducat des d'aleshores. S'ha d'obrir una nova etapa, raó per la qual cal modificar la Llei 24/2009 del Síndic de Greuges perquè el nou Síndic/a que sigui escollit pel Parlament trobi una Institució enfortida i preparada per tornar-la a posar al servei dels ciutadans.

III

Les modificacions que presenta aquesta proposició de llei van en dues direccions. La primera, garantir la competència professional, la independència i l'honorabilitat personals de la persona sobre la qual hagi de recaure l'importantíssim mandat de dirigir la Institució del Síndic de Greuges per defensar els drets i llibertats dels ciutadans en la seva relació amb l'Administració pública, i de l'adjunt o adjunts que pugui nomenar. La segona, la d'enfortir la pròpia Institució donant-li més solidesa i continuïtat, sota el principi fonamental que els Síndics passen, però la Sindicatura roman, i que adquirir, retenir i conservar el coneixement de la Institució és cabdal per complir les funcions que té encomanades.

Com ja hem dit, una de les lliçons que hem d'aprendre de la lamentable deriva que hem viscut en els darrers anys és que el Síndic/a ha de ser una persona radicalment independent de la política, amb una llarga trajectòria professional prèvia a l'assumpció del càrrec i una honorabilitat impol·luta. La Sindicatura no pot ser concebuda com una etapa, intermèdia o final, d'una carrera política, perquè això contaminaria la seva actuació amb la ideologia que professés el seu màxim responsable, les relacions polítiques que mantingués i les expectatives futures a què aspirés per al moment en què abandonés el càrrec. La Sindicatura mereix ser dirigida per una persona professional, de reconegut prestigi com jurista, profundament coneixedora del difícil terreny de l'Administració Pública, i que vulgui pilotar la Institució per posar-la al servei dels ciutadans en defensa dels seus legítims interessos i queixes, sense perdre mai de vista que en la relació entre l'Administració i el ciutadà, el dèbil és el ciutadà i el totpoderós, el Govern i l'Administració.

Lligat a l'anterior, es desprèn que la durada en el càrrec de la persona que hagi d'ocupar el lloc de Síndic/a no pot estendre's excessivament. Una poderosa raó justifica aquesta postura: una estada de massa anys en el càrrec propicia que el seu titular estableixi una relació freqüent i directa amb els responsables de les Administracions amb què ha de tractar, la qual cosa pot donar lloc, com l'experiència així ha demostrat, al naixement de complicitats que redunden en una minva de la independència de criteri i de comportament. És, per tant, necessari col·locar en una balança, i trobar el punt d'equilibri, entre la necessitat del Síndic/a de tenir un horitzó d'actuació dilatat que li permeti desenvolupar un programa de treball i el faci independent de la vida política, tot vetllant, no obstant això, perquè el Síndic/a no esdevingui una figura plàcidament instal·lada en una còmoda posició de complicitat amb el poder.

D'altra banda, cal afirmar amb rotunditat que la Sindicatura és més important que el Síndic/a que exerceixi la seva màxima responsabilitat. Els homes i les dones passen, les institucions romanen. La Sindicatura ha de tenir una estructura orgànica sòlida que acumuli, preservi i retengui el coneixement que adquireix en les seves actuacions; per aquesta raó, és fonamental que els treballadors que hi prestin serveis tinguin la continuïtat que l'Administració reconeix als seus servidors, tot donant-los el caràcter de funcionaris de carrera, i que, per tant, el nombre i el percentatge de llocs de personal eventual hagi de ser forçosament reduït a unes poques persones de confiança. La voluntat és, en definitiva, que la Sindicatura no es converteixi en la cort nobiliària d'un Síndic amb ínfulas de rei, que es dispersa tan bon punt aquest deixa el càrrec o perd el seu favor, emportant-se'n el coneixement adquirit.

Per últim, és important reforçar els lligams de la Sindicatura amb les altres institucions públiques amb competències en la matèria, com són el Defensor del Poble i les sindicatures locals que creïn els municipis, des de la convicció que el treball en xarxa enforteix i millora l'efectivitat de la tasca encomanada.

IV

Aquesta proposició de llei es divideix en vuit articles que modifiquen l'actual Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges, una disposició addicional i dues disposicions finals.

L'article 1 de la proposició de llei estableix que el Síndic/a de Greuges haurà de ser una persona de reconegut prestigi com a jurista, amb un ampli coneixement de l'Administració Pública i no ha d'haver treballat per cap entitat que pugui ser considerada una agrupació política o un grup d'interès en els dos anys anteriors a presentar la candidatura.

L'article 2 de la proposició de llei incorpora una modificació en la duració del mandat del Síndic/a de Greuges, reduint el període màxim del mandat de nou a sis anys, sense possibilitat de renovació.

L'article 3 de la proposició de llei regula que una vegada finalitzat el mandat que estableix la llei, el síndic o síndica de greuges haurà d'abandonar el càrrec i provisionalment, fins al nou nomenament assumirà interinament les seves funcions l'adjunt o adjunts del Síndic/a de Greuges rotatòriament.

L'article 4 de la proposició de llei tipifica les limitades funcions, només de caire conservatiu, que pot realitzar l'adjunt del Síndic/a de Greuges durant l'interinatge de les funcions del Síndic/a de Greuges.

L'article 5 de la proposició de llei incorpora un nou article 16 ter on s'estableix que el Síndic/a de Greuges no poden acceptar cap càrrec de l'Administració Pública en els 2 anys següents a deixar el càrrec. A més, tampoc podrà presentar-se durant un període de 2 anys a cap convocatòria electoral.

L'article 6 de la proposició de la llei incorpora l'honorabilitat com condició d'elegibilitat i estableix que l'adjunt del Síndic/a de Greuges ha de complir les mateixes prerrogatives que el Síndic/a de Greuges.

L'article 7 i 8 de la proposició de llei estableixen mesures de col·laboració. En particular, en l'article 7 es regula que per a l'efectivitat dels principis de coordinació i cooperació que han de regir entre el Defensor del Poble i la Sindicatura de Greuges es concertaran convenis sobre els diferents àmbits d'actuació davant les diferents administracions públiques. A més, en el cas que el Defensor del Poble plantegi suggeriments de caràcter general i proposi recomanacions de modificacions normatives, la Sindicatura de Greuges

haurà de vetllar per impulsar-ho. En l'article 8 instaura l'obligació del Síndic/a de Greuges ha de mantenir com a mínim una reunió anual amb cadascun dels Defensors Locals de la ciutadania.

La disposició addicional de la proposició de llei equipara la retribució del Síndic/a de Greuges a la d'un Conseller/a del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposició de llei

Article 1. Modificació de l'article 6 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 6. Condicions d'elegibilitat i honorabilitat

1. Per a ésser elegit síndic o síndica de greuges cal ésser major d'edat, gaudir de la condició política de català o catalana i estar en ple ús dels drets civils i polítics i tenir veïnatge administratiu i residència efectiva a Catalunya.

El síndic o síndica de greuges haurà de ser una persona de reconegut prestigi com a jurista, amb un ampli coneixement de l'Administració Pública i no haurà d'haver tingut cap mena de vinculació política o d'haver treballat per alguna entitat que pugui ser considerada grup d'interès en els dos anys anteriors a presentar la seva candidatura.

2. El nomenament del Síndic de Greuges es farà entre persones idònies. Són idonis els qui reuneixen l'honorabilitat i les competències professionals establertes l'apartat anterior. Es considera que no concorre l'honorabilitat en els qui hagin estat:

- a. Condemnats per sentència ferma a pena privativa de llibertat, fins que s'hagi complert la condemna.
- b. Condemnats per sentència ferma, mentre els antecedents penals no siguin cancel·lats.
- c. Els inhabilitats o suspesos per a ocupació o càrrec públic, durant el temps que duri la sanció, en els termes que preveu la legislació penal o administrativa.
- d. Els sancionats per la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, durant el període que fixi la resolució sancionadora.»

Article 2. Modificació de l'article 10 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 10. Durada del mandat

El síndic o síndica de greuges és elegit per a un període de sis anys, i no pot ésser reelegit per al mandat immediatament posterior.»

Article 3. Modificació de l'article 16 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 16. Exercici del càrrec en funcions en cas de cessament o suspensió

1. En cas d'extinció del mandat, el síndic o síndica de greuges, haurà d'abandonar el càrrec i assumeix interinament les funcions l'adjunt primer del síndic del greuges, fins que prengui possessió el nou síndic de greuges. S'alter-

naran l'exercici del càrrec, de forma rotatòria i per la seva ordre, els adjunts, començant l'adjunt primer, per períodes d'un mes cadascun d'ells.

2. En cas de cessament en el càrrec del síndic o síndica de greuges per causes altres que l'extinció del mandat, n'assumeix les funcions, salvant la que regula l'article 25.1, i fins a la presa de possessió del nou síndic o síndica, l'adjunt o adjunta general.

3. En cas que el síndic o síndica de greuges sigui suspès en l'exercici del càrrec, n'assumeix interinament les funcions, salvant la que regula l'article 25.1, l'adjunt o adjunta general.

4. En cas que el síndic o síndica de greuges no abandonés el càrrec per voluntat pròpia, aquest serà cessat pel Parlament de Catalunya en el termini de dos mesos des de la data de caducitat del mandat.»

Article 4. Addició d'un nou article 16 bis a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

Article 16 bis. (Nou).

1. En tots aquells casos que l'adjunt del síndic de greuges assumeixi interinament les funcions del síndic o síndica de greuges, exercirà les seves funcions:

- a) en el millor interès de les funcions de la Sindicatura del Greuges;
- b) de tal manera que permeti conservar les actuacions realitzades pel síndic o síndica de greuges i l'estructura material i personal existent.

2. No obstant això, l'adjunt del síndic de greuges podrà adoptar decisions no conservatives amb caràcter excepcional sempre i quan sigui extraordinàriament necessari o urgent, la corresponent decisió estigui especialment fonamentada i aquesta s'adopti en el millor interès de la Sindicatura de Greuges i sense que, en cap cas, pugui emprendre iniciatives que condicionin indegudament l'actuació del següent síndic.

3. Es consideraran decisions no conservatives totes aquelles que impliquin modificacions dels elements materials, immaterials i personals de l'oficina, de la seva estructura orgànica, organitzativa o funcional, dels tercers que col·laborin en virtut de qualsevol relació contractual amb la Sindicatura de Greuges i dels plans de treball i actuacions iniciades o previstes.

4. En tot cas, el adjunt al síndic de greuges haurà d'elaborar una memòria detallada de la seva actuació, amb especial referència a les decisions no conservatives, de la qual haurà de retre compte a la comissió competent.

Article 5. Addició d'un nou article 16 Ter a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

Article 16 Ter. (Nou)

1. Quan el síndic o síndica de greuges finalitzi el seu mandat no podrà acceptar cap càrrec vinculat a l'Administració Pública en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.

2. Quan el síndic o síndica de greuges finalitzi el seu mandat no podrà concórrer a cap convocatòria electoral en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.

Article 6. Modificació de l'article 21 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 21. Condicions d'elegibilitat i causes d'incompatibilitat

1. Per a ésser designat adjunt o adjunta al Síndic de Greuges cal complir les condicions d'elegibilitat i honorabilitat que estableix l'article 6.
2. Els adjunts al Síndic de Greuges estan subjectes al règim d'incompatibilitats que estableixen els articles 7 i 11.»

Article 7. Modificació de l'article 78 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 78. Relacions de col·laboració amb el Defensor del Poble

1. El Síndic de Greuges i el Defensor del Poble col·laboren en l'exercici de les seves funcions.
2. El Síndic de Greuges pot sol·licitar la intervenció del Defensor del Poble en relació amb actuacions de l'Administració General de l'Estat a Catalunya, pot plantejar-li suggeriments de caràcter general i pot proposar-li de formular recomanacions de modificacions normatives.
3. Per a l'efectivitat dels principis de coordinació i cooperació que han de regir la relació entre ambdues institucions, el Síndic de Greuges concertarà amb el Defensor del Poble els convenis oportuns sobre els respectius àmbits d'actuació davant les diferents administracions públiques. Aquests acords han de preveure, en tot cas, les facultats delegades, procediment de comunicació i durada dels mateixos.
4. En el cas, que el Defensor del Poble plantegi suggeriments de caràcter general i proposi recomanacions de modificacions normatives, el Síndic de Greuges haurà de vetllar per impulsar-ho.»

Article 8. Modificació de l'article 80 a la Llei 24/2009, de 23 de desembre, del Síndic de Greuges

«Article 80. Relacions amb els defensors locals de la ciutadania.

1. El Síndic de Greuges ha de mantenir i impulsar relacions de col·laboració amb els defensors locals de la ciutadania, i ha de subscriure convenis de col·laboració oportuns sobre els respectius àmbits d'actuació davant les diferents administracions públiques locals, i, si escau, ha de promoure, fórmules específiques de supervisió de l'Administració local i dels organismes públics o privats que hi estan vinculats o que en depenen ella.
2. El Síndic de Greuges, en rebre queixes que tinguin per objecte actes de l'administració local, si l'àmbit corresponent hi ha defensor o defensora local, ha d'informar de la seva existència a les persones que han presentat la queixa.
3. El Síndic de Greuges haurà de mantenir com a mínim una reunió anual de coordinació amb cadascun dels defensors locals de la ciutadania.»

Disposició addicional primera. Retribució del Síndic de Greuges

La retribució del Síndic de Greuges s'equipararà a la retribució d'un conseller del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional segona. Nomenament de personal eventual

La Sindicatura de Greuges podrà incloure en les seves plantilles llocs de treball de personal eventual per un nombre que no podrà excedir de 5.

El personal eventual solament realitzarà funcions expressament qualificades com de confiança o d'assessorament especial.

El nomenament i cessament seran lliures. El cessament tindrà lloc, en tot cas, quan es produeixi la finalització del mandat del Síndic de Greuges.

En tot el que resta, s'aplicarà l'establert en la legislació de funció pública que els resulti d'aplicació.

Disposició transitòria única

En el cas que el mandat del Síndic de Greuges nomenat amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei hagi caducat, es regirà per la regulació de la present llei, regint-se per la modificació de l'article 3 d'aquesta llei.

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern de la Generalitat desenvoluparà reglamentàriament en el termini màxim de tres mesos la normativa necessària per a l'efectivitat d'aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya a excepció de les mesures que suposin un augment de crèdits o una disminució d'ingressos en relació amb el pressupost vigent, que no entrarà en vigor, en la part que suposi una afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent a l'entrada en vigor d'aquesta normativa.

Article únic

TEXT PRESENTAT

Article Únic.

Es modifica l'article 10, que quedaria redactat de la següent manera:

«Article 10

Durada del mandat

El mandat del síndic o síndica de greuges nomenat o nomenada, és de sis anys des de la data en què és elegit o elegida pel Parlament, i no podrà ésser reelegit/da.»

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Disposició final

TEXT PRESENTAT

Disposició final

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Exposició de motius

TEXT PRESENTAT

Exposició de motius

L'article desè de la Llei 24/2009 disposa que el síndic o síndica de greuges és elegit per a un període de nou anys, i no pot ésser reelegit per al mandat immediatament posterior.

Per tal d'unificar la durada del mandat dels òrgans estatutaris, i d'altres de naturalesa consultiva o fiscalitzadora anàloga, es fa aconsellable la reducció del mandat de nou a sis anys, sense possibilitat de reelecció.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Títol de la proposició de llei

TEXT PRESENTAT

Proposició de llei de modificació de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Punt 4 | Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

202-00036/13

ORDENACIÓ DE LES ESMENES

ESMENES PRESENTADES A LA TOTALITAT DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI

Esmena 1

GP de Ciutadans (1)

A la totalitat

De retorn de la proposició de llei amb text alternatiu.

Exposició de motius

I

La lluita contra la corrupció és una de les principals preocupacions dels poders públics. A l'àmbit autonòmic de Catalunya, per tal de portar a terme aquesta tasca de manera efectiva és imprescindible l'adequat funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

L'adequació de l'actuació d'aquesta Oficina com a entitat especialitzada i independent en la lluita contra la corrupció i el frau fa necessari que la màxima gestió i representació que exerceixi el seu director o directora segueixi escrupolosament els principis d'objectivitat i independència, tot complint amb els deures inherents al seu càrrec i a la legalitat vigent aplicable.

A aquests efectes és indispensable que la persona elegida com director o directora hagi de tenir i mantenir la màxima idoneïtat exigible per al desenvolupament de les seves funcions amb plenes garanties i amb el màxim respecte a la confiança dipositada pel Parlament de Catalunya en el seu nomenament.

II

Tenint en compte les febleses mostrades pel procediment de nomenament i de control de l'actuació de la persona que hagi d'exercir com a director o directora és imprescindible modificar la llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya als efectes de: i) reforçar la transparència, competitivitat i la publicitat del procediment de nomenament; ii) incrementar els requisits d'experiència i honorabilitat dels candidats; iii) incrementar el consens necessari per a la seva elecció; i iv) assegurar la independència de la figura del director o directora adjunta.

III

En concret, aquesta proposició de llei es divideix en set articles que modifiquen l'actual Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya i dues disposicions finals.

L'article 1 de la proposició de llei regula la creació, naturalesa i finalitat de l'Oficina Antifrau de Catalunya.

L'article 2 de la proposició de llei estableix el següent: (i) que el director de l'Oficina Antifrau haurà de ser una persona de reconegut prestigi com a economista o jurista amb un ampli coneixement de l'Administració Pública, on haurà d'haver treballat durant quinze anys i no ha d'haver treballat per cap entitat que pugui ser considerada una agrupació política o un grup d'interès en els dos anys anteriors a presentar la candidatura; (ii) redueix el període màxim del mandat de nou a sis anys, sense possibilitat de renovació; i (iii) regula que una vegada finalitzat el mandat que estableix la llei el director de l'Oficina Antifrau haurà d'abandonar el càrrec i provisionalment, fins al nou nomenament assumirà interinament les seves funcions l'adjunt de l'Oficina Antifrau.

L'article 3 de la proposició de llei regula les característiques d'elecció i nomenament del director o directora de l'Oficina Antifrau entre elles s'estableix que els candidats hauran de ser persones idònies i són idònies els qui reuneixen l'honorabilitat i les competències professionals que es regulen en la llei.

L'article 4 de la proposició de llei regula les causes de cessament del director de l'Oficina Antifrau afegint-se que el director o directora de l'Oficina Antifrau cessa només per justa causa que comporti una pèrdua sobrevinguda de la seva idoneïtat en l'exercici.

L'article 5 de la proposició de llei incorpora un nou article 11 bis on s'estableix que el Director de l'Oficina Antifrau no pot acceptar cap càrrec de l'Administració Pública en els dos anys següents a deixar el càrrec. A més, tampoc podrà presentar-se durant un període de dos anys a cap convocatòria electoral.

L'article 6 de la proposició de la llei regula com s'ha de relacionar l'Oficina Antifrau amb el Parlament de Catalunya.

L'article 7 de la proposició de la llei tipifica les limitades funcions, només de caire conservatiu, que pot realitzar l'adjunt del Director de l'Oficina Antifrau durant l'interinatge de les funcions del Director de l'Oficina Antifrau.

L'article vuitè de la Llei 14/2008 disposa que al capdavant de l'Oficina Antifrau de Catalunya hi ha el director o directora, nomenat segons el que estableix aquesta llei, que ha d'exercir el càrrec amb plena independència i objectivitat i que el seu mandat és de nou anys des de la data en què és elegit pel Parlament, i no pot ésser renovat.

Per tal d'unificar la durada del mandat dels òrgans estatutaris, i d'altres de naturalesa consultiva o fiscalitzadora anàloga, es fa aconsellable la reducció del mandat de nou a sis anys, sense possibilitat de reelecció.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la següent:

Proposició de llei

Article 1. Modificació de l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 1

Creació, naturalesa i finalitat

1. Es crea l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. L'Oficina actua amb independència de les administraci-

ons públiques en l'exercici de les seves funcions i es relaciona amb el Govern i amb els ens locals d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Sens perjudici de la independència de l'Oficina, la seva estructura organitzativa, funcional, orgànica i personal haurà d'esser adequada i idònia per a l'exercici de les seves funcions i s'haurà de garantir de manera suficient la independència dels seus òrgans d'auditoria i control intern. Així mateix, les persones que estiguin al servei de l'Oficina no podran esser càrrecs de confiança o personal eventual nomenat per la direcció de l'oficina i hauran d'accedir per concurs o oposició.

3. La finalitat de l'Oficina Antifrau de Catalunya és prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. Són també finalitats de l'OAC assessorar i fer recomanacions per a adoptar mesures contra la corrupció, les pràctiques fraudulentess i les conductes que atemptin contra la integritat i la transparència en l'exercici de les funcions públiques, tot cooperant amb les autoritats competents i col·laborant en la formació en aquest àmbit del personal al servei del sector públic, i també impulsar totes les mesures que siguin pertinents per a assolir la transparència en la gestió del sector públic.

Article 2. Modificació de l'article 8 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 8 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 8

El director o directora

1. Al capdavant de l'Oficina Antifrau de Catalunya hi ha el director o directora, nomenat segons el que estableix aquesta llei, que ha d'exercir el càrrec amb plena independència i objectivitat.

2. La remuneració que hagi de percebre haurà d'esser raonable en atenció a les funcions atribuïdes, i permetre la potencial elecció de professionals que reuneixin de manera acreditada els requisits de solvència tècnica i experiència previstos en aquesta llei, i l'honradesa i independència que comporta l'exercici del càrrec de director.

3. El director o directora de l'Oficina Antifrau haurà de ser una persona de reconegut prestigi com a economista o/i jurista amb un ampli coneixement de l'Administració Pública on haurà d'haver treballat professionalment durant quinze anys.

4. El director o directora de l'Oficina Antifrau no pot estar afiliat a cap partit polític, sindicat ni associació empresarial o grup d'interès que tingui per finalitat influenciar en les decisions del poder executiu o legislatiu.

5. Així mateix, el director o directora de l'Oficina Antifrau no pot haver estat afiliat, associat o haver mantingut una relació laboral o professional ni haver participat de manera activa en la activitat de les organitzacions esmentades en l'anterior paràgraf en els anteriors dos anys.

6. El director o directora de l'Oficina Antifrau no rep instruccions de cap autoritat en l'exercici de les seves funcions i actua amb sotmetiment, en tots els casos, a la llei i el dret.

7. El mandat del director o directora de l'Oficina Antifrau és de sis anys des de la data en què és elegit pel Parlament, i no pot ésser renovat.

8. Un cop extingit el mandat del director de l'Oficina Antifrau, aquest últim haurà d'abandonar el càrrec i assumirà interinament les funcions l'adjunt al director, fins que prengui possessió el nou director de l'Oficina Antifrau.

Article 3. Modificació de l'article 9 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 9 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 9

Elecció i nomenament

1. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya és elegit pel Parlament de conformitat amb el previst en aquest article.

2. El Parlament de Catalunya, mitjançant acord de la comissió competent, publicarà, almenys, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al Butlletí Oficial del Parlament i a la seva pàgina web l'inici del procediment i la convocatòria a la presentació de les candidatures a Director de l'Oficina Antifrau.

3. El termini mínim per a la possible presentació de candidatures no serà inferior a vint dies hàbils.

4. En la convocatòria s'haurà d'establir la necessitat que els candidats acreditin els requisits establerts a l'article 8 i aquest article i la seva experiència en funcions anàlogues amb indicació dels mitjans que poden o han d'emprar a aquests efectes els possibles candidats.

En particular, els candidats hauran de ser persones idònies. Són idonis els qui reuneixen l'honorabilitat i les competències professionals establertes en la present llei. Es considera que no concorre l'honorabilitat en els qui hagin estat:

1. Condemnats per sentència ferma a pena privativa de llibertat, fins que s'hagi complert la condemna.

2. Condemnats per sentència ferma, mentre els antecedents penals no siguin cancel·lats.

3. Els inhabilitats o suspesos per a ocupació o càrrec públic, durant el temps que duri la sanció, en els termes que preveu la legislació penal o administrativa.

4. Els sancionats per la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que preveu la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, durant el període que fixi la resolució sancionadora.

5. Els candidats hauran d'estar del ple ús de llurs drets civils i polítics i complir les condicions d'idoneïtat, probitat i professionalitat necessàries per a exercir el càrrec, haver de comptar amb més de quinze anys d'experiència efectiva en funcions anàlogues a les de l'Oficina Antifrau i no haver patit en cap cas una sanció de naturalesa penal. Els elegits han de tenir veïnatge administratiu i residència efectiva a Catalunya.

6. Així mateix, els candidats hauran d'acompanyar a la seva sol·licitud un programa d'activitats prospectiu sobre l'eventual activitat que hauria de portar a terme l'Oficina Antifrau sota la seva possible direcció. No obstant, i

sens perjudici del seu caràcter de requisit preceptiu de la candidatura, el compliment del programa presentat no serà jurídicament exigible.

7. Un cop conclòs el termini per a la presentació de candidatures, la comissió parlamentària competent haurà de resoldre l'exclusió de les candidatures de tots aquells ciutadans que no hagin acreditat el compliment dels requisits previstos en aquest article i elaborar una llista de tots els candidats admesos, havent de constar els mateixos numerats en ordre de preferència per a designar-los com a director o directora de l'Oficina Antifrau. La llista haurà d'esser aprovada a la comissió competent per majoria de dues terceres parts dels vots.

8. La comissió parlamentària competent haurà de substanciar la compareixença d'aquells tres candidats amb major preferència i elevarà al Ple una llista reduïda amb aquests tres candidats.

9. El Ple pot decidir el nomenament de qualsevol dels tres candidats proposats si, en una primera votació en la que cada diputat haurà d'escriure un sol nom a la papereta d'entre els tres candidats, algun dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts dels vots. Si en aquesta primera votació cap dels candidats obté el recolzament d'una majoria de dues terceres parts, aquells dos candidats que més recolzament haguessin obtingut en la primera votació es sotmetran a una nova votació en la que s'utilitzarà el mateix procediment que a la primera, essent triat aquell candidat que obtingui el major recolzament, sempre i quan el mateix superi una majoria de dues terceres parts.

10. En cas que el Ple no pogués nomenar cap dels candidats com a director o directora segons el previst a l'apartat anterior, el procediment de nomenament continuarà amb els subsegüents tres candidats en l'ordre previst a la llista aprovada per la comissió competent i així successivament fins que de conformitat amb el previst en els apartats anteriors fos possible el corresponent nomenament o que s'exhaureixin els candidats previstos a la llista aprovada per la comissió. En aquest últim cas, el procediment de nomenament s'haurà d'iniciar amb una nova convocatòria de candidats.

11. El director o directora de l'Oficina Antifrau és nomenat pel president o presidenta del Parlament i ha de prendre possessió del càrrec en el termini d'una setmana des de la data de la publicació del nomenament en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

12. Tots els actes i resolucions dictades i els documents del procediment seran públics i lliurement accessibles.

Article 4. Modificació de l'article 11 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 11 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 11

Cessament

1. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya cessa només per justa causa que comporti una pèrdua sobrevinguda de la seva idoneïtat en l'exercici de la màxima representació de la dita oficina.

2. Concorre en tot cas justa causa en les següents circumstàncies:

a) Traspàs

- b) Renúncia.
 - c) Extinció del mandat en expirar-ne el termini.
 - d) Incompatibilitat sobrevinguda.
 - e) Incapacitat declarada per decisió judicial ferma.
 - f) Inhabilitació per a l'exercici dels drets polítics declarada per decisió judicial ferma.
 - g) Condemna mitjançant sentència ferma a causa de delictes.
 - h) Negligència notòria i greu en el compliment de les obligacions i els deures del càrrec.
 - i) Incompliment greu de les obligacions i els deures del càrrec.
 - j) Incompliment greu de les lleis aplicables en el desenvolupament de les seves funcions.
 - k) Extinció del veïnatge administratiu i/o residència efectiva a Catalunya.
3. En el cas que la causa al·legada sigui alguna de les previstes a les lletres h, i i j, el cessament del director o directora de l'Oficina Antifrau ha d'ésser proposat per la comissió parlamentària corresponent, a la qual el director o directora té dret d'assistir i fer ús de la paraula, i ho ha d'acordar el Ple del Parlament per majoria de dues terceres parts. Si no s'aconsegueix la majoria requerida, s'ha de fer una segona votació en què caldrà la mateixa majoria. En tots els altres casos, el cessament és resolt pel president o presidenta del Parlament.
4. Un cop produït el cessament del director o directora de l'Oficina Antifrau, s'inicia el procediment per a l'elecció del nou director o directora.

Article 5. Addició d'un nou article 11 bis de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

S'addiciona un nou article 11 bis a la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 11 bis. (Nou)

1. Quan el director de l'Oficina Antifrau finalitzi el seu mandat no podrà acceptar cap càrrec vinculat a l'Administració Pública en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.
2. Quan el director de l'Oficina Antifrau finalitzi el seu mandat no podrà concórrer a cap convocatòria electoral en els 2 anys següents de la finalització del seu mandat.

Article 6. Modificació de l'article 12 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 12 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 12

Relacions amb el Parlament

1. L'Oficina Antifrau de Catalunya es relaciona amb el Parlament per mitjà de la comissió parlamentària que s'estableixi d'acord amb el Reglament del Parlament.
2. Correspon a la comissió parlamentària corresponent exercir el control de l'actuació de l'Oficina Antifrau i valorar els requisits exigits al candidat o candidata a director o directora abans d'ésser elegit pel Ple del Parlament i en

qualsevol moment durant el seu mandat, i també les altres funcions establertes per aquesta llei.

Article 7. Modificació de l'article 25 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Es modifica l'article 25 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya que resta redactat de la manera següent:

Article 25

El director adjunt o directora adjunta

1. El director o directora de l'Oficina Antifrau de Catalunya pot nomenar, com a personal eventual de l'Oficina, una persona per a ocupar el càrrec de director adjunt o directora adjunta, sempre que aquesta reuneixi condicions de capacitat tècnica i experiència idèntiques a les requerides per aquesta llei per a l'elecció del director.
2. A la persona que es nomeni com a director adjunt o directora adjunta li són aplicables les condicions d'elegibilitat i les incompatibilitats corresponents al director o directora.
3. En tot cas i amb caràcter previ a l'inici de l'exercici de les seves funcions, la persona escollida i el director de l'oficina haurà de comparèixer en la comissió parlamentària competent.
4. Correspon al director adjunt o directora adjunta col·laborar amb el director o directora de l'Oficina Antifrau en les tasques que aquest li encomani, substituir-lo en cas d'absència o incapacitat temporal i assumir les funcions que, d'acord amb la llei, li delegui.

El director adjunt o directora adjunta assumeix interinament les funcions del director o directora de l'Oficina Antifrau en els casos establerts per l'article 11.

5. En tots aquells casos que el director o directora adjunt substitueixi al director o la directora, exerceixi les funcions que la llei o el propi director o la directora li delegui o assumeixi interinament les funcions del director o directora, el director o directora adjunta exercirà les seves funcions:

- i) En el millor interès de les funcions de l'Oficina Antifrau;
- ii) De tal manera que permeti conservar les actuacions realitzades pel director i l'estructura material i personal existent.

No obstant, el director o la directora adjunt podrà adoptar decisions no conservatives amb caràcter excepcional sempre i quan sigui extraordinàriament necessari o urgent, la corresponent decisió estigui especialment fonamentada, aquesta s'adopti en el millor interès de l'Oficina i sense que, en cap cas, pugui emprendre iniciatives que condicionin indegudament l'actuació del següent director.

Es consideraran decisions no conservatives totes aquelles que impliquin modificacions dels elements materials, immaterials i personals de l'oficina, de la seva estructura orgànica, organitzativa o funcional, dels tercers que col·laborin en virtut de qualsevol relació contractual amb l'Oficina i dels plans de treball i actuacions iniciades o previstes.

En tot cas, el director o directora adjunt haurà d'elaborar una memòria detallada de la seva actuació, amb especial referència a les decisions no conservatives, de la qual haurà de retre compte a la comissió competent.

Disposició addicional

Es fixarà per decret la quantia de la remuneració anual del director o directora de l'Oficina Antifrau, que s'equipararà a la d'un secretari general de la Generalitat de Catalunya.

Disposició transitòria

El mandat del director o directora de l'Oficina Antifrau nomenats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei, es regirà per la regulació anterior, és a dir, per un període de nou anys, i no podrà ésser reelegit.

Disposició final primera. Desenvolupament reglamentari

El Govern de la Generalitat desenvoluparà reglamentàriament en el termini màxim de tres mesos la normativa necessària per a l'efectivitat d'aquesta llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de les mesures que comportin un augment de crèdits o una disminució d'ingressos amb relació al pressupost vigent, que no entraran en vigor, en la part que comporti aquesta afectació pressupostària, fins a l'exercici pressupostari següent al de l'entrada en vigor.

Article únic

TEXT PRESENTAT

Article únic

Modificació de l'article 8 de la Llei 14/2008

Es modifica l'apartat quart de l'article 8, que quedaria redactat de la següent manera:

«4. El mandat del director o directora de l'Oficina Antifrau nomenat o nomenada, és de sis anys des de la data en què és elegit o elegida pel Parlament, i no pot ésser reelegit.»

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Disposició transitòria

TEXT PRESENTAT

Disposició transitòria

El mandat del director o directora de l'Oficina Antifrau nomenats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei, es regirà per la regulació anterior, és a dir, per un període de nou anys, i no podrà ésser reelegit.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Disposició final

TEXT PRESENTAT

Disposició final

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Exposició de motius

TEXT PRESENTAT

Exposició de motius

L'article vuitè de la Llei 14/2008 disposa que al capdavant de l'Oficina Antifrau de Catalunya hi ha el director o directora, nomenat segons el que estableix aquesta llei, que ha d'exercir el càrrec amb plena independència i objectivitat i que el seu mandat és de nou anys des de la data en què és elegit pel Parlament, i no pot ésser renovat.

Per tal d'unificar la durada del mandat dels òrgans estatutaris, i d'altres de naturalesa consultiva o fiscalitzadora anàloga, es fa aconsellable la reducció del mandat de nou a sis anys, sense possibilitat de reelecció.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Títol de la proposició de llei

TEXT PRESENTAT

Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya

ESMENES PRESENTADES

No hi ha cap esmena presentada.

Punt 5 | Debat i votació sobre la validació o derogació del decret Llei

Decret Llei 3/2022, del 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques

203-00021/13

DECRET LLEI DICTAT PEL GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 45782 / Coneixement: Presidència del Parlament, 01.04.2022

Acord: Es pren coneixement del Decret Llei 3/2022, del 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques, publicat al DOGC 8638, i es manifesta que el termini de 30 dies perquè el Parlament el controlï pel procediment que estableix l'article 158 del Reglament del Parlament s'inicia el dia 1 d'abril de 2022.

A la Mesa del Parlament

Xavier Bernadí Gil, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 29 de març de 2022, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller d'Educació, s'aprova la iniciativa SIG22EDU0356 - Projecte de decret Llei d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona.

Decret Llei 3/2022, de 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei són promulgats, en nom del rei, pel president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb l'anterior, promulgo el següent

Decret Llei

Exposició de motius

El títol II de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, regula l'equitat en l'educació. L'article 81 estableix que correspon a les administracions educatives assegurar una actuació preventiva i compensatòria i garantir les condicions més favorables per a l'escolarització de tots els infants, les condicions personals o socials dels quals suposin una desigualtat inicial per accedir a les diferents etapes de l'educació. S'ha d'assegurar que no es produeixi

discriminació ni segregació i que hi ha una igualtat efectiva en l'accés i la permanència en el sistema educatiu. Per aconseguir-ho les administracions educatives han d'adoptar les mesures necessàries per actuar de manera preventiva amb l'alumnat en situació de vulnerabilitat socioeducativa per tal d'afavorir el seu èxit escolar.

La Llei orgànica també estableix que les administracions han de garantir una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat amb necessitat específica de suport educatiu i disposaran les mesures necessàries per evitar la segregació de l'alumnat per raons socioeconòmiques i d'una altra naturalesa.

Per la seva part, la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, estableix a l'article 2 els principis rectors del sistema educatiu. Entre els principis generals destaca la inclusió escolar i la cohesió social, i entre els principis organitzatius del sistema educatiu estableix la col·laboració, la cooperació i la corresponsabilitat amb els ajuntaments i altres administracions públiques.

Per donar compliment al que estableix la normativa estatal i la normativa pròpia de Catalunya, el Decret 11/2021, de 16 de febrer, de la programació de l'oferta educativa i del procediment d'admissió en els centres del Servei d'Educació de Catalunya, incorpora, en el capítol 2, la creació dels òrgans de participació entre la comunitat educativa, l'Administració local i el Departament d'Educació en la programació de l'oferta educativa i en el procés d'admissió, amb especial rellevància les taules locals de planificació, les comissions de participació i les unitats de detecció. Així mateix, en la lluita contra la segregació escolar i per l'equitat, tenen un paper cabdal les comissions de garanties d'admissió i les oficines municipals d'escolarització.

El capítol 6 del Decret 11/2021, de 16 de febrer, està dedicat a l'equitat escolar i l'escolarització equilibrada de l'alumnat en els ensenyaments de segon cicle d'educació infantil, primària i secundària.

En la lluita contra la segregació, l'article 53 del Decret 11/2021, de 16 de febrer, estableix que correspon al Departament:

- a) Avaluar anualment els nivells de segregació escolar existents a escala local, i si escau, la baixa demanda o la pèrdua d'alumnat en determinats centres, en el marc de les taules locals de planificació educativa, amb l'objectiu de desenvolupar i aplicar les mesures de gestió del procés d'admissió o de millora de les condicions d'escolarització que s'escaiguin.
- b) Valorar el procediment d'admissió en atenció als indicadors relatius a l'impacte en la reducció de la segregació escolar.
- c) Recollir la informació sobre les característiques socials de l'alumnat, necessària als efectes d'identificar l'alumnat socialment vulnerable per a la lluita contra la segregació escolar i per afavorir la igualtat d'oportunitats.

Combatre la segregació escolar és necessari i una obligació de país perquè suposa una vulneració del dret a l'educació en igualtat d'oportunitats, protegit per la Convenció dels drets de l'infant de les Nacions Unides. Aquesta lluita contra la segregació escolar consisteix a vetllar perquè els centres escolars d'una mateixa zona tinguin una composició social similar entre si i equivalent a la del territori on s'ubiquen. L'escola ha de reflectir la barreja social (interclassista, intercultural, etc.) present al territori.

És responsabilitat de les taules locals de planificació l'adopció de les mesures específiques per al foment de l'equitat escolar i la cohesió social que s'estableixen en el Decret 11/2021, de 16 de febrer, com a mitjà de reducció de la

segregació escolar en el municipi. És per aquest motiu que el Departament d'Educació, a través de les taules locals de planificació, les comissions de garanties d'admissió i les unitats de detecció, necessàriament ha de poder tenir accés a les dades dels ens locals de les famílies amb fills en edat d'escolarització i en situació de vulnerabilitat, que permetin assolir l'objectiu contra la segregació escolar especificat en la part expositiva d'aquest Decret llei a través de la detecció de les necessitats educatives específiques derivades de situacions socioeconòmiques i socioculturals.

L'intercanvi bidireccional d'informació entre Administracions amb competències educatives millora i agilita els processos per executar les competències que els són pròpies, amb un benefici clar sobre infants i joves, especialment, si aquestes són persones vulnerables, a fi d'assignar-los els recursos necessaris que els permetin un millor desenvolupament personal amb condicions d'equitat i inclusió. Les competències dels ens locals que la normativa els atorga justifica la necessitat que el Departament d'Educació lliuri les dades necessàries del Registre d'Alumnes de Catalunya, per a l'exercici de les competències en matèria de planificació i prevenció de la segregació escolar.

La segregació escolar és una realitat innegable que es converteix en un factor clar de desigualtat sobre els infants més vulnerables que l'Administració educativa té la necessitat de combatre a tots els nivells. L'aplicació del Decret 11/2021, de 16 de febrer, en el marc de la situació d'emergència ocasionada pel brot epidèmic de la COVID-19 i de l'augment de la taxa de risc de pobresa o exclusió social, ha evidenciat la necessitat extraordinària de combatre la segregació escolar al més aviat possible, abans que l'alumnat estigui en situació de desavantatge educatiu i en el moment de l'entrada al sistema educatiu de cada cohort d'infants.

Així mateix, només una regulació amb caràcter extraordinari i urgent permet que en el proper curs 2022-2023 es pugui reduir la segregació escolar i millorar el foment de l'equitat escolar i la cohesió social mitjançant la col·laboració que es proposa, atès que qualsevol altra tramitació comportaria endarrerir-ne l'aplicació entre un i dos cursos escolars. Els instruments legislatius d'urgència o tramitació ràpida existents, com ara les tramitacions urgents o la tramitació per lectura única, no permeten que s'aprovin les mesures que s'estableixen en aquest Decret llei amb la immediatesa necessària. L'únic instrument normatiu que permet l'aprovació amb la celeritat requerida és el Decret llei.

Per tant, en ús de l'autorització que concedeix l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, de conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta del conseller d'Educació i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article 1. Objecte

S'habilita l'intercanvi de dades entre el Departament d'Educació i els ens locals, mitjançant els òrgans de participació en la programació de l'oferta educativa i en el procés d'admissió, així com les unitats de detecció.

Article 2. Dades dels ens locals

S'habilita el Departament d'Educació, mitjançant els òrgans de participació en la programació de l'oferta educativa i en el procés d'admissió, així com les unitats de detecció, per accedir a les dades dels ens locals de Catalunya de

les famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria, dades necessàries per orientar la detecció dels alumnes amb necessitats educatives específiques derivades de situacions socioeconòmiques i socioculturals. Aquestes dades, que s'obtenen sense el consentiment de les persones interessades, són les de caràcter identificatiu, les de contacte i les relacionades amb els indicadors de vulnerabilitat que tot seguit es relacionen:

- Famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria ateses pels serveis socials els darrers 24 mesos.
- Famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria que reben ajuts socials en què el llindar de renda a partir del qual es bonifica se situï per sota de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC).
- Famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria en situació d'exclusió residencial ateses pels serveis socials.
- Famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria que són beneficiàries d'ajuts al lloguer de l'habitatge.
- Famílies amb fills en edat d'escolarització obligatòria de nacionalitat estrangera en situació de residència no regularitzada (sense permís de residència).

Article 3. Dades del Departament d'Educació

S'habilita el Departament d'Educació, mitjançant els òrgans de participació en la programació de l'oferta educativa i en el procés d'admissió, així com les unitats de detecció, per a lliurar les dades als ens locals per a l'exercici de les competències en matèria de planificació i prevenció de la segregació escolar. Es facilitaran dades mitjançant extraccions específiques dels sistemes d'informació:

- Dades de característiques personals:

Sexe.

Any de naixement.

Nacionalitat.

País de naixement.

- Dades de residència:

Tipus de la via pública.

Nom de la via pública.

Número de la via pública.

Municipi de residència.

Codi postal.

- Dades educatives:

Codi del centre educatiu.

Codi de l'ensenyament matriculat.

Nivell de l'ensenyament matriculat.

Existència de Necessitats Específiques de Suport Educatiu (Sí/No).

Tipus de Necessitats Específiques de Suport Educatiu relacionades amb situacions familiars, socials, culturals o econòmiques de desavantatge social.

Article 4. Confidencialitat i seguretat de les dades

1. Les entitats responsables de les comunicacions han d'aplicar les mesures tècniques i organitzatives apropiades al caràcter sensible de la informació,

per garantir i verificar periòdicament la confidencialitat, la integritat, la traçabilitat, la disponibilitat i l'autenticitat de la informació, i també l'exercici dels drets i del deure d'informar les persones interessades.

2. Els sistemes d'informació que contenen les dades dels alumnes i les seves famílies han d'aplicar mecanismes de control d'accessos per perfil d'usuari que guardi traçabilitat d'aquestes consultes.

3. Només poden accedir a les dades establertes als articles 2 i 3 les persones expressament autoritzades per raó de les funcions que tenen atribuïdes i resten sotmeses al deure de confidencialitat.

Disposició final

Aquest Decret llei entra en vigor el mateix dia de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui aplicable aquest Decret llei cooperin a complir-lo i que els tribunals i les autoritats a qui pertochi el facin complir.

Barcelona, 29 de març de 2022

Pere Aragonès i Garcia, president de la Generalitat de Catalunya; Josep González Cambray, conseller d'Educació

Antecedents del Decret llei

1. Ofici de tramesa inicial.
2. Versió inicial
3. Memòria justificativa.
4. Informe de la delegada de protecció de dades departamental.
5. Informe del Gabinet Tècnic departamental.
6. Comunicació al Govern (art. 38.3 Llei 13/2008).
7. Informe jurídic
8. Ordre d'inserció al DOGC.
9. Nova tramesa
- 9a. Nova versió
- 9b. Memòria justificativa complementària.
10. Nou informe de la delegada de protecció de dades departamental.
11. Informe jurídic (versió segona).
12. Versió Decret llei aprovada pel Govern. S'annexa a la tramesa en format Word
13. Certificat del secretari del Govern conforme la iniciativa s'ha aprovat pel Govern.
14. Publicació al DOGC.

N. de la r.: Els antecedents del Decret llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

Punt 6 | Debat de totalitat

Proposició de llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques

202-00001/13

PRESENTACIÓ: G MIXT

Reg. 1557 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 04.05.2021

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu, Lorena Roldán Suárez, diputada, Eva Parera i Escrichs, diputada del Grup Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Exposició de motius

I

Any rere any Catalunya lidera el rànquing de comunitats autònomes amb major pressió fiscal. No només per ser la comunitat autònoma amb més impostos i taxes pròpies sinó també perquè els impostos estatals, sobre els que la Generalitat té competències, tenen els tipus impositius més alts del conjunt de comunitats autònomes.

La recuperació econòmica iniciada l'any 2013 que representava la fi de la crisi iniciada l'any 2007 va portar per a molts ciutadans la rebaixa d'impostos, especialment de l'impost sobre la renda de les persones físiques. No va ser així pels catalans. El Govern de la Generalitat, lluny de seguir l'exemple d'altres governs autonòmics, va persistir en l'error de perpetuar el càstig als contribuents de Catalunya sotmetent-los a uns tipus impositius elevats que penalitzen especialment les rendes mitjanes i baixes, en comparació a la resta d'Espanya.

L'aprovació de la Llei 24/2010, de 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques va penalitzar fiscalment a les rendes fins a 30.000 euros. L'aparició de nous trams de rendes, els imports en els que es fixen aquest tram i els tipus impositius aplicables són els responsables d'aquesta injusta situació.

Des de l'aprovació d'aquesta llei, els successius governs de la Generalitat han persistit en aquesta erràtica política impositiva mantenint elevats tipus impositius a les rendes de les persones físiques i amb unes limitades i tímides deduccions i bonificacions que fan que pocs contribuents s'hi puguin beneficiar, ha diferència de les deduccions i bonificacions existents en altres comunitats amb una estructura social i econòmica similar a la nostra.

II

L'esclat de la pandèmia mundial de la SARS-CoV-2 i les conseqüències que les mesures adoptades per tots els governs per a fer-hi front està generant en

el teixit econòmic, productiu, laboral i social no ha motivat al Govern de la Generalitat a adoptar mesures d'alleugeriment fiscal.

Durant l'any 2020 un de cada quatre nous desocupats a Espanya han estat catalans. Aquestes esfereïdores xifres han fet que Catalunya sigui la comunitat autònoma on més va créixer l'atur en termes absoluts. La crisi sanitària també ha comportat un exponencial increment dels expedients d'ocupació. Segons dades de l'Observatori del Treball de la Generalitat, l'any 2020 va concloure amb 1,5 milions de treballadors catalans afectats per un ERTO o per un ERO.

Així, molts catalans i moltes famílies catalanes han vist reduïts els seus ingressos a causa de la crisi sanitària i, davant aquesta difícil situació, no ha trobat un govern de Generalitat disposat a reduir la càrrega fiscal que els catalans han de suportar.

Coincidint amb l'inici de la pandèmia, amb l'activitat econòmica gairebé paralitzada a conseqüència del confinament domiciliari decretat per l'estat d'alarma i al mateix temps que centenars de milers de catalans perdien l'ocupació el Govern de la Generalitat va aprovar una modificació de l'escala autonòmica de la renda de les persones físiques que no respon a les necessitats de la nostra societat davant la major crisi econòmica i socials de les darreres dècades.

La Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i d'altres impostos modifica l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques creant nous trams, incrementa el tipus impositiu de determinats trams però no aprofita la reforma per a reduir els impostos que suporten, especialment, les rendes baixes i mitges, que han estat i, continuen sent, les més afectades per l'actual crisi que estem vivint.

Per la seva part, el Decret Llei 36/2020, de 3 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques ha creat una a una nova deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) aplicable per obligació de presentar la declaració de l'impost com a conseqüència de tenir dos o més pagadors. A aquesta deducció es podran acollir molts treballadors catalans afectats per un ERTO però la seva efectivitat serà nul·la.

L'objectiu de la deducció hauria de ser incrementar la renda disponible de les famílies però en aquest cas no serà possible. Aquells contribuents que s'hi puguin acollir són els mateixos que més veuen gravats la seva renda amb els tipus impositius més elevats del conjunt de contribuent del nostre país.

L'actual situació econòmica, laboral i social de Catalunya exigeix una vertadera reforma fiscal que redueixi de forma notable i generalitzada la càrrega fiscal dels contribuents catalans.

Aquest és l'objectiu de la present proposició de llei, reduir els tipus impositius de l'impost sobre la renda de les persones físiques a Catalunya per a situar la pressió fiscal a la mitja del conjunt d'Espanya. I ho ha amb una reordenació dels trams de l'escala autonòmica i amb una reducció dels tipus aplicables.

III

L'articulat de la proposició de llei modifica el nombre de trams de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques aprovada per

la Llei 21/2010, del 22 de juliol, fent coincidir els cinc primers trams amb els estatals. D'aquesta forma la combinació dels trams estatals i autonòmics que donava lloc a nou trams ara simplifica sensiblement la complexitat de l'impost.

Els trams l'impost sobre la renda de les persones físiques a Catalunya passen de sis a set, amb una rebaixa dels tipus impositius per a totes les rendes inferiors a 35.200 euros. D'aquesta manera l'escala estatal i l'escala autonòmica coincideixen en els imports de l'escalat tret dels dos superiors.

Les modificacions de l'escala rebaixen els tipus impositius de les rendes més modestes i manté les superiors a 35.200 euros.

Article únic. Modificació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Es modifica l'article únic de la Llei 24/2010, de 22 de juliol, d'aprovació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que queda redactat de la manera següent:

«Article únic. Escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques

»S'aprova l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques següent:

Base liquidable fins a (euros)	Quota íntegra (euros)	Resta base liquidable fins a (euros)	Tipus aplicable percentatge (%)
0,00	0,00	12.450,00	9,5
12.450,00	1.182,75	7.750,00	11,5
20.200,00	2.074,00	15.000,00	13,5
35.200,00	4.099,00	24.800,00	18,5
60.000,00	8.687,00	60.000,00	21,5
120.000,00	21.587,00	55.000,00	23,5
175.000,00	35.512,00	En endavant	25,5»

Disposicions finals

Primera. Efectes econòmics i pressupostaris

Els efectes econòmics i pressupostaris que els preceptes d'aquesta Llei puguin comportar en els pressupostos de la Generalitat seran exigibles a partir de l'exercici pressupostari posterior a la seva entrada en vigor.

Segona. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'1 de gener de 2022.

Palau del Parlament, 29 d'abril de 2021

Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu; Lorena Roldán Suárez, Eva Parera i Escrichs, diputades, G Mixt

ESMENES A LA TOTALITAT

Reg. 9431; 10725; 10953 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda, 22.07.2021

GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - UN NOU CICLE PER GUANYAR (REG. 9431)

A la Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableixen els articles 115 i següents del Reglament del Parlament, presenta la següent esmena a la totalitat a la Proposició de Llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques (tram. 202-00001/13).

Esmena

GP de la Candidatura d'Unitat Popular - Un
Nou Cicle per Guanyar
A la totalitat

De retorn de la proposició de llei.

Palau del Parlament, 29 de juny de 2021

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu GP CUP-NCG

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, (REG. 10725)

A la Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda

Alícia Romero Llano, portaveu, Jordi Riba Colom, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 115 i següents del Reglament del Parlament, presenten la següent esmena a la totalitat a la Proposició de Llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques (tram. 202-00001/13).

Esmena

GP Socialistes i Units per Avançar
A la totalitat

De retorn de la proposició de llei.

Palau del Parlament, 1 de juliol de 2021

Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units; Jordi Riba Colom, diputat, GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, EL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA (REG. 10953)

A la Mesa de la Comissió d'Economia i Hisenda

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableixen els articles 115 i següents del Reglament del Parlament, presenten la següent esmena a la totalitat a la Pro-

posició de llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques (tram. 202-00001/13).

Esmena

GP de Junts per Catalunya, GP d'Esquerra
Republicana

A la totalitat

De retorn de la proposició de llei.

Palau del Parlament, 15 de juliol de 2021

Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat; Marta Vilalta i Torres, GP ERC; porta-
veus

Punt 7 | Debat de totalitat

Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme

202-00029/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS, GP ERC, GP JXCAT, GP CUP-NCG, GP ECP, GP CS, G MIXT

Reg. 29935 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 04.02.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Alejandro Fernández Álvarez (president-portaveu), portaveu del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent:

Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme

Exposició de motius

I. Justificació de la llei

L'habitatge és un element essencial per a la vida de les persones, en la mesura que és un bé imprescindible per poder gaudir d'estabilitat, seguretat, intimitat i benestar. La manca d'una llar suposa no solament la privació d'un espai físic, sinó un obstacle insalvable al ple desenvolupament de la vida personal i familiar, així com a la participació plena de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social. Per tot això, les principals declaracions de drets actualment consagren el dret a gaudir d'un habitatge digne i sancionen el compromís dels poders públics de fer-lo efectiu.

No obstant això, la realitat és molt diferent i, malauradament, són molt nombroses les persones a qui els manca l'habitatge. És més, el sensellarisme és un fenomen que s'ha agreujat en els darrers temps com a conseqüència d'una diversitat de factors, entre els quals cal destacar la crisi econòmica, amb el creixement exponencial de les desigualtats socials que l'ha acompanyada; l'expansió de les polítiques neoliberals, que tendeixen a la recerca del màxim benefici individual i al desmantellament dels serveis socials; la continuïtat incessant dels moviments migratoris del camp vers les ciutats, amb el creixement desmesurat de moltes poblacions urbanes, o l'increment dels fluxos migratoris internacionals. L'augment del sensellarisme no és un fet aïllat, circumscrit a l'àmbit d'uns pocs estats, sinó que ha esdevingut un fet generalitzat, que trobem en molts països. D'altra banda, les inestabilitats que creen tots els factors esmentats i altres factors com, per exemple, la volatilitat de molts treballs a causa dels avenços tecnològics, fan que, en el moment present, el sensellarisme pugui abraçar un radi molt més ampli i variat de perso-

nes que amb anterioritat, de manera que les diferents manifestacions del sensellarisme són avui situacions en què gairebé qualsevol tipus de persona pot veure-s'hi abocada en el futur, amb independència de la seva posició social actual, cosa que genera inseguretat, incertesa, temor i ansietat en moltes persones, i les deixa en una posició d'extrema vulnerabilitat i fragilitat.

Les dades sobre la població en situació de carrer que aporten els serveis municipals de diferents ciutats del món són contundents. Per posar-ne algun exemple, a Londres la població en situació de carrer s'ha incrementat un 209% des del 2008, en haver passat de 3.472 persones a 10.726, el 2019; a París l'increment entre els anys 2008 i 2015 ha estat del 97%, de manera que la xifra de contactes amb la població a carrer l'any 2015 era de 16.738 persones; a San Francisco, als Estats Units, també s'ha viscut un augment notable, fins al punt d'haver-se quadruplicat la xifra de persones que dormen al carrer entre els anys 2008 i 2019, les quals han passat de 2.709 a 8.036. A Catalunya, les dades més importants les trobem a la ciutat de Barcelona, on, en els últims onze anys, s'ha passat de 562 persones contactades a carrer pel Servei d'Inserció Social el 2008 a 1027 persones el 2019, cosa que representa un increment del 66%. Altres ciutats com Lleida, Badalona i Sant Adrià del Besòs realitzen recomptes anuals que no superen el centenar de persones, i Tarragona i Girona només n'han realitzat puntualment, amb resultats de dimensions similars als dels tres municipis suara esmentats. L'any 2017, les estimacions per a les quatre capitals provincials catalanes eren les següents: Barcelona: 1026 persones haurien dormit al carrer, 415 persones en assentaments i 2006 allotjades en equipaments públics i privats; Girona: 60 persones haurien dormit al carrer, 58 en pisos ocupats i 124 allotjades en equipaments públics i privats; Lleida: 71 persones haurien dormit al carrer i 124 allotjades en equipaments; Tarragona: 49 persones haurien dormit al carrer. Convé advertir, tanmateix, que tant a Catalunya, com a la resta de l'Estat i, en general, a la gran majoria d'Estats, la comparació de dades entre municipis és complexa per la manca de metodologia comuna en la pràctica dels recomptes, normalment voluntaris, i pel fet que no tots els municipis monitoritzen el nombre de persones en situació de carrer. Cal afegir, a més, l'escassetat de dades sobre el nombre de persones que, sense estar al carrer, es troben en situació de sensellarisme. Així mateix, cal tenir en compte que sovint les xifres disponibles són sensiblement inferiors a la xifra real, com a conseqüència de la falta de recursos i de mancances metodològiques.

La gravetat i la dimensió del sensellarisme ha obligat aquests darrers anys els poders polítics a reaccionar. Les institucions europees s'han pronunciat en diverses ocasions assenyalant la necessitat de superar un model tradicional fonamentat en la gestió del sensellarisme per a avançar vers un model adreçat a la seva erradicació. Es tracta, per tant, de l'adopció de mesures que no es limitin a assegurar la mera subsistència o supervivència de les persones quan es troben en aquella situació, sinó que forneixin les eines precises per a aconseguir la reintegració plena de totes les persones que es troben en situació d'extrema vulnerabilitat i de sensellarisme.

Davant de l'increment incessant de persones sense llar en les grans ciutats europees, el Parlament Europeu, reiterant allò que ja havia proposat en una Resolució anterior de 14 de setembre de 2011, aprovà, el 16 de gener de 2014, la Resolució 2013/2994 [RSP], sobre una estratègia de la UE per a les persones sense llar, en la qual, a més de fer una rastellera de peticions adreçades als estats membres perquè adoptin tota una sèrie de mesures favorables

a les persones sense llar, insta la Comissió a elaborar sense demora una estratègia de la UE per a aquestes persones.

Poc després, el Comitè Europeu de les Regions (CDR), en qualitat d'alt organisme consultiu que representa els ens regionals i locals d'Europa, elaborà el Dictamen Estratègia europea per a les persones sense llar (2014/C 271/07) publicat al Diari Oficial de la Unió Europea C 271/36, de 19 d'agost de 2014. En aquest document es considera totalment inacceptable que en els ens territorials de la UE encara hi hagi persones que visquin al carrer, cosa que posa en perill la seva salut i la seva vida, i es constata que el problema de les persones sense llar és la forma més extrema de pobresa i exclusió social. El Comitè alerta del fet que, si bé són els estats membres, i més concretament els ens territorials, aquells qui tenen la responsabilitat directa de lluitar contra el problema de les persones sense llar, cal reforçar el paper de la Comissió Europea en l'elaboració de polítiques relacionades amb aquest àmbit, en l'establiment de cooperacions a nivell europeu i en la difusió de bones pràctiques, respectant el principi de subsidiarietat. Es tracta, doncs, d'un problema de dimensió europea (i també mundial) en el qual els ens territorials, com és el cas de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals de Catalunya, tenen una responsabilitat directa que s'ha de completar amb la dels estats i la de les institucions europees.

Per bé que no té valor jurídic vinculant, convé recordar que la Unió Europea proclamà, el 17 de novembre de 2017, mitjançant una declaració interinstitucional del Parlament Europeu, el Consell i la Comissió, el Pilar Europeu dels Drets Socials a la Cimera Social a favor de l'ocupació justa i el creixement celebrada a Gotemburg. Dels vint principis que conté, que han de guiar les polítiques europees i les dels estats membres, el dinovè es refereix específicament a l'habitatge i assistència per a les persones en situació de sensellarisme, bo i preveient que cal proporcionar accés a l'habitatge social o ajuts a l'habitatge de bona qualitat a les persones necessitades, així com facilitar a les persones en situació de sensellarisme un allotjament i els serveis adequats per a promoure la seva inclusió social.

Pel que fa a les iniciatives a nivell de l'Estat espanyol, cal esmentar l'Estratègia Nacional per a Persones sense Llar 2015-2020, document aprovat pel Consell de Ministres el 6 de novembre de 2015, que conté cinc objectius: la prevenció del sensellarisme; la sensibilització de la societat i la defensa enfront de la discriminació i dels delictes d'odi adreçats a les persones sense llar; la garantia de la seguretat de vida de les persones sense llar; la restauració del projecte de vida; i el reforçament del sistema públic d'atenció a les persones sense llar, la millora del coneixement de la problemàtica del sensellarisme i l'intercanvi d'informació i la seva avaluació.

Tot i que encara estigui en tramitació a les Corts Generals, val la pena esmentar la remissió per part del Govern espanyol de la Carta Social Europea (revisada) al poder legislatiu, perquè autoritzi la manifestació del consentiment de l'Estat per a obligar-s'hi. Si la iniciativa reïx, i segons quins siguin els termes de la ratificació, l'Estat espanyol podria quedar compromès a haver d'adoptar mesures destinades a afavorir l'accés a l'habitatge d'un nivell suficient, a preveure i pal·liar la situació de manca de llar de cara a eliminar progressivament aquesta situació, i a fer assequible el preu dels habitatges a les persones que no disposin de recursos suficients. Amb relació a la Carta Social Europea s'ha d'afegir que el Govern espanyol també ha acordat re-

centment autoritzar la signatura del Protocol Addicional a l'esmentada Carta pel qual s'estableix un sistema de reclamacions col·lectives.

Del conjunt d'iniciatives desplegades dins d'una part de l'àmbit territorial espanyol, val la pena destacar l'Estratègia Basca per a persones sense llar 2018-2021, impulsada pel Govern Basc i que estableix els eixos bàsics d'actuació següents: 1) la prevenció de les situacions d'exclusió residencial greu; 2) el desplegament de l'enfocament basat en l'habitatge; 3) la millora dels recursos i programes orientats a les persones en situació d'exclusió social greu en l'àmbit dels Serveis Socials; 4) el reforçament de la perspectiva de gènere en les polítiques de prevenció i abordatge de l'exclusió residencial; 5) la garantia de l'accés de les persones sense llar als drets de ciutadania mitjançant la regularització de la seva situació administrativa; 6) les millores sectorials en l'àmbit de la salut, la garantia d'ingressos i l'accés a l'ocupació; 7) L'accés de les persones sense llar a l'oci, l'educació i la participació social i política; 8) les millores en l'àmbit de la sensibilització i de la implicació de la comunitat en la prevenció i abordatge de les situacions d'exclusió residencial, i 9) les mesures de coordinació, seguiment, avaluació i gestió del coneixement.

A Catalunya s'han dictat algunes lleis que fan menció al sensellarisme, per bé que no n'afronten detingudament i específicament la problemàtica. És el cas, per exemple, de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, on trobem una definició de les persones sense llar. Per a la Llei del dret a l'habitatge, sense llar és «la persona o la unitat de convivència amb manca manifesta d'un habitatge digne i adequat, ja que no disposa d'un domicili, viu al carrer o viu en un espai no apte com a habitatge, d'acord amb el que estableix aquesta llei, i pateix l'exclusió social efectiva a causa de barreres socials o de dificultats personals per a viure de manera autònoma.» Tot seguit, la llei encara hi afegeix que «també tenen la condició de sense llar les persones que han estat objecte d'un procés de desnonament motivat per la impossibilitat acreditada de satisfer el lloguer.» (article 3, lletra *m*). Feta la definició, la llei s'hi refereix després quan, en definir l'allotjament dotacional com l'allotjament destinat a satisfer les necessitats temporals d'habitació de les persones per raons, entre altres, de requeriments d'acolliment o assistència social, inclou les persones sense llar entre les que requereixen assistència residencial (article 3, lletra *j*). També trobem les persones sense llar quan la llei estableix que el Pla territorial sectorial d'habitatge ha d'incloure, entre altres dades, «l'anàlisi de les dades demogràfiques bàsiques relacionades amb l'habitatge, especialment amb relació als col·lectius vulnerables», entre els quals esmenta expressament «els sense llar» (art. 12.2, lletra *f*). La llei també ordena «l'anàlisi de la situació dels sense llar» entre els continguts que ha de incorporar l'apartat d'anàlisi i diagnosi dels plans locals d'habitatge (art. 14.5, lletra *a*). Finalment, i aquest és l'únic precepte que estableix mesures materials específiques per a les persones sense llar, la llei, en tractar dels habitatges d'inserció, disposa que «[e]n el marc dels programes socials d'integració i en els termes que determina la normativa vigent en matèria de serveis socials, les administracions competents han d'adoptar actuacions específiques de dotació d'habitatges d'inserció per als sense llar.» (art. 70.2).

El sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial també són objecte de determinades mesures en l'àmbit dels serveis socials. En aquest sentit, la Llei del Parlament de Catalunya 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, preveu, dins de les situacions amb necessitat d'atenció especial, les necessitats

socials i, entre aquestes, les relacionades amb la manca d'habitatge (art. 7, lletra c). La Cartera de Serveis Socials, en desplegar la prestació de serveis de l'apartat 1.1.3.2 («Servei de residència temporal per a persones adultes en situació de marginació») del Catàleg classificat de serveis i prestacions del Sistema Català de Serveis Socials contingut en l'annex de la Llei, descriu aquesta prestació, que es garantida, com el «servei d'acolliment residencial temporal i de suport a persones adultes en situació d'exclusió social que no disposen de condicions sociofamiliars i d'atenció per romandre al seu habitatge o [que és el cas que ara ens interessa] que no en disposen.» La prestació, inclou, per consegüent, les persones sense llar entre els possibles beneficiaris.

Encara en el plànol legislatiu, i en data més recent, el Parlament de Catalunya ha abordat el tema del sensellarisme amb la Llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania. Segons explica el preàmbul de la Llei, l'experiència permet constatar que hi ha persones que, tot i disposar d'un servei residencial, no tenen cobertes les necessitats bàsiques, o només les hi tenen d'una manera provisional. Aquest supòsit té lloc singularment en dos col·lectius concrets, un dels quals és el de les persones sense llar. Per aquesta raó, la nova Llei preveu l'excepció per a aquestes persones del requisit de no ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o socio-sanitari per poder gaudir del dret a la renda garantida de ciutadania. Tanmateix, el dret a la renda garantida de ciutadania es condiciona en aquest supòsit excepcional al fet que aquelles persones segueixin un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, amb un pronòstic de sortida en un termini de no més de dotze mesos, d'acord amb l'informe corresponent dels professionals del treball social i de suport social al servei residencial.

Finalment, cal esmentar la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Aquesta Llei, que té com a objecte garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, persegueix la finalitat d'evitar, entre altres formes de discriminació que recull, qualsevol manifestació d'aporofòbia o d'odi a les persones sense llar (art. 1.3, lletra h), d'aquí que defineixi el concepte d'aporofòbia (art. 4, lletra d). En desplegar la igualtat de tracte i la no-discriminació en l'àmbit de l'habitatge, la Llei té particularment presents les persones sense llar, en disposar que les polítiques d'habitatge han de tenir en compte «les necessitats dels grups amb més dificultats per a accedir a l'habitatge, especialment, les persones sense llar», i afegeix que la seva situació de discriminació «està directament vinculada a la manca d'habitatge, entre altres factors» (art. 14.1). Així mateix, quan mana que les autoritats competents en habitatge i ordenació urbana han d'aplicar totes les mesures necessàries per a «garantir la igualtat de tracte en l'accés, l'atribució, la disponibilitat, la qualitat i el gaudi de l'habitatge, especialment, a les persones més vulnerables», la Llei inclou, entre aquestes, les persones sense llar (art. 14.2, lletra a). Una altra referència expressa a «les persones sense llar o en altres situacions de precarietat habitacional», la fa la Llei per a l'àmbit de la salut, en incloure-les entre els grups de població amb necessitats sanitàries específiques per als quals el departament competent en matèria de salut ha de garantir accions «amb la finalitat de garantir-los l'accés als serveis sanitaris d'acord amb llurs necessitats i en condicions de gaudi efectiu.» (art. 11.3). Tot i que aquesta Llei suposa un avenç efectiu i lloable, i traça alguns dels

eixos i de les pautes que l'activitat pública ha de respectar, es circumscriu, pel seu objecte, a regular els efectes de la igualtat de tracte i la no-discriminació, de manera que no entra a regular directament, i quedava pendent de fer-ho, els aspectes substantius centrals del sensellarisme.

De l'àmbit parlamentari, i amb incidència política, cal també tenir present dues iniciatives: la Moció 212/X del Parlament de Catalunya, sobre la problemàtica del «sensellarisme», aprovada el 7 de maig de 2015, que instava el Govern de la Generalitat de Catalunya a impulsar de manera immediata, i en coordinació amb les entitats especialitzades de la societat civil i els ens locals, un recompte de totes les persones que no disposaven de sostre o habitatge o que en disposessin però fos insegur o inadequat, a constituir una plataforma o taula específica en l'àmbit del Grup de Treball per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya, i a incloure un eix específic per a l'erradicació del «sensellarisme» en el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya; i la Resolució 927/XII del Parlament de Catalunya, sobre la garantia residencial per a les persones sense llar, adoptada el 23 de setembre de 2020, per la qual s'insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a, entre altres assumptes, fer una trobada integral a les principals ciutats de Catalunya de totes les persones que no tinguin habitatge, reforçar el model HousingFirst i impulsar el model HousingLed a tot Catalunya, i reforçar els equips d'intervenció professional al carrer per a, entre altres coses, facilitar l'accés a l'atenció a la salut mental.

En el nivell governamental destaca l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya, amb l'objectiu de crear un marc d'actuació comú que defineixi les metodologies que cal emprar en l'atenció del col·lectiu de les persones sense llar, i que estableixi els recursos d'equipaments i de serveis que s'han d'activar a cada territori. De les mesures que ha de contenir l'Estratègia que precisen l'adopció de normes jurídiques per a poder ser efectives destaquen la redefinició de les tipologies de recursos existents i l'actualització de la Cartera de Serveis Socials, per tal de tenir-hi en compte la perspectiva de gènere i incloure-hi els dispositius assistencials de salut mental i d'addiccions, i el reconeixement dels drets de les persones sense llar, singularment la seva protecció enfront dels delictes d'odi i la seva participació en la definició i el seguiment de les actuacions.

De les iniciatives desplegades en l'àmbit local mereix especial atenció, per l'abast de les mesures i per la concreció de la programació, el Pla de lluita contra el sensellarisme de Barcelona 2016-2020 de l'Ajuntament de Barcelona, iniciativa pionera que per primer cop aborda d'una manera global el tractament del sensellarisme, en aquest cas, atesa la competència territorial de l'administració autòrca, en l'àmbit del municipi de Barcelona.

El conjunt d'iniciatives i de normes ressenyades són lluny de donar una resposta satisfactòria i adient al fenomen del sensellarisme, com ho palesa l'augment incessant i accelerat de les persones sense llar. Si bé, com hem vist, existeixen lleis que recullen ocasionalment aspectes relacionats amb el sensellarisme, no existeix una llei que ho abordi específicament i de manera transversal.

La gravetat del fenomen, la seva especificitat i els buits legals existents justifiquen plenament l'aprovació d'un text legal que reguli de manera integral les tipologies de sensellarisme o de privació d'habitatge que gaudeixen d'uns

trets comuns que en fan possible la regulació en un mateix text. D'altra banda, l'adopció d'un text legal ha de permetre posar llum a la invisibilitat del problema, invisibilitat que es fa més gran en el cas de les dones que es troben en aquella situació. En aquest sentit, una nova llei també ha de servir per a superar la manca de polítiques específiques de gènere en aquest camp. Així mateix, l'aprovació d'un text legal encaminat a erradicar el sensellarisme ha esdevingut encara més justificat i urgent d'ençà de la irrupció de la pandèmia generada per la COVID-19. Perquè aquesta pandèmia ha posat de manifest la fragilitat i la vulnerabilitat extremes de les persones sense cap altra alternativa que la de viure al carrer, mentre era inexcusable, i així ho ordenaven les autoritats públiques, el confinament de tota la població. De fet, entre els molts dèficits concrets que s'han evidenciat durant la pandèmia causada per la COVID-19 val la pena destacar, d'una banda, la manca de recursos de primera necessitat per a una població que no només és vulnerable sinó que no té on confinar-se, i, de l'altra, la dificultat de saber el nombre de persones en situació de carrer que hi ha en els municipis, cosa que ha menat a molts d'ells a delegar la comesa de trobar-los als serveis d'emergència, els quals han assumit la tasca d'acompanyar aquelles persones als recursos assistencials. La llei destina un precepte a la regulació de les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, i incorpora l'obligació legal d'efectuar recomptes de contrast, i l'obligació d'efectuar la recollida de determinades dades per part dels equips de carrer, cosa que ha de permetre tenir coneixement del nombre de persones en situació de carrer. Aquesta dada és cabdal, tant per poder programar actuacions adequades, com perquè la implementació de determinats instruments previstos en la llei i la satisfacció de determinades prestacions i obligacions que s'hi contenen depèn del nombre de persones que en un municipi es troben en situació de sensellarisme, entre les quals cal comptabilitzar les persones que es troben en situació de carrer. Per aquest motiu, la llei habilita l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a exercir la potestat d'execució subsidiària en el cas en què un municipi que hi està obligat incompleixi el deure de fer periòdicament el recompte de contrast de les persones que hi viuen al ras.

El problema central del sensellarisme rau en l'habitatge, en la manca d'habitatge assequible. Per tal d'investir aquesta mancança, aquests darrers anys el Parlament de Catalunya ha dictat nombroses normes legals en matèria d'habitatge i ha modificat manta vegada la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Aquelles normes i aquestes modificacions, recorregudes en part davant del Tribunal Constitucional, i parcialment anul·lades o suspeses, han permès temperar algunes situacions, però han aportat ben poc a la població que ja es troba al carrer, ja que anaven sobretot destinades al real·lotjament de persones o unitats familiars en risc de perdre l'habitatge habitual, a causa, entre altres, d'execucions hipotecàries o de desnonaments per impagament de les rendes de lloguer. El mateix podem dir de la normativa estatal promulgada aquests darrers anys. La darrera modificació a la Llei del Parlament de Catalunya 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, feta pel Decret llei 50/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer, fa palesa, amb les referències expressives, d'altra banda lícites, a «l'emancipació dels joves» i a «la gent gran», la tendència de les autoritats a oblidar, en adoptar mesures legals concretes, el sensellarisme crònic.

Aquests darrers anys, la magnitud i la gravetat del sensellarisme ha obligat les organitzacions i les entitats privades sense ànim de lucre dedicades a l'atenció de les persones sense llar a intensificar la seva activitat, i ha esperonat la proliferació de noves organitzacions i entitats, i singularment d'unions i grups sense personalitat jurídica, les quals s'han afegit en l'empara d'aquelles persones. La tasca, el coneixement i l'experiència acumulats per les organitzacions i entitats, el grau de conscienciació social que han generat amb les seves campanyes i crides, la presa de consciència del problema per part d'algunes administracions, i la posada en pràctica d'algunes mesures concretes per a fer-hi front, han creat un entorn favorable i suficientment madur perquè, més enllà de les actuacions, mesures administratives i materials concretes, i plans i programes existents, s'adopti un text legislatiu destinat a facilitar la vida de les persones en situació de sensellarisme que s'encamini, alhora, a procurar-los i garantir-los un habitatge autònom. Avui, doncs, ha esdevingut inexcusable i inajornable el fet de dotar-se d'un instrument legal que ho faci possible. El sensellarisme no tan sols corroeix a les persones sense llar que el pateixen directament, sinó que també corroeix moralment a tota la societat que el tolera. Per això mateix, és indispensable posar-hi fi.

Aquesta llei, que neix per a donar resposta a la necessitat imperiosa assenyalada, i que està en línia amb els objectius de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre de 2015, s'estructura en sis títols, amb els seus corresponents capítols: títol I «Disposicions generals»; títol II «Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes»; títol III «Drets de les persones en situació de sensellarisme»; títol IV «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques»; títol V «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», i títol VI «Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», als quals encara s'afegeixen quatre disposicions addicionals i disset disposicions finals.

II. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació de la llei

El Títol I de la llei, la rúbrica del qual és «Disposicions generals», conté la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i defineix allò que cal entendre per «sensellarisme» als efectes de la llei, sobre la base de la tipologia de situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS.

Aquesta llei no és una llei d'habitatge, ni pretén ser-ho. Per bé que sigui cert que la causa central de la majoria de manifestacions del sensellarisme ragui principalment en la manca d'habitatge assequible, també és veritat que la superació del sensellarisme no és, ni de lluny, només una qüestió d'habitatge. Això sí, aquesta llei òbviament ha d'entroncar amb la legislació d'habitatge si, al capdavant, vol garantir-lo, i aquest enllaç i aquesta garantia la llei la basteix a través de la figura dels habitatges d'inserció prevista en la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i dels tipus d'habitatges que hi puguin ser equiparables.

El fenomen del sensellarisme respon a una diversitat de situacions i causes que no poden ser objecte de simplificació, donat que, altrament, es pot produir l'estigmatització de les persones. Aquesta llei no s'ocupa de totes les manifestacions del sensellarisme o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge. En realitat només s'ocupa de les tres primeres categories operatives de les 13 que recull la tipologia o classificació de les situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS (European typology of homelessness and

housing exclusion), elaborada des de la societat civil per la Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar (FEANTSA). Aquestes tres primeres categories operatives d'ETHOS són les següents: 1. Persones que viuen al ras; 2. Persones que passen la nit en centres nocturns, d'emergència o refugis, i 3. Persones que viuen en allotjaments, o equipaments per a persones sense llar. La llei, tanmateix, les agrupa en dues situacions: la de les persones que viuen al ras, i la de les persones que, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència i centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

La circumstància que la llei només s'ocupi d'una part del sensellarisme, o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, en lloc d'abordar totes les seves manifestacions, no és un fet arbitrari, sinó un fet volgut que respon a criteris objectius. Les tres categories operatives que la llei regula, agrupades en dues situacions, corresponen a les manifestacions de sensellarisme que, en general, podem convenir a qualificar com a més greus, i, en qualsevol cas, són les més òrfenes i necessitades de legislació específica. Encara que l'escalat de les categories operatives de la classificació ETHOS no es fonamenti explícitament en la gravetat, no és casual que les situacions adoptades per la llei siguin precisament les tres primeres d'aquella classificació.

Així mateix, la llei també es circumscriu a les tres categories esmentades, en lloc d'abraçar-les totes, perquè les tres que la llei abasta tenen unes característiques que en faciliten el tractament homogeni i integral en un mateix text legal, mentre que l'heterogeneïtat i la especificitat de la problemàtica subjacent en les altres categories fa inviable abordar-les de manera plena i coherent en un mateix text. Òbviament, aquesta circumstància no implica que les administracions no hagin de tenir en compte la resta de situacions ni ha d'impedir un tractament integral del fenomen més ampli.

Per tal d'alleugerir el text, i facilitar-ne la sistemàtica, la llei aplega les dues situacions de privació d'habitatge que tracta (o les tres categories) sota un mateix concepte que denomina «sensellarisme». Per això la llei va destinada a les persones en situació de sensellarisme, les quals en són les beneficiàries. Vist el contingut del concepte «sensellarisme» en la llei, convé precisar i advertir que aquest contingut no abraça totes les manifestacions de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, i que és conscientment més restrictiu que el concepte de sensellarisme que s'infereix de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en virtut de la definició àmplia que aquesta llei fa de l'expressió «sense llar» en l'article 3, lletra *m*, que ja s'ha reproduït més amunt. En canvi, el contingut del concepte «sensellarisme» de la llei és molt semblant, si bé no coincideix exactament, amb el del concepte «exclusió residencial» de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial. Aquesta llei defineix la situació d'exclusió residencial com «la situació en què es troben les persones o unitats familiars que no disposen d'habitatge, o han perdut la propietat o la possessió immediata de l'immoble que és llur habitatge, i que no tenen un habitatge alternatiu ni ingressos suficients per a aconseguir-ne un de digne i adequat, amb un nivell d'ingressos inferiors a

l'indicat per la lletra *e* [lletra que es remet a la situació econòmica personal a què fa referència la llei 24/2015]».

La llei posa el focus en les situacions de les persones. Qualsevol persona pot veure's exposada per múltiples i diversos factors a una situació d'exclusió social que la porti a una vida precària, a la pobresa i, finalment, a la manca d'una llar. Per tal de defugir qualsevol estigma o assenyalament, la llei opta, doncs, per centrar-se en les persones a través de les situacions.

La llei té com a finalitat l'erradicació de les modalitats de privació d'habitatge que abraça. Conscient que l'acompliment d'aquesta finalitat requereix notables esforços i exigeix el transcurs d'un cert temps, persegueix també altres finalitats que cal assolir en l'endemig: l'atenció de manera real i efectiva de les persones en situació de sensellarisme, el reconeixement de drets i la prestació de serveis que els garanteixin una vida digna, i la garantia d'un espai residencial digne.

III. Organitzacions i entitats legalment reconegudes

El Títol II es refereix a «[l]es organitzacions i les entitats legalment reconegudes» amb l'objectiu d'aprofitar les sinergies vingudes de la societat civil que s'ha organitzat per tal de donar una resposta a les necessitats del sensellarisme. Aquesta regulació no pretén delegar en elles la feina que correspon a les administracions, ni tampoc la privatització, sinó unir tots els esforços per tal de combatre amb èxit el fenomen del sensellarisme, i permetre una col·laboració pública privada més eficaç entre les organitzacions i les entitats, i les Administracions públiques competents en la matèria.

El fet que determinades organitzacions i entitats puguin participar en l'exercici de funcions públiques rellevants justifica la creació d'una categoria diferenciada dins de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, la de les entitats habilitades, a les quals s'exigeix una sèrie de requisits que acreditin la seva capacitat i suficiència de mitjans per a poder exercir-les. Això no impedeix que les altres organitzacions i entitats, així com els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica disposin d'un marge molt ampli per a poder intervenir i actuar en l'àmbit de les persones en situació de sensellarisme. La llei cerca optimitzar i treure rendiment de l'esforç de tothom, sense defugir les responsabilitats que tenen les administracions públiques implicades.

IV. Drets de les persones en situació de sensellarisme

El Títol III tracta dels «Drets de les persones en situació de sensellarisme». En fer-ho, enumera, d'una banda, drets que les persones en situació de sensellarisme ja tenen reconeguts en comú amb els altres ciutadans; de l'altra, en reconeix de nous i específics per a aquelles persones. L'enumeració de drets ja existents no vol ser solament una mer llistat, sinó un instrument destinat a recordar-los, i facilitar-ne la identificació, la concreció i l'eficàcia. L'extrema vulnerabilitat de les persones que es troben en situació de sensellarisme els en dificulta l'exercici. Amb el catàleg, se'n recorda l'existència i s'obliga les administracions públiques de Catalunya a vetllar perquè les persones en situació de sensellarisme els puguin exercir de manera real i efectiva. Convé destacar, així mateix, que una part significativa d'aquests drets tenen caràcter prestacional i, per tant, exigeixen una actuació material de les administracions públiques que s'ha de traduir en una millora de la vida de les persones.

La llei, però, també consagra nous drets específics per a les persones en situació de sensellarisme. Concretament: el dret a un espai residencial digne, el dret a un centre de baixa exigència, el dret a un títol de transport gratuït, el dret als serveis de consigna, bugaderia i dutxa, el dret a l'espai públic, que té diferents manifestacions, i el dret a la prestació del servei de tanatori. Tots ells tenen naturalesa o manifestacions prestacionals.

Entre les mesures rellevants per a assegurar els drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme figura l'acompliment de l'obligació de l'empadronament en tant que és la porta per a l'accés a molts dels drets i a moltes de les prestacions. Aquesta qüestió la regula la Llei estatal 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i, en ser una competència concurrent entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya, correspon a aquesta el desplegament legislatiu de les bases. Fent ús de la competència per a desplegar les bases, la llei dedica un article a l'empadronament. Per cert, amb relació a l'empadronament, convé recordar la Resolució de la presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Cooperació Autònoma i Local, de 17 de febrer de 2020, per la qual es dicten instruccions tècniques als Ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, perquè tracta específicament l'empadronament de persones sense domicili, i hi indica que els infrahabitatges, i fins i tot l'absència total de sostre, poden i han de figurar com a domicilis vàlids en el Padró. D'acord amb els criteris legals previstos s'ha d'acceptar com a domicili qualsevol direcció on efectivament visquin els veïns, i es pot recórrer, i cal fer-ho, a un «domicili fictici» en els supòsits en què una persona mancada de sostre resideixi habitualment en el municipi i sigui coneguda dels serveis socials corresponents.

Respecte dels drets específics que la llei crea, destaca pel damunt de tot el dret a un espai residencial digne, atenent que aquest espai esdevé la clau de volta del sistema de la llei.

La llei defineix l'espai residencial digne com un espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. D'acord amb la pròpia llei, l'espai residencial digne gaudeix d'una gran versatilitat, ja que, en la mesura que respecti les característiques de la definició, pot consistir tant en un espai al si d'una pensió, com a l'interior d'un hotel, d'un alberg, d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional, o en un habitatge d'inserció, o, encara, en qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que els sigui equiparable.

Com que la prestació del servei d'espai residencial digne està configurada com a dret subjectiu, la llei, en tant que disposa en l'apartat 2 de la disposició final setzena que el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de la seva entrada en vigor, es proposa eliminar indefectiblement en un termini de dos anys la situació de sensellarisme que consisteix en viure al ras. I és que, en el cas que no es garanteixi la prestació del servei d'espai residencial digne, la persona afectada podrà exigir-la davant dels tribunals, en haver estat reconeguda com a dret subjectiu.

Ara bé, la llei també articula l'espai residencial digne com la via que ha de permetre acabar definitivament amb l'altra manifestació de sensellarisme que aborda. Això pot sorprendre, perquè en aquesta altra manifestació de sense-

llarisme les persones ja disposen d'un espai on viure i, per tant, el fet que la llei els garanteixi un espai residencial digne sembla que únicament els millora la seva situació d'allotjament a través de les característiques que han de tenir obligatòriament aquests espais per tal de ser considerats dignes i en el fet que es garanteix la continuïtat o permanència del servei mentre perduri la situació. De totes maneres, a la llei, i aquí s'hi troba l'element clau, no li és indiferent la tria de la modalitat d'espai residencial digna que cal promoure i, per aquest motiu, ordena que en la programació dels espais residencials dignes que han de contenir els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, i aquesta és una funció cabdal dels Plans, s'hi prioritzin les modalitats que millor garanteixin l'autonomia de les persones beneficiàries. Això significa que cal promoure la modalitat dels habitatges d'inserció, normalment en règim de lloguer, o qualsevol altre tipus d'allotjament o d'habitatge que s'encamini decididament a fer possible l'autonomia personal del beneficiari. D'aquesta manera la llei connecta amb la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge i obliga a activar el desplegament dels habitatges d'inserció que aquesta preveu en favor de les persones sense llar en l'apartat 2 de l'article 70. Per tal que l'activació sigui realment efectiva per a les persones en situació de sensellarisme, l'apartat 3 de la disposició final vuitena de la llei constreny el Govern de la Generalitat de Catalunya a presentar al Parlament de Catalunya, en el termini màxim de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un projecte de llei que modifiqui la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en aquella direcció.

La llei, per consegüent, no neix tan sols per a assistir a les persones en situació de sensellarisme, sinó també, i aquest és el seu gran objectiu, per a erradicar aquesta situació. D'aquí que, com anuncia el seu títol, les seves mesures tenen una pretensió transitòria, en lloc d'una vocació permanent.

Per a garantir que la prestació de l'espai residencial digne sigui un dret subjectiu, la llei li atorga la naturalesa de prestació garantida, i incorpora en la Cartera de Serveis Socials les modalitats de prestació que consisteixen en pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que sigui equiparable. Aquesta incorporació es tributària del fet que els espais residencials dignes són concebuts com a servei i prestació socials de caràcter bàsic en la mesura que fan front a situacions d'extrema emergència a les quals han de donar resposta les administracions públiques. En canvi, la llei deixa fora de la Cartera de Serveis Socials la prestació de l'espai residencial digne a través dels habitatges d'inserció o a través de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, en considerar que la gestió d'aquest tipus d'habitatges ja té la seva pròpia articulació a través de la Xarxa d'habitatges d'inserció social, i el seu propi règim jurídic. Per això, pel que fa al règim jurídic dels espais residencials dignes en la modalitat d'habitatge d'inserció, la llei es remet a la normativa específica d'aquests habitatges, si bé introdueix regles particulars sobre les prestacions econòmiques i ajuts al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, i amb relació a l'adjudicació i l'accés, per al supòsit en què els beneficiaris resultin ser persones en situació de sensellarisme.

Dins del conjunt de drets recollits o consagrats en el títol III de la llei, destaca també, pel seu caràcter innovador, el dret a l'espai públic, que, amb les seves múltiples facetes, és una manifestació del dret a la ciutat, i implica la prohibició de discriminació a les persones en situació de sensellarisme.

L'arquitectura o el disseny hostil concebuts per a excloure les persones que es troben en situació de sensellarisme esdevé una pràctica reprovable que l'ordenament jurídic ha de combatre tant en les construccions privades contigües amb l'espai públic com en el mobiliari urbà. Amb aquest objectiu, la llei preveu la interdicció d'aquelles pràctiques a través de la nul·litat dels contractes que les contenen.

En l'àmbit del dret a la ciutat també cobren rellevància les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic. La llei prohibeix a les ordenances que tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi l'exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada, així com les conductes de les persones en situació de sensellarisme que consisteixin a menjar i beure en l'espai públic, a utilitzar les fonts públiques per a la higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa, i la satisfacció de necessitats fisiològiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 de l'article 17 de la llei. També cal que les ordenances recullin les situacions de sensellarisme, i, si esqueia, la circumstància que les sancions aplicables impedeixen o dificulten la reinserció social, a l'hora d'excloure o modular la responsabilitat administrativa sancionadora. La llei participa del criteri que la potestat sancionadora s'ha de configurar com a ultima ràtio, cosa que comporta que l'actuació administrativa cal exercir-la d'acord amb el principi de proporcionalitat i a través dels criteris de prevenció, advertència i reconducció d'aquestes situacions als serveis socials. També es preveu expressament la possibilitat que els òrgans instructors dels procediments per infraccions de les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic procedeixin a l'arxiu de les actuacions si resultava que les ordenances no recollien les exclusions o les modulacions de la responsabilitat administrativa sancionadora abans esmentades. D'aquesta manera es vol evitar que la imposició de sancions administratives esdevingui ineficaç, així com que aquestes impedeixin la plena reintegració a la societat de les persones en situació de sensellarisme.

V. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

El Títol IV, «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques», delimita les diverses actuacions, serveis i instruments que la llei preveu i articula per a poder satisfer els drets reconeguts en el títol anterior, al mateix temps que posa en relleu la importància de la planificació per a fer front al sensellarisme. Per tal de fer efectius aquells drets resulta necessari delimitar amb claredat quines responsabilitats assumeixen les administracions públiques implicades per raó de la matèria, i planificar-ne adequadament les actuacions.

Pel que fa a les actuacions, destaquen, entre altres qüestions: l'obligació legal i periòdica de la realització de recomptes de contrast i d'enquestes en els municipis de més de 50.000 habitants, i la recollida de dades per part dels equips de carrer, en els municipis de més de 50.000 habitants amb més de 20 persones en situació de sensellarisme; l'obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització; la institucionalització i la previsió de les situacions d'episodis climàtics extrems, de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, amb les obligacions cor-

responents per a les administracions o autoritats competents; i la regulació dels equips de carrer, de naturalesa interdisciplinària, formats per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció. A través d'ells es canalitza l'obtenció de dades i la realització d'enquestes, i a ells els correspon el seguiment de casos personalitzats i el contacte de carrer i l'acompanyament de les persones en situació de sensellarisme. La llei és conscient que la problemàtica que acompanya a les persones en situació de sensellarisme no és tan sols un problema de manca d'habitatge, sinó que, malauradament, el deteriorament sofert per aquestes persones sol precisar la col·laboració dels serveis socials i dels serveis sanitaris i de salut mental.

Quant als serveis, la llei estableix una regulació específica dels centres de baixa exigència, centres que han de garantir tots els municipis de més de 50.000 habitants, i que són configurats com a prestació garantida i temporal i servei bàsic, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials. En matèria de transports, la llei preveu la gratuïtat dels transports públics col·lectius urbans de viatgers, per a garantir el dret a la mobilitat a les persones en situació de sensellarisme. Amb relació al transport també adopta mesures per a lluitar contra la pràctica reprovable d'alguns municipis que consisteix en el desplaçament de persones en situació de sensellarisme amb la intenció d'allunyar-les del terme municipal i així defugir les pròpies responsabilitats.

El tema dels serveis es complementa amb el de dutxa per als municipis de més de 10.000 habitants, els de consigna i bugaderia per als municipis amb més de 1.000 habitants, i amb l'accés a una alimentació digna.

Respecte als instruments, sobresurten els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que han d'elaborar i aprovar els municipis de més de 50.000 habitants i que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme.

Mentre l'espai residencial digne s'erigeix en la prestació central per a erradicar la manca de sostre i en l'eina destinada a aconseguir l'erradicació del sensellarisme en el seu conjunt, els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme són l'instrument principal que la llei basteix per a fer-ho possible en els municipis més afectats pel sensellarisme. D'aquí la seva importància i d'aquí que la llei en reguli detalladament el contingut. Ja ha estat comentada la seva funció primordial en la programació dels espais residencials dignes. Però la importància dels Plans d'actuació municipal rau també en el fet que han de preveure inexcusablement, a través de les programacions de les actuacions que han de contenir, les quals abracen el conjunt de serveis garantits per la llei, totes les necessitats i exigències que requereixi en cada cas la perspectiva de gènere, inclusivament el fet d'haver de disposar, en el cas de les dones, d'espais adequats o diferenciats que els permetin poder reconstruir el seu projecte vital, i que garanteixin la intimitat i el desenvolupament personals.

En matèria de gènere, també és a través dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que s'han d'arbitrar les mesures encaminades a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme. Coherent amb això, la llei mana aplicar als equips de carrer la perspectiva de gènere en l'exercici de les seves funcions per tal de dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení. En definitiva, la llei és conscient del fet que la feminització de la pobresa s'ha incrementat de manera significativa en els darrers anys, i és coneixedora del fet que la fragilitat i la vulnerabilitat es fan més intenses quan la persona en situació de sensellarisme és una dona,

a causa de trobar-se exposada en molts casos a la violència masclista, a la pressió sexual, a una inseguretat major i a un deteriorament més gran de la salut. Tots aquests factors reclamen la necessitat d'aportar una perspectiva de gènere al sensellarisme, cosa que cal tenir en compte a l'hora de tractar la discriminació de les persones en situació de sensellarisme des d'una perspectiva múltiple i intersectorial.

Amb la institucionalització dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que la llei fa extensiva a tots els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, la llei encara persegueix un altre objectiu, com és el de posar fi al fet que l'adopció per aquells municipis de mesures destinades a fer front al sensellarisme pugui dependre de la sensibilitat que a cadascun d'ells els suscita la matèria.

Per al control de les actuacions de les administracions públiques la llei preveu la intervenció del Síndic de Greuges a través de la realització periòdica d'un informe especial; la del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que ha de vetllar pel tractament que en donin els mitjans de comunicació i la publicitat, i la de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. La intervenció d'aquests òrgans de rellevància estatutària fa palesa la necessària implicació de tots els poders públics per a fer front amb garanties al sensellarisme i garantir els drets de les persones que es troben en aquesta situació.

VI. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

El títol V, «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», conté les normes d'organització administrativa específiques que el legislador creu necessàries per a la correcta execució de la llei. En aquest sentit, crea la Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de -sensellarisme, que és un òrgan col·legiat encarregat de la coordinació entre els diversos departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per tal d'executar amb coherència les polítiques i les accions en aquell àmbit; l'òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, al qual s'atribueixen importants funcions executives, i la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les diferents administracions públiques competents en matèria de sensellarisme. Per al cas que s'incompleixin les competències pròpies la llei preveu la tècnica de la substitució, i recull la figura de l'encàrrec de gestió per al supòsit que no s'estigui en condicions d'assumir-les. La llei també preveu la cooperació i la col·laboració interadministrativa mitjançant la celebració de convenis.

Als òrgans esmentats, cal encara afegir el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, que és un òrgan col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en el qual també hi són representats els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

En aquest mateix títol V, la llei basteix mecanismes per a garantir la suficiència financera de les administracions locals i fixa el marc en el qual s'ha de corresponsabilitzar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya.

Finalment preveu la col·laboració amb les corporacions de dret públic, i, en particular, amb els col·legis de l'advocacia en tasques d'orientació, assessorament i defensa jurídiques.

VII. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

En el Títol VI la llei estableix les «mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», entre les quals destaca el règim d'infraccions i sancions específicament destinat a combatre l'aporofòbia i a protegir les persones en situació de vulnerabilitat i fragilitat, com són les persones en situació de sensellarisme. L'expressió aporofòbia, encunyada des de l'àmbit de la filosofia, pretén conceptualitzar les actituds basades en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres.

Rellevant és també el reconeixement de la qualitat d'interessades per a la defensa d'interessos col·lectius vinculats a les persones en situació de sensellarisme a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que compten amb el títol d'entitat habilitada. Cal recordar que en moltes ocasions la vulneració de drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme no és recorreguda davant de les vies administratives i jurisdiccionals previstes per l'ordenament jurídic vigent a causa de la fragilitat de les persones afectades. Per aquesta raó es considera també necessari conferir a aquelles organitzacions i entitats la legitimació per a defensar els drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme davant de la jurisdicció contenciosa administrativa. La llei també recorda la possibilitat que aquelles organitzacions i entitats puguin representar en els procediments administratius les persones que es troben en situació de sensellarisme amb la finalitat de fer valer els drets i els interessos legítims d'aquestes.

Com a garantia del compliment de les obligacions establertes en la llei, aquesta preveu un règim administratiu sancionador. Des del dret penal, el legislador estatal ha previst una sèrie d'infraccions penals com l'assetjament o els anomenats delictes d'odi amb la intenció de protegir, entre altres, a les persones que es troben en situació de sensellarisme. No obstant això, la llei creu també oportú protegir a aquestes persones amb l'establiment d'un règim d'infraccions i sancions administratives que complementi l'acció realitzada des del dret penal.

VIII. Disposicions addicionals i finals

Quatre disposicions addicionals i disset disposicions finals complementen i completen el text de la llei. Algunes les disposicions finals modifiquen lleis sectorials vigents per a adaptar-les i harmonitzar-les al contingut d'aquesta llei. En concret, les lleis objecte de modificació són les següents: la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, i la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Val la pena destacar també les modificacions que dues disposicions finals fan a la Cartera de Serveis Socials per a incorporar-hi la prestació del servei d'espai residencial digne, en quatre de les seves modalitats, i la prestació del servei de centre de baixa exigència, i la creació d'una nova prestació social de caràcter econòmic per a facilitar l'accés a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció.

IX. Competència

Aquesta llei es dicta sobre la base de l'article 166 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pel qual la Generalitat de Catalunya assumeix la competència exclusiva en matèria de serveis socials, i de l'article 137 del mateix Estatut, en virtut del qual correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'habitatge. Convé recordar que, d'acord amb l'article 166 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria de serveis socials inclou, en tot cas: a) la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementaries d'altres sistemes de previsió pública; b) la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya; c) la regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social, i d) la intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats. Per la seva banda, convé recordar també que, segons l'article 137 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria d'habitatge abraça, en tot cas: a) la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial; b) l'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat; c) la promoció pública d'habitatges; d) la regulació administrativa del comerç referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit; e) les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció; f) les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges; g) la innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges, i h) la normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació.

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Finalitat

La llei té com a finalitat afavorir la protecció, la promoció, la integració, la inserció i l'emancipació de les persones en situació de sensellarisme per tal que puguin viure dignament i siguin efectivament cobertes llurs necessitats personals bàsiques i de caràcter social durant el període transitori en què no disposin d'un habitatge autònom; contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquelles persones; posar fi a les situacions de discriminació i violència que pateixen; atendre les necessitats i les especificitats que requereixi la perspectiva de gènere en les persones en situació de sensellarisme; establir les condicions perquè, mentre no es resol i garanteix definitivament el dret a l'habitatge, puguin exercir de manera real i efectiva i sense entrebancs els drets fonamentals, els drets socials i els drets que els reconeix aquesta llei; erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei; i posar els elements que permetin erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

Article 2. Objectius

Són objectius de la llei:

1. Promoure el respecte per les persones en situació de sensellarisme.
2. Lluitar contra la seva exclusió, estigmatització i aïllament socials.
3. Garantir-los el gaudi i l'exercici efectius dels drets i llibertats fonamentals i dels drets socials, en igualtat de condicions que les altres persones i garantir-los l'exercici i el gaudi efectius del conjunt de drets prestacionals que aquesta llei els reconeix.
4. Garantir-los el dret d'accés als serveis socials, amb continuïtat en el temps per tal de garantir-los l'autonomia personal, i garantir-los els serveis sanitaris.
5. Establir i potenciar serveis específics que els permetin viure dignament.
6. Acabar amb les situacions de discriminació per raó de gènere.
7. Promoure mesures per a l'erradicació de l'exclusió en l'àmbit de l'habitatge.
8. Garantir en el termini de dos anys el dret a disposar d'un espai residencial digne a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme.
9. Assolir, a través de l'evolució dels espais residencials dignes, un habitatge autònom per a les persones que es troben en situació de sensellarisme.

Article 3. Situació de sensellarisme

1. Als efectes del que disposa aquesta llei, les persones es troben en situació de sensellarisme:

a) Quan viuen al ras.

b) Quan, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció, o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència o centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

2. Les persones que, d'acord amb l'apartat anterior, es troben en situació de sensellarisme coincideixen pràcticament, en el moment d'aprovar-se la llei, amb el conjunt de persones compreses en les categories operatives 1, 2 i 3 de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS (European typology of homelessness and housing exclusion) proposada per FE-ANTSA (Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar).

Article 4. Àmbit d'aplicació i garantia de compliment

1. Els drets, deures i serveis que reconeix o preveu aquesta llei són d'aplicació a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme tal i com es defineix en l'article 3 d'aquesta llei, l'assistència a través de centres de baixa exigència o l'assistència urgent inclusivament. Per a l'accés a un espai residencial digne o als altres serveis o mesures de caràcter residencial i de mobilitat previstos en aquesta llei caldrà que es trobin empadronades en un municipi de Catalunya.

2. Les persones de l'apartat anterior que es trobin en minoria d'edat es regeixen per allò disposat en la legislació sobre els infants i els adolescents.

3. Totes les persones que es trobin a l'àmbit territorial de Catalunya estan obligades a respectar les prescripcions previstes en aquesta llei i queden en

qualsevol cas sotmeses al règim d'infraccions i sancions que en garanteix l'aplicació.

4. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de garantir el compliment d'aquesta llei i promoure les condicions per a fer-la plenament efectiva en els àmbits competencials respectius.

Capítol II. Definicions

Article 5. Definicions

Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per:

- a) Espai residencial digne: espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. Quan l'espai residencial digne consisteixi en un alberg, un establiment residencial o un allotjament dotacional també haurà de prestar servei de bugaderia i de repàs de la roba, o facilitar o tenir accés a aquests serveis.
- b) Centre de baixa exigència: espai cobert, d'ús col·lectiu, habilitat per a poder reposar-hi i pernoctar-hi, i que compta, com a mínim, amb els serveis de llum, aigua corrent i lavabo, i espai per a reposar i pernoctar.
- c) Sensellarisme: les situacions previstes a l'article 3 d'aquesta llei.
- d) Primer la llar, sense condicions (Housing First Led) (HFL): la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme que no requereixen serveis de salut mental ni de tractament de drogodependències, sinó necessitats de suport menors.
- e) Itineraris cap a la llar en primer lloc, sense condicions (Pathways to Housing First) (PHF): la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme crònic i amb necessitats molt complexes. Aquestes necessitats solen consistir en programes de reducció de consum de substàncies (Drug Injection Reduction and Treatment) (DIRT) i suport intensiu de tractament psiquiàtric. La modalitat d'allotjament o habitatge tendeix a ser de nucli reduït per a facilitar els suports específics.
- f) Comunitats de llars en primer lloc, sense condicions (Communal Housing First) (CHF): la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal dels beneficiaris, i que permeten viure en un mateix edifici on els serveis de reducció de consum de substàncies (DIRT) i el suport intensiu psiquiàtric són comuns i compartits.
- g) Organitzacions i entitats legalment reconegudes: les organitzacions, entitats, associacions o fundacions, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, legalment reconegudes, els estatuts o normes reguladores de les quals comprenen, entre altres finalitats, les relatives a l'atenció de les persones en situació de sensellarisme, i que el seu objecte social comprèn les activitats necessàries per a dur-les a terme.

h) Entitats habilitades: les organitzacions i les entitats legalment reconegudes inscrites en el Registre d'entitats per a les persones en situació de sensellarisme.

i) Represàlia discriminatòria: el tractament advers o efecte negatiu que es produeix contra una persona en situació de sensellarisme com a conseqüència de la presentació d'una queixa, una reclamació, una denúncia, una demanda o un recurs de qualsevol tipus amb l'objectiu d'evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què és sotmesa o ha estat sotmesa.

j) Discriminació múltiple: la situació en què una persona és objecte de discriminació sobre la base de dos o més motius o circumstàncies, entre les quals es troba la seva condició de persona en situació de sensellarisme, previstos en la legislació europea, estatal o autonòmica, i que actuen de forma interrelacionada.

k) Victimització secundària: el maltractament addicional exercit contra persones en situació de sensellarisme que es troben en algun dels supòsits de discriminació, assetjament o represàlia com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits, les duplicitats o les fragmentacions de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions d'altres agents implicats.

l) Arquitectura i disseny hostils: aquella arquitectura o disseny de mobiliari urbà adreçat directament a impedir que les persones en situació de sensellarisme puguin refugiar-se a l'espai públic, tal i com poden ser els bancs amb braços al mig, les tanques metàl·liques amb punxes en graons i aparadors o d'altres de similars.

Títol II. les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

Article 6. Els subjectes gestors i proveïdors

Els serveis i les prestacions previstos en la llei seran gestionats o proveïts per les administracions públiques de Catalunya i per les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Article 7. Col·laboració de les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

1. Quan els serveis previstos en aquesta llei siguin gestionats indirectament a través de les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, o simplement per aquestes, la prestació o el proveïment del servei s'ha de realitzar, segons escaigui, bé a través d'instruments no contractuals, com el simple finançament total o parcial del servei, com els instruments de la gestió delegada o del concert social previstos en el Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, o a través d'altres modalitats de concertació; o bé a través de la celebració de contractes amb les administracions públiques de Catalunya, o amb els poders adjudicadors corresponents, com ara els contractes de serveis, de serveis a les persones, o qualsevol altre tipus de contracte o d'instrument contractual que escaigui i estigui d'acord amb allò que estableix la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, i la legislació contractual que la complementa i que la desplega i sigui vigent a Catalunya.

2. Així mateix, d'acord amb la legislació sobre subvencions, les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, poden establir ajuts i subvencions a favor de les organitzacions i entitats legalment

reconegudes que operen a Catalunya, especialment quan disposin del títol d'entitats habilitades i prestin els serveis que, de manera expressa, aquesta llei els permet gestionar.

Article 8. Les entitats habilitades

1. Es crea el Registre d'entitats per a les persones en situació de sensellarisme, que dependrà del departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya al qual pertany l'òrgan unipersonal coordinador de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme. Per a obtenir el títol d'entitat habilitada, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes s'hi han d'inscriure.

2. Per a la inscripció en el Registre d'entitats per a les persones en situació de sensellarisme cal reunir els requisits següents:

- a) Acreditar la condició d'organització o entitat legalment reconeguda.
- b) Presentar una memòria de les activitats i dels serveis prestats a les persones en situació de sensellarisme durant el darrer any.
- c) Acreditar una atenció continuada, a Catalunya, a les persones en situació de sensellarisme de més de cinc anys.
- d) Disposar d'una superfície adequada i destinada permanentment a la prestació de serveis a les persones en situació de sensellarisme o per a l'ús d'aquestes persones, d'acord amb els criteris que s'estableixin reglamentàriament. En el cas de manca una previsió normativa específica, la superfície adequada ha de consistir en una superfície superior als 70 metres quadrats.
- e) Reglamentàriament el Govern podrà afegir altres requisits en matèria de transparència i rendició de comptes.

3. La inscripció en el Registre d'entitats per a les persones en situació de sensellarisme solament podrà ser denegada motivadament per la manca d'algun dels requisits abans esmentats, i el procediment i els tràmits per a l'enregistrament, que es determinaran reglamentàriament, han de ser clars i inequívocs, objectius i imparcials, i transparents.

Article 9. Responsabilitat de les entitats habilitades

Les entitats habilitades que, en l'aplicació d'aquesta llei, incompleixin els compromisos que hagin contret amb les administracions públiques de Catalunya, seran sancionades d'acord amb allò que es preveu en aquesta llei o en la legislació sectorial que hi sigui d'aplicació. Així mateix, en els termes en què estigui estipulat i d'acord amb la normativa corresponent, hauran de reintegrar totalment o parcialment l'import de les ajudes o subvencions que hagin rebut per a la prestació d'activitats o de serveis, quan l'hagin destinat totalment o parcialment a altres finalitats.

Títol III. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Capítol I. Empadronament

Article 10. El domicili de les persones en situació de sensellarisme

1. Els serveis d'empadronament tenen l'obligació d'inscriure en el padró municipal a les persones en situació de sensellarisme que resideixin efectivament dins del seu terme municipal.

2. Les administracions municipals de Catalunya, a través dels serveis socials i amb la col·laboració, si escau de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades que ho sol·licitin, han de facilitar a les persones en situació de sensellarisme que pernoctin dins del terme municipal una adreça postal, la qual servirà com a lloc de residència habitual de cara a l'empadronament, i farà la funció de domicili per a la recepció de les notificacions i comunicacions oficials.
3. En el cas que les administracions municipals no determinin cap lloc en concret es farà constar com a domicili la seu principal de la corporació municipal.
4. La fixació d'aquest domicili ho és als mers efectes de possibilitar-ne l'empadronament i no suposa cap alteració de la titularitat, la possessió o l'ús respecte a aquelles instal·lacions municipals.
5. A través de les actuacions dels equips de carrer, dels serveis socials municipals i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes es promourà l'empadronament de les persones que es trobin en situació de sensellarisme.
6. A partir de les dades de les actuacions dels equips de carrer es revisarà anualment la situació de les persones empadronades per tal d'adequar el padró a la seva realitat. En el cas que no es localitzi a la persona en el període de dos anys, ni aquesta hagi tingut cap relació amb l'ajuntament durant aquest període, s'iniciaran d'ofici els tràmits per a la seva baixa del padró municipal, una vegada fetes les comprovacions oportunes, que es repetiran almenys dues vegades en dies i hores diferents, amb la deguda constància en l'expedient administratiu.

Capítol II. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Article 11. Garantia i efectivitat en l'exercici dels drets

1. Les administracions públiques de Catalunya vetllaran perquè les persones en situació de sensellarisme exerceixin de manera real i efectiva els drets que tenen reconeguts, com qualsevol altra persona, en la legislació general i sectorial i, singularment, els següents:
 - a) El dret a accedir al sistema públic de serveis socials, en els termes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
 - b) El dret a l'assistència sanitària, en els termes previstos en la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, modificada pel Reial decret llei 7/2018, de 27 de juliol, sobre l'accés universal al Sistema Nacional de Salut.
 - c) El dret a la prestació de la renda garantida de ciutadania quan reuneixin les condicions legals establertes en la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.
 - d) El dret a ser beneficiàries de l'ingrés mínim vital en els termes establerts en el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.
 - e) El dret a utilitzar els espais públics, i els edificis i els establiments públics, en els mateixos termes que qualsevol altra persona.
 - f) El dret a utilitzar els transports públics i els serveis públics, i a ser-hi atesos, en els mateixos termes que qualsevol altra persona, i sense cap tipus de

discriminació sobre la base de la seva condició de persones en situació de sensellarisme.

g) El dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general.

h) El dret a la protecció de les dades de caràcter personal en els termes previstos en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i, en particular, a la seguretat i a la confidencialitat de les dades que figuren en els fitxers, sistemes i aplicacions de les administracions públiques, així com en els de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en els que puguin haver elaborat els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica.

i) El dret a l'accés i al gaudi dels serveis públics municipals previstos a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, al municipi en el qual estiguin empadronats.

j) El dret a accedir i a participar en els serveis i programes del sistema d'ocupació de Catalunya previstos a la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. En particular, el gaudi del dret subjectiu a l'ocupabilitat, el qual comporta el dret d'inscriure's gratuïtament al Servei d'Ocupació de Catalunya i el dret a serveis d'orientació, formació i acompanyament o suports adequats.

k) El dret a la documentació necessària per a l'exercici i el gaudi dels drets reconeguts, en particular dels enumerats en aquest apartat.

2. Els equips de carrer i els treballadors i les treballadores socials i la resta de personal qualificat que treballa per a les persones en situació de sensellarisme han de facilitar a aquestes persones la tramitació, si voluntàriament ho desitgen, de la documentació que sigui necessària per a poder tenir accés als serveis als quals tenen dret d'utilitzar.

Article 12. El dret a un espai residencial digne

1. Mentre no sigui plenament efectiu el dret a l'habitatge, i com a solució d'urgència, es reconeix a les persones en situació de sensellarisme, en els termes establerts en els apartats següents d'aquest article, el dret a disposar d'un espai residencial digne.

2. Els municipis, amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitat habilitada, garantiran un espai residencial digne a totes les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament ho desitgin. Aquesta prestació temporal tindrà continuïtat, i, en aquest sentit, té caràcter permanent mentre els beneficiaris estiguin en situació de sensellarisme.

3. L'espai residencial digne, definit en l'article 5, lletra a, de la llei, pot adoptar les modalitats de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional, habitatge d'inserció o qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que sigui equiparable. D'acord amb allò establert a l'article 5, lletra a, de la llei, els albergs també han de fer-ne possible l'ús les 24 hores del dia.

4. Les modalitats de pensió, hotel i alberg, o allotjaments equiparables, només s'han d'utilitzar en supòsits d'emergència i d'urgència, o bé en casos en què motivadament hi hagi la previsió del fet que la necessitat de l'espai residencial digne tindrà una durada breu, o com a mesura provisional mentre no s'assigni una de les altres modalitats. Així mateix, aquelles modalitats s'han

d'utilitzar quan siguin necessàries per a cobrir les necessitats de reclusió a què fa referència l'apartat 2 de l'article 26, en les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat.

5. Als espais residencials dignes que adopten la modalitat de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o un altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable se'ls incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la llei, i esdevenen una prestació garantida, proveïda dins de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on viure, les modalitats d'espai residencial digne enumerades en el paràgraf anterior tindran, tot i la seva funció residencial, la naturalesa de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i formen part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

6. L'espai residencial digne en la modalitat d'habitatge d'inserció o en qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, es regeix per la normativa específica d'aquests habitatges i per les previsions contingudes en aquesta llei. En matèria d'adjudicació i accés, i amb relació a les prestacions econòmiques per al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, serà d'aplicació allò que estableixen les disposicions finals vuitena, novena i desena de la llei.

7. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, a l'hora de programar, dins del Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme que preveu l'article 32 de la llei, la xarxa d'espais -residencials dignes, han de potenciar i escollir, entre les diferents modalitats d'espais residencials dignes, aquelles modalitats que garanteixen millor l'autonomia personal dels beneficiaris. En aquest sentit, s'han de prioritzar els habitatges d'inserció i aquells altres tipus d'allotjament o habitatge equiparables que permetin l'autonomia personal. Aquest mateix criteri ha de presidir la programació contra el sensellarisme que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 33 de la llei, han d'aprovar els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme i els municipis que compten amb una població entre els 5.000 i els 50.000 habitants. Els altres municipis han d'adoptar aquell criteri en la mesura de les seves disponibilitats.

8. Per tal de fer possible i incrementar progressivament i percentualment l'aplicació del criteri de l'apartat anterior, i d'acord amb els mandats dels apartats 1 i 2 de l'article 70 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, el Govern de la Generalitat de Catalunya, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els municipis i els altres ens locals de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de prioritzar, en la normativa i en les polítiques d'habitatge, l'increment del nombre d'habitatges d'inserció disponibles i de pisos de lloguer social.

9. En la programació dels espais residencials dignes que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de contenir, els municipis han d'incorporar-hi la perspectiva de gènere i preveure-hi, quan sigui aconsellable o necessari, espais diferenciats, per tal de satisfer les necessitats específiques

que requereix la garantia efectiva de la intimitat, la dignitat i la llibertat des de la perspectiva de gènere.

10. En el supòsit d'unitats familiars o de convivència que es trobin en situació de sensellarisme, la modalitat d'espai residencial digne ha de permetre allotjar-los conjuntament tot respectant les característiques i els requisits que defineixen l'espai residencial digne.

Article 13. Dret a un centre de baixa exigència

En els municipis de més de 50.000 habitants, les persones en situació de sensellarisme que es trobin en alguna de les circumstàncies recollides en l'article 27 tenen dret a accedir a un centre de baixa exigència.

Article 14. El dret a un títol de transport, i als serveis de consigna, bugaderia i dutxa

Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a obtenir el títol de transport que els pugui correspondre d'acord amb allò previst en l'article 28 de la llei, i a disposar d'un servei de consigna, a accedir a un servei de bugaderia i a disposar d'un servei de dutxa en els termes previstos en l'article 30.

Article 15. El dret de sufragi

Per tal d'assegurar que les persones en situació de sensellarisme puguin exercir el dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, els equips de carrer, i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitat habilitada, fomentaran que les persones que es troben en aquella situació que no hagin rebut en qualsevol classe d'elecció la corresponent targeta censal realitzin la consulta del cens electoral per a comprovar-ne la inscripció, i, en el cas de l'existència d'errors, els ajudaran a formular la reclamació que, sobre les dades censals, correspongui.

Article 16. Serveis funeraris

1. D'acord amb la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, les persones difuntes que en morir estaven en situació de sensellarisme, i que segons les indicacions dels serveis socials municipals requereixen que el servei funerari es presti gratuïtament o de forma bonificada, tenen el dret a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

2. El dret de l'apartat anterior el poden exercir, d'acord amb allò establert en la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, els familiars del difunt o els serveis socials municipals. Així mateix el poden exercir les organitzacions i les entitats legalment reconegudes si acrediten haver tingut un vincle amb el difunt. Les ordenances o els reglaments de regulació dels serveis funeraris aprovats pels municipis han d'establir els requisits que acrediten la vinculació que permet a les organitzacions i entitats legalment reconegudes exercir aquell dret. El Departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en la matèria ha d'aprovar, amb l'audiència prèvia de les entitats associatives municipals més representatives, un reglament que reguli els requisits que acrediten aquell vincle, per tal que sigui d'aplicació supletòria en els municipis que no ho hagin regulat.

3. Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.

Article 17. Dret a l'espai públic

1. Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a l'espai públic en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania.

2. Les administracions locals han d'adoptar les mesures necessàries per a eliminar l'arquitectura o disseny hostils que impedeixi a les persones en situació de sensellarisme refugiar-se en espais coberts o resguardats al carrer. Aquesta previsió haurà d'incorporar-se als plans d'ordenació urbanística municipal o, si escau, en les normes de planejament urbanístic, així com en els plecs de contractació. Seran nuls de ple dret els contractes del sector públic que prevegin la contractació d'obra pública o la instal·lació de mobiliari urbà que incorpori elements d'arquitectura o disseny hostils, d'acord amb els articles 39.1 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic i de l'article 47.1.g) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. Els ens locals han de preveure i planificar una xarxa pública de serveis higiènics accessible en edificis i espais públics, o en la via pública, perquè puguin ser utilitzats per les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

4. Es prohibeix que les ordenances municipals tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada. Així mateix, les ordenances municipals tampoc no podran tipificar com infracció administrativa les conductes de les persones en situació de sensellarisme que consisteixin en menjar i beure en l'espai públic, en utilitzar les fonts públiques per a la higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa previst en l'apartat 3 de l'article 30 de la llei, i la satisfacció de necessitats fisiològiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

5. Mentre no estigui plenament garantit el dret a un espai residencial digne, i mentre no es compti amb centres de baixa exigència en nombre suficient per a aixoplugar a les persones en situació de sensellarisme que es trobin en un dels supòsits previstos en l'apartat 1 de l'article 27 de la llei, els municipis no podran impedir la conducta de dormir en la via pública, o en altres espais públics oberts, a les persones que es trobin en situació de sensellarisme, llevat del cas que el lloc ocupat impedeixi de manera manifesta el trànsit lliure de les persones per les voreres, avingudes, passatges o altres espais públics, o que, de manera clara i evident, comporti riscos per a la persona que dorm en la via pública o en un altre espai públic obert, o per a tercers.

6. Les ordenances de convivència ciutadana i ús de l'espai públic han de preveure les situacions de sensellarisme, quan aquestes hagin incidit en la comissió d'una infracció, com a causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat administrativa sancionadora, i especialment quan les sancions aplica-

bles impedeixin o dificultin la seva reinserció social. La no previsió d'aquestes situacions per l'ordenança determinarà la nul·litat de les sancions imposades a les persones en situació de sensellarisme. Els òrgans instructors dels procediments per infraccions a aquestes ordenances podran procedir en aquest cas a l'arxiu de les actuacions.

7. L'actuació de la policia municipal o del personal encarregat d'aplicar les ordenances de l'apartat anterior ha de subjectar-se, d'acord amb el principi de proporcionalitat, als criteris de prevenció, advertiment i de reconducció de les situacions als serveis socials.

Títol IV. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

Capítol I. Actuacions de les administracions públiques

Article 18. Actuacions de les administracions públiques de Catalunya i el seu control

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de vetllar, amb especial cura de les exigències en matèria de gènere, pel dret de les persones en situació de sensellarisme a no ser discriminades ni a ser objecte de tractaments violents, vexatoris o degradants. A aitals efectes, les dites administracions han de:

- a) Perseguir qualsevol discriminació de les persones en situació de sensellarisme en l'accés als espais públics, per raó de la seva condició.
- b) Garantir la formació i la sensibilització adequada del personal al seu servei perquè en els serveis públics no es produeixin discriminacions envers les persones en situació de sensellarisme ni aquella mena de tractaments.
- c) Establir les mesures pertinents per a garantir un tracte adequat de les persones en situació de sensellarisme en qualsevol dependència o servei de les administracions públiques catalanes.
- d) Perseguir disciplinàriament les conductes discriminatòries o vexatòries que es produeixen en l'accés o en la prestació dels seus serveis, i denunciar aquelles que siguin constitutives d'una infracció penal.
- e) Perseguir disciplinàriament qualsevol altra conducta discriminatòria o vexatòria de que siguin objecte les persones en situació de sensellarisme, i denunciar-les quan siguin constitutives d'una infracció penal.
- f) Establir garanties de confidencialitat i seguretat per a les persones en situació de sensellarisme que denunciïn discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.
- g) Donar suport específic a les persones en situació de sensellarisme que, per la seva condició, han patit discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.

h) Promoure la conscienciació de la població sobre la dignitat de les persones en situació de sensellarisme i el necessari respecte envers elles.

2. Així mateix, les administracions públiques de Catalunya, en el marc de les seves respectives competències, han de:

- a) Elaborar polítiques de salut pública que tinguin en compte l'especificitat de les persones en situació de sensellarisme i vetllin pel seu dret a la salut.

- b) Adaptar la cartera de serveis socials, quan escaigui, a les necessitats específiques de les persones en situació de sensellarisme.
 - c) Posar especial cura en el suport a les persones en situació de sensellarisme que estiguin en situació de vulnerabilitat o aïllament o exclusió social, i adoptar les mesures preventives necessàries davant de les situacions que puguin posar en perill la seva vida o comportar un risc greu per a la seva salut.
 - d) Tenir en compte la especificitat de les persones en situació de sensellarisme en les polítiques d'inserció sociolaboral i d'ocupació, i impulsar-ne l'accés en el mercat de treball.
 - e) Incorporar a les convocatòries de subvenció en matèria de treball criteris que tinguin en compte la situació de les persones en situació de sensellarisme. En particular, cal tenir present l'accés de les persones en situació de sensellarisme als itineraris d'orientació, acompanyament i suport, i a la contractació, a través de les empreses d'inserció.
 - f) Garantir l'orientació i l'assessorament jurídics que precisin les persones en situació de sensellarisme, directament o a través del Consell de l'Advocacia Catalana o dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposin del títol d'entitats habilitades.
 - g) Establir instruments de col·laboració amb les entitats que treballen en l'atenció de les persones en situació de sensellarisme i adoptar mesures de foment.
3. El Síndic de Greuges haurà de presentar cada dos anys un informe especial sobre el sensellarisme i el compliment per les administracions públiques de Catalunya de les obligacions previstes en la llei. Així mateix, en els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb la figura d'un síndic o síndica municipal de greuges, aquest o aquesta haurà de fer cada dos anys un informe anàleg referit al seu municipi.
4. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetllarà perquè els continguts del mitjans de comunicació i la publicitat que s'hi emeti siguin respectuosos amb les persones en situació de sensellarisme.

Article 19. Dades de caràcter personal

D'acord amb allò establert en l'article 18, apartat 4, de la Constitució i en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els ens locals, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i, en el seu cas, els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de respectar la confidencialitat de les dades personals de les persones en situació de sensellarisme en els mateixos termes que en el cas de les altres persones. Pel que fa a les administracions públiques, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i el Síndic de Greuges vetllaran especialment perquè aquella confidencialitat sigui efectivament respectada.

Article 20. Obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització

Els centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya, d'acord amb allò que disposa la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, la qual té la condició de bàsica, han d'assistir, a través de les intervencions clíniques indispensables a favor de la salut del pacient, sense necessitat de comptar amb el seu consentiment, a les persones que hagin estat trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, en una situació de risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i que els impedeix manifestar amb consciència l'autorització per a ser assistides, ho i consultant, quan les circumstàncies ho permetin, els familiars o les persones que hi estan vinculades de fet.

Article 21. Altes dels centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya

1. Els departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competents en matèria de sanitat i en matèria de serveis socials, i els municipis de més de 50.000 habitants, han de signar protocols de coordinació per tal de canalitzar i garantir, en les altes o sortides dels centres, dels serveis i dels establiments sanitaris de Catalunya, l'assistència a les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. Així mateix, el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de sanitat, prèvia audiència del departament competent en matèria de serveis socials i de les entitats associatives municipals més representatives, ha d'aprovar un protocol de coordinació general, que serà d'aplicació pels centres, serveis i establiments sanitaris radicats en els municipis que no hagin signat un protocol de coordinació.

3. La Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme vetllarà per la signatura d'aquests convenis. En l'informe especial que el Síndic de Greuges, d'acord amb allò previst en l'apartat 3 de l'article 18 de la llei, ha de presentar cada dos anys, es farà un seguiment específic d'aquesta qüestió.

Article 22. Atenció a víctimes de violència per aporofòbia

1. La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, prestarà una atenció integral real i efectiva a les persones víctimes de violència per aporofòbia.

2. Aquesta atenció ha de comprendre l'assistència i l'assessorament jurídics, l'assistència sanitària, incloent-hi l'atenció especialitzada, i mesures socials en l'atenció primària tendents a facilitar, si així fos necessari, la seva recuperació integral.

3. D'acord amb la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, l'aporofòbia consisteix en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres, sense sostre o sense llar.

Article 23. Equips de carrer

1. Els municipis de més de 50.000 habitants i amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han de comptar amb equips de carrer interdisciplinaris la composició dels quals estarà formada per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció.

2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris, i el dimensionament dels equips de carrer, per poder satisfer adequadament les funcions que la llei els encomana. Els equips de carrer han de treballar de manera transversal.

3. Són funcions dels equips de carrer:

a) L'obtenció de dades sobre el nombre, la ubicació i altres factors de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, així com l'elaboració d'estudis sociològics i urbans per detectar les seves necessitats. L'obtenció de dades ha de permetre l'obtenció de les dades demogràfiques bàsiques que requereixi l'anàlisi que, amb relació a aquelles persones, ha de contenir el Pla territorial sectorial d'habitatge. L'obtenció, el tractament i l'ús de les dades ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals. Reglamentàriament es determinarà la freqüència amb la qual s'han d'obtenir les dades sobre el nombre i la ubicació, els altres factors sobre els quals és possible recollir dades, i la metodologia que cal utilitzar-hi, la qual ha de servir-se de criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts, i que facilitin l'elaboració d'anàlisis i estudis estadístics. Les dades relatives al nombre i a la ubicació de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei s'han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que pugui elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya, i a les entitats habilitades que les sol·licitin.

b) La realització de les enquestes a que fan referència els apartats 3 i 4 de l'article 24 de la llei. Reglamentàriament es determinaran les dades mínimes que, en tots els casos, i per tal de tenir un coneixement adequat del perfil i les necessitats de les persones en situació de sensellarisme, han de recollir les enquestes.

c) El seguiment de casos personalitzats i de les necessitats de cooperació entre serveis a través de taules de coordinació.

d) El contacte de carrer amb les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i el corresponent acompanyament. Aquest acompanyament ha de consistir en l'orientació d'aquestes persones, directament o redirigint-les voluntàriament, respecte, entre altres serveis i activitats, dels serveis sanitaris, la inscripció en el padró, l'obtenció d'un espai residencial digne, l'assistència jurídica i la sol·licitud d'entrevistes a entitats vinculades a programes de formació i d'inserció sociolaboral. Així mateix, l'acompanyament també ha de consistir en el tractament sociosanitari, quan escaigui, per part d'experts en reducció de danys i de psiquiatres.

e) Aquelles altres funcions que aquesta llei els atribueix expressament i les que altres lleis els puguin atribuir.

4. En els supòsits d'actuacions en entorns insegurs, d'alerta o emergència civil i de previsible conducta antisocial greu dels beneficiaris, els equips de

carrer podran rebre la col·laboració i el suport dels serveis de seguretat i prevenció.

5. En les funcions i actuacions dels equips de carrer cal aplicar la perspectiva de gènere per dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení, comprendre'n les necessitats, poder oferir serveis i espais residencials adequats, així com tractaments especialitzats respecte de la violència envers les dones.

Article 24. Recomptes de contrast i enquestes

1. Els municipis de més de 50.000 habitants, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades, han de fer periòdicament recomptes de contrast de les persones en situació de sensellarisme que hi hagi en el municipi i que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. La preparació, la realització i la gestió dels recomptes ha de respectar la normativa vigent sobre protecció de dades personals.

3. Així mateix, aquells municipis han de fer regularment enquestes entre les persones en situació de sensellarisme per a obtenir dades estadístiques destinades a saber les necessitats i les mancances específiques d'aquest sector de la població, a complimentar les anàlisis de la seva situació que han de contenir els plans locals d'habitatge, i a permetre l'adopció de les polítiques públiques que siguin més eficients per a corregir aquelles necessitats i mancances. En els municipis que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, les enquestes correspon realitzar-les als equips de carrer.

4. Reglamentàriament es determinarà la freqüència dels recomptes, així com la metodologia que cal aplicar en els recomptes i les enquestes, la qual ha de contenir una criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts.

5. La recollida de dades i d'informació estadístiques ha de respectar els principis i els criteris de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, i, en especial, les disposicions que fan referència al secret estadístic. A més, el tractament i l'ús de les dades que s'hi obtinguin ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals.

6. Quan la llei determina per a la prestació obligatòria d'un servei, o per a la realització preceptiva d'una activitat, l'exigència d'un nombre mínim de persones en situació de sensellarisme, aquest nombre, que comprèn els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, ha d'incloure, pel que fa a les persones que viuen al ras, el valor més alt que s'hagi obtingut entre els recomptes de contrast i les dades sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme que, en virtut d'allò previst en la lletra *a* de l'apartat 3 de l'article 23, corresponen obtenir als equips de carrer.

7. Quan els municipis amb població de fins a 50.000 habitants tinguin coneixement del fet que en el seu terme municipal hi resideixen persones que es troben en la situació de sensellarisme corresponent al supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i que aquestes persones porten residint-hi en aquesta situació més de tres mesos, ho han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que la dada numèrica i la ubicació puguin recollir-se en el Mapa del sensellarisme a Catalunya.

Article 25. Episodis climàtics extrems

1. Els municipis, durant el període transitori establert en l'apartat 2 de la disposició final setzena, han de preveure i executar l'obertura i l'accés d'espais públics en el supòsit d'episodis climàtics extrems perquè les persones en situació de sensellarisme s'hi puguin aixoplugar i refugiar. En el cas que, d'acord amb l'apartat 4 d'aquest article, s'activi una situació d'episodi climàtic extrem, els equips de carrer, amb la col·laboració dels serveis de protecció civil, del Servei o Sistema d'Emergències Mèdiques i la policia local, contactaran, atendran i, si escau, tindran cura del trasllat de les persones que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Això es realitzarà amb independència de l'adopció per les administracions públiques, amb caràcter general i per a qualsevol sector de la població, de mesures d'obertura i d'accés a espais públics davant d'episodis climàtics extrems.
2. Transcorregut el període transitori previst en l'apartat 2 de la disposició final setzena, les administracions públiques hauran d'adoptar les mesures esmentades en l'apartat anterior per a les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament hagin decidit no accedir a un espai residencial digne o que, per altres raons, encara no hi hagin accedit. En qualsevol cas, les administracions públiques, d'acord amb la legislació de protecció civil, han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries i adequades per a salvar qualsevol persona davant d'aquells fenòmens meteorològics.
3. Quan l'episodi climàtic extrem representi un risc immediat greu per a la integritat física d'una persona determinada i aquesta s'oposi a la mesura de trasllat, l'administració podrà traslladar-la sense disposar del seu consentiment, si bé aquesta intervenció requerirà l'autorització o la ratificació judicials.
4. El Govern de la Generalitat de Catalunya determinarà reglamentàriament les alertes meteorològiques que activin, als efectes d'aquesta llei, una situació d'episodi climàtic extrem.

Article 26. Situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat

1. En el cas de crisis sanitàries extraordinàries, i en els altres casos d'extraordinària i urgent necessitat, com el de fuites o emissions de gasos o fums tòxics, que aconsellin o facin obligatori el confinament de les persones en domicilis, les autoritats corresponents han d'adoptar immediatament les mesures específiques que siguin necessàries i adequades per a garantir la protecció de les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.
2. En qualsevol cas, quan les crisis de l'apartat anterior siguin persistents, i les diferents modalitats d'espai residencial digne no siguin suficients per a poder recloure totes les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, les administracions públiques han d'habilitar espais tancats, segurs i dignes, a partir d'equipaments existents o de nous de caràcter permanent o desmuntable, que permetin el confinament i l'aïllament efectius d'aquelles persones. Els equips de carrer tindran la iniciativa i col·laboraran en les tasques de contacte, atenció i trasllat.
3. Quan per raó d'una crisi sanitària extraordinària, les autoritats competents decretin, amb la cobertura legal corresponent, el confinament obligatori de la població, les administracions públiques competents podran confinar les per-

sones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei en els espais residencials dignes disponibles o en els espais que, d'acord amb l'apartat anterior, hagin habilitat. Aquesta mesura restrictiva de la llibertat requerirà, quan no es compti amb el consentiment de l'interessat, l'autorització o la ratificació judicials, d'acord amb allò establert en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. En decidir sobre l'autorització o la ratificació, el jutge haurà de tenir en compte, en fer la valoració, la suficiència, la correcció i l'adequació de l'espai de confinament que s'assigna.

En el cas que la mesura consisteixi en la prohibició d'estar en la via pública o en qualsevol altre espai públic durant una franja horària, les administracions públiques competents podran recloure les persones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, durant el temps comprès en la franja horària, en els espais esmentats en el paràgraf anterior, amb la corresponent autorització o ratificació judicials si no es comptava amb el consentiment de l'interessat. Aquella mesura administrativa ha de preveure una destinació adequada de les pertinences i dels animals de companyia de la persona afectada.

Capítol II. Serveis de les administracions públiques

Article 27. Centres de baixa exigència

1. Els municipis de més de 50.000 habitants han de garantir amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, centres de baixa exigència en nombre suficient perquè s'hi puguin aixoplugar les persones en situació de sensellarisme que, durant el període transitori previst a l'apartat 2 de la disposició final setzena de la llei, encara no hagin pogut accedir a un espai residencial digne; les persones que, tot i estar en la situació de sensellarisme, decideixin voluntàriament no acollir-se al servei d'un espai residencial digne; les persones que tinguin dificultats manifestes d'adaptar-se adequadament en un espai residencial digne; les persones que, com a conseqüència d'una emergència, en tinguin necessitat, i les persones en situació de sensellarisme que no estiguin empadronades.

2. El servei de centre de baixa exigència constitueix una prestació de caràcter temporal, amb naturalesa de prestació garantida i que ha de tenir continuïtat mentre el beneficiari la necessiti, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la llei, i que, atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on reposar i pernoctar, te reconeguda la tipologia de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i forma part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14, apartat 3, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

3. Quan raons de gènere ho facin aconsellable o necessari, l'obligació de l'apartat primer comportarà la de disposar d'espais o locals diferenciats.

4. Per al gaudi del servei de centre de baixa exigència no és imprescindible estar empadronat.

Article 28. El desplaçament amb transports col·lectius urbans de viatgers

1. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 21/2015, del 29 de juliol, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya, l'administració competent en matèria de transports que pertoqui en cada cas ha de fixar i aprovar, d'acord amb la seva normativa reguladora, una tarifa gratuïta per a les persones en situació de sensellarisme que els permeti desplaçar-se amb un títol de transport gratuït dins del terme municipal del municipi en què resideixin i hi estiguin empadronades. En el cas que els municipis pertanyin a una àrea metropolitana, el títol de transport gratuït ha de permetre el desplaçament dins del territori de tota l'àrea.

Quan s'acrediti que la persona en situació de sensellarisme necessita desplaçar-se de manera quotidiana a un municipi limítrof, i es tracti d'un cas no comprès en el supòsit de les àrees metropolitanes, també tindrà dret a un títol de transport gratuït per a desplaçar-s'hi. Aquest títol de transport serà facilitat per l'administració competent en matèria de transports que pertoqui.

2. L'acreditació de la condició de persona en situació de sensellarisme per a obtenir el títol de transport correspondrà als serveis socials municipals i a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposin del títol d'entitats habilitades. L'acreditació emesa per a obtenir el títol tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caldrà renovar-la. El títol de transport gratuït també tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caducarà. Reglamentàriament es regularà la manera d'acreditar la condició de persona en situació de sensellarisme i el procediment per a la sol·licitud i l'adjudicació del títol de transport gratuït. Per al supòsit que l'experiència pràctica aconselli modificar el temps de vigència del títol de transport gratuït, s'autoritza el Govern de la Generalitat de Catalunya per a poder fer la modificació mitjançant una norma reglamentària.

3. El reglament previst en l'apartat anterior ha d'establir un topall d'ingressos econòmics a partir del qual la persona en situació de sensellarisme no té dret al títol de transport gratuït previst en aquest article.

4. L'ús del títol de transport gratuït serà personal i intransferible. Qualsevol ús fraudulent serà objecte de sanció d'acord amb aquesta llei i la reglamentació del servei de transport corresponent.

5. El títol de transport gratuït previst en aquest article té la consideració de servei bàsic.

Article 29. Lluita contra el desplaçament per part d'alguns municipis de persones en situació de sensellarisme amb la intencionalitat d'allunyar-les-en

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya perseguirà, a través de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 2 de l'article 34, la conducta dels municipis que pugui consistir en el lliurament d'un títol de transport a les persones en situació de sensellarisme que hi viuen o hi romanen, amb la intencionalitat de facilitar-los un mitjà de desplaçament per tal d'allunyar-les-en. Així mateix l'òrgan unipersonal coordinador esmentat perseguirà les conductes dels municipis que consisteixin en la perpetració de qualsevol altra estratègia destinada a satisfer aquell propòsit d'allunyament o en cooperar-hi.

2. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya vigilarà la perpetració d'aquelles conductes, per tal de prevenir-les i evitar-les.

3. En el supòsit que, prèvia l'obertura d'expedient i amb l'acompliment dels tràmits d'audiència del municipi presumptament responsable i d'aportació per aquest de les proves que consideri oportunes, quedi acreditada la comissió d'una de les conductes previstes en l'apartat 1 d'aquest article, l'òrgan unipersonal coordinador esmentat en l'apartat 1 d'aquest article resoldrà que aquell municipi ha comès una conducta, o que hi ha cooperat, destinada a allunyar a una o més persones en situació de sensellarisme, i li notificarà la resolució.

4. Contra la resolució de l'òrgan unipersonal coordinador, el municipi responsable podrà interposar recurs d'alçada.

5. Quan la resolució sigui ferma en via administrativa, en haver transcorregut el termini per a interposar el recurs d'alçada o en haver-se desestimat aquest recurs, es procedirà a fer pública la resolució en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'òrgan unipersonal coordinador ho ha de posar en coneixement del Síndic de Greuges, el qual, si ho creu oportú, obrirà el procediment d'investigació corresponent d'acord amb l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges.

Article 30. Servei de consigna i servei de bugaderia i de dutxa, i l'accés a una alimentació digna

1. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 1.000 habitants han de garantir a aquestes persones, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades, un servei de consigna perquè hi puguin dipositar les pertinences personals. Així mateix, directament o de manera indirecta, aquells municipis han de garantir l'accés a un servei de bugaderia. Una vegada s'hagi fet efectiu el dret a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 1.000 habitants continuaran garantint l'accés a un servei de consigna i a un servei de bugaderia a les persones que voluntàriament no s'hagin acollit a un espai residencial digna. Així mateix han de garantir un servei de bugaderia a aquelles persones que resideixin en un espai residencial digna que no presti o no pugui facilitar l'accés a aquest servei. Els serveis de consigna i de bugaderia es consideren serveis bàsics.

2. Sens perjudici d'allò que estableix l'apartat anterior, en els municipis que, per raó del volum de la seva població, compten amb districtes o altres divisions territorials de gestió desconcentrada, hi ha d'haver un servei de consigna en tots i cada un d'aquells districtes o àrees territorials en què, d'acord amb les dades procedents dels equips de carrer o dels recomptes de contrast, hi hagi encara una població superior a 30 persones en situació de sensellarisme que no disposa d'un espai residencial digna.

3. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 10.000 habitants han de garantir, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, un servei de dutxa a les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. El servei de dutxa es considera servei bàsic.

4. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi de fins a 50.000 habitants no pugui garantir els serveis de consigna, de bugaderia o de dutxa, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des del seu municipi fins al municipi on es presta el servei.

5. Els ens locals de Catalunya, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, dels grups d'afectats, de les unions i de les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, han de vetllar i garantir que les persones en situació de sensellarisme accedeixin a un alimentació digne.

Capítol III. Planejament de l'activitat de les administracions públiques de Catalunya

Article 31. Pla sectorial de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

El pla sectorial que compregui la situació de necessitat d'atenció prevista en la lletra c de l'article 7 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta mateixa llei, ha d'elaborar periòdicament el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de serveis socials, ha de contenir un tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme, el qual ha de tenir en compte les previsions i les obligacions d'aquesta llei per tal d'afavorir-ne i garantir-ne el compliment.

Article 32. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han d'elaborar i aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme. Aquests Plans tenen com a objectiu afavorir i garantir el compliment de les previsions i obligacions previstes en aquesta llei.

2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, que han de tenir una durada entre tres i cinc anys, han de comprendre necessàriament una programació detallada de les actuacions que el municipi pretén realitzar per a garantir el compliment de les obligacions que la llei estableix en matèria d'espais residencials dignes, centres de baixa exigència, recomptes i enquestes, episodis climàtics extrems, desplaçament amb transports urbans de viatgers, serveis de consigna, bugaderia i de dutxa, i alimentació digna, així com per a garantir també el compliment de totes aquelles altres obligacions, serveis i qüestions previstos en la llei o que en deriven.

Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir la previsió de les mesures bàsiques que cal adoptar en situacions de crisi sanitària i d'extraordinària i urgent necessitat.

3. La programació de les actuacions ha de contenir en tots els casos la previsió dels terminis d'execució.

4. La programació de les actuacions que han de contenir tots els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de preveure inexcusablement, i

per a totes elles, totes les necessitats i exigències que requereixi la perspectiva de gènere, el fet de disposar d'espais diferenciats quan sigui necessari inclusivament, per a evitar que els riscos de violència, d'assetjament, de manca d'intimitat o de qualsevol altra naturalesa discriminin les dones en el gaudi dels drets, serveis i activitats que promouen les actuacions programades. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de incorporar mesures per a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme.

5. En la programació dels espais residencials dignes, els municipis, d'acord amb allò que estableix l'apartat 7 de l'article 12 de la llei, han de prioritzar, entre les diferents modalitats que pot adoptar aquest servei, les que millor garanteixin l'autonomia personal de les persones beneficiàries. Quan s'adoptin aquestes modalitats, la seva programació ha de respondre a les polítiques de HFL, PHF i CHF. Així mateix, en la programació caldrà respectar, d'acord amb allò que preveu l'apartat anterior, les necessitats i les exigències que requereixi la perspectiva de gènere, i caldrà preveure espais residencials dignes que permetin allotjar íntegrament les unitats familiars o de convivència que es trobin en el seu conjunt en situació de sensellarisme.

6. La programació dels espais residencials dignes dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar les condicions i els requisits que cal reunir per poder-hi allotjar animals de companyia. En qualsevol cas, els animals de companyia han d'estar identificats, i enregistrats o censats, en tots els supòsits que així ho exigeix el Text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril.

7. La programació dels espais residencials dignes, que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han d'incloure, ha de configurar el suport especialitzat dels usuaris.

8. La programació dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris per als equips de carrer, i el nombre i la dimensió d'aquests equips, per tal de poder satisfer adequadament les funcions que l'article 23 de la llei els encomana.

En la programació de les actuacions dels equips de carrer cal determinar-ne la coordinació, els criteris d'actuació i la composició en cada cas, segons siguin les funcions a realitzar.

9. En la programació de les actuacions que comptin amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya o d'altres administracions públiques, el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme hi ha de fer constar aquesta circumstància, així com els termes de la col·laboració.

10. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir totes aquelles altres mesures, qüestions i extrems que el municipi cregui oportú d'incloure-hi per a prevenir i per a fer front al sensellarisme, així com per a prevenir i per a fer front, en general, a totes les manifestacions de privació d'habitatge.

Article 33. Programació contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme, i els municipis amb població entre els 5.000 i els 50.000 habitants, han d'aprovar una programació que garanteixi el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei. Els municipis en els quals no hi pernocten persones en

situació de sensellarisme també han de redactar una programació, si bé amb caràcter preventiu.

2. Així mateix, els municipis de menys de 5.000 habitants han de garantir el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei.

3. D'acord amb allò previst en l'apartat 1 de l'article 36, les províncies, a través de les Diputacions provincials, les comarques o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, segon qui en sigui competent, cooperaran amb els municipis de fins a 50.000 habitants, assumiran d'acord amb ells encàrrecs en l'exercici de aquelles competències que la llei atribueix a aquests i que per raons materials o tècniques no estiguin en condicions d'exercir, i els substituïran quan incompleixin les obligacions imposades per aquesta llei. Els municipis també poden associar-se amb altres en mancomunitats per a la prestació dels serveis la competència dels quals els atribueix aquesta llei.

Títol V. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

Capítol I. Disposicions orgàniques, de relacions interadministratives i de finançament de les prestacions, actuacions i serveis

Article 34. Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i l'òrgan unipersonal coordinador

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de disposar d'un òrgan col·legiat que coordini l'execució de les polítiques i les accions de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a les persones en situació de sensellarisme. Aquest òrgan, que s'ha de dotar de mitjans personals i materials suficients, pren la denominació de Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i s'adscriu al departament competent en matèria de serveis socials. Reglamentàriament es desplegarà la composició i les funcions de la Comissió.

2. La presidència de la Comissió Interdepartamental correspon a un delegat nomenat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, el qual tindrà, a més, com a òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, funcions executives.

3. A més del conjunt de competències o funcions que li atribueix aquesta llei, l'òrgan unipersonal coordinador ha d'elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya. Aquest Mapa, que és l'expressió numèrica i territorial de les persones en situació de sensellarisme, constitueix un instrument que, entre altres cometes, ha de servir per a facilitar l'elecció, quan escaigui, de la forma de cooperació interadministrativa que pugui ser més idònia i eficient. El Mapa ha de comprendre els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Les administracions públiques, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, i les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de facilitar, quan els ho requereixi l'òrgan unipersonal coordinador, el nombre de persones que atenen que es troben en la situació de sensellarisme de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

També correspon a l'òrgan unipersonal coordinador recopilar anualment la informació sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme traspasades i les causes del traspàs. Reglamentàriament es regularà l'obtenció de les dades relatives als traspàsos, l'anàlisi de les quals ha de servir per a millorar les mesures preventives adoptades per les administracions públiques i minorar el nombre de defuncions. En qualsevol cas caldrà respectar la normativa de protecció de dades personals i del secret estadístic.

4. L'òrgan unipersonal coordinador ha d'informar anualment el Parlament i el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme de les mesures adoptades des del Govern en compliment d'aquesta llei. En aquest informe anual també s'hi han de fer constar les mesures legals sobre habitatge adoptades pel Govern de la Generalitat de Catalunya per a erradicar les situacions de sensellarisme, i les polítiques d'habitatge desplegades amb aquesta finalitat.

Article 35. Cooperació i col·laboració entre les administracions públiques. La Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya, les províncies a través de les Diputacions provincials, les comarques, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i els municipis de Catalunya han de determinar fórmules de cooperació i d'intercanvi d'informació respectant la normativa de protecció de dades, per tal d'establir els marcs convencionals i pressupostaris pertinents per a l'acompliment del que estableix aquesta llei.

2. Es crea la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, com a òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les administracions públiques competents en matèria de sensellarisme.

Aquesta Comissió, que com a mínim ha de reunir-se en sessió ordinària dues vegades a l'any, estarà integrada pel titular de l'òrgan unipersonal de coordinació, que la presidirà, cinc representants de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya amb nivell de director general, tres alcaldes en representació dels municipis de més de 50.000 habitants, dos alcaldes en representació dels altres municipis, un president de Diputació provincial en representació de les províncies, tres presidents de Consells comarcals i un representant de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

La Comissió ha de desenvolupar, en tot cas, les funcions següents:

- a) Intercanviar informació sobre les polítiques desplegades en aplicació d'aquesta llei.
- b) Deliberar sobre l'aplicació de la llei.
- c) Recolzar, assessorar i fer recomanacions per a una més correcta, coordinada i efectiva aplicació de la llei.
- d) Promoure fórmules de cooperació entre les administracions públiques per a un exercici més eficient i eficaç de les competències que la llei els assigna.

Reglamentàriament es regularà la designació dels membres de la Comissió i el règim de funcionament.

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en compliment d'allò que estableixen els apartats 1 i 5 d'aquest article, ha d'habilitar en el pressupost anual una dotació econòmica específica que, d'acord amb les previsions d'impacte econòmic contingudes en l'informe econòmic i pressupostari d'aquesta llei,

garanteixi, tenint en compte les aportacions de les altres administracions públiques, la suficiència financera dels municipis a l'hora de satisfer les obligacions que deriven de la llei.

4. Pel que fa al finançament dels serveis socials bàsics són d'aplicació els apartats 1, 2, 3 i 5 de l'article 60 i els articles 61 i 62 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

5. Amb relació als altres serveis i activitats previstos en la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya s'ha de coresponsabilitzar, en compliment dels apartats 1 i 3 d'aquest article, de les despeses derivades de l'aplicació d'aquesta llei, amb l'assumpció, d'acord amb el marc convencional i pressupostari pertinent, d'un percentatge entre el 40 i el 60 per cent del cost, compromís que consignarà en una partida específica dels pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya. En qualsevol cas, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de garantir la suficiència financera i assegurar el compliment de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

6. Els municipis i els altres ens locals competents han de consignar en els seus pressupostos les dotacions que, segons els marcs convencionals i pressupostaris pertinents, siguin necessàries per a finançar les obligacions que deriven de la llei.

7. El departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i les àrees dels ens locals de Catalunya competents en matèria pressupostària han de fer les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a complir el que estableix aquesta llei, bo i respectant allò que requereix la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 36. Traslats de l'exercici de competències

1. Quan un municipi de fins a 50.000 habitants no estigui en condicions d'assumir directament o mancomunadament, per raons materials o tècniques, l'exercici de totes o d'alguna de les competències que en matèria de sensellarisme els atribueix aquesta llei, la província a través de la Diputació provincial, la comarca, o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb les competències respectives, hi intervindran mitjançant la subscripció de convenis interadministratius de cooperació o mitjançant l'assumpció, a través de convenis, de la realització de les activitats materials o de gestió que el municipi els encarregui. En el cas d'incompliment de les obligacions previstes en aquesta llei per part d'un municipi, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, la província o la comarca corresponents, segons en siguin competents, i en la mesura que l'incompliment afecti l'exercici de les seves competències i l'obligació tingui garantida legalment o pressupostàriament la cobertura econòmica, podrà procedir, previ requeriment, a substituir-lo en l'exercici de la competència o de les competències afectades o desateses. El requeriment ha de recordar el compliment de l'obligació al municipi i concedir-li un termini, no inferior a un mes, perquè compleixi.

2. Quan un municipi de més de 50.000 habitants incompleixi l'obligació prevista en l'apartat 1 de l'article 24 de la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de procedir a l'exercici de la potestat d'execució subsidiària regulada en l'article 151 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Capítol II. Òrgan col·legiat de participació

Article 37. El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme

1. Es crea el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, adscrit al departament competent en matèria de serveis socials, com a organisme col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i com a òrgan consultiu de les administracions públiques. També en poden formar part els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

2. En el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme hi haurà un representant per cada una de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que compten amb el títol d'entitat habilitada. El nombre total del conjunt de representants de les entitats no reconegudes com a entitats habilitades, i dels grups d'afectats, de les unions i de les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, serà el d'un terç del nombre de membres que representen a les organitzacions i a les entitats que disposen del títol d'entitats habilitades. Reglamentàriament s'establirà el règim jurídic de funcionament del Consell i la forma de designació dels representants de les entitats no reconegudes com a entitats habilitades, dels grups d'afectats i de les unions i entitats sense personalitat jurídica.

3. Són funcions del Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme les següents:

- a) Assessorar les administracions públiques catalanes quan li sigui requerit.
- b) Emetre informes per a les administracions públiques catalanes quan els siguin requerits. En qualsevol cas, serà preceptiva l'emissió d'un informe del Consell en el procediment d'elaboració per part de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya dels avantprojectes o projectes de llei o de reglament que tractin o afectin específicament el sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial o privació d'habitatge. Transcorregut un mes des de la petició de l'informe sense que aquest hagi estat lliurat, prosseguirà la tramitació del procediment.
- c) Informar la part corresponent al tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme que ha de contenir el pla sectorial esmentat en l'article 31 de la llei, i els altres plans sobre les persones en situació de sensellarisme que elabori l'administració pública de la Generalitat de Catalunya. Els municipis poden sotmetre-li els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que elaborin, per tal que els informi.
- d) Fer estudis sobre la situació de les persones en situació de sensellarisme o exclusió residencial.
- e) Examinar i deliberar sobre l'informe anual de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 4 de l'article 34 de la llei.
- f) Fer suggeriments i propostes a les administracions públiques de Catalunya per a millorar la situació i les condicions de les persones en situació de sensellarisme o d'exclusió residencial o privació d'habitatge.

4. La creació d'aquest Consell no impedeix en cap cas que en els municipis es puguin crear xarxes o consells locals, amb funcions d'assessorament i proposta, que integrin les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

que, en el respectiu terme municipal, treballen en favor de les persones que es troben en situació de sensellarisme. Els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, també poden formar part, en el respectiu terme municipal, de les xarxes o consells locals que puguin crear-s'hi.

Quan hagi estat creada formalment una xarxa o consell d'àmbit local, els municipis respectius que tinguin el deure d'aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme li hauran de sol·licitar preceptivament un informe abans d'aprovar l'esmentat Pla.

Capítol III. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

Article 38. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya, en la mesura que ho creguin oportú, proposaran al Consell de l'Advocacia Catalana, o als Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, la formalització de convenis de col·laboració destinats a garantir l'orientació, l'assessorament i la defensa jurídiques de les persones en situació de sensellarisme.
2. Les esmentades administracions també fomentaran la col·laboració entre les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i els Consells i els Col·legis professionals l'activitat dels quals pugui beneficiar especialment a les persones en situació de sensellarisme.

Títol VI. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

Capítol I. Mesures de legitimació i representació

Article 39. Representació de les persones en situació de sensellarisme i legitimació per a la defensa dels drets i interessos col·lectius d'aquestes persones

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques es reconeix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que comptin amb el títol d'entitat habilitada la titularitat dels interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.
2. En la mesura que ho prevegin llurs estatuts o normes reguladores, les organitzacions i les entitats enumerades en l'apartat anterior podran actuar, quan l'interessat les autoritzi, en representació de les persones en situació de sensellarisme davant de les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb allò que estableix l'article 5 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.
3. D'acord amb allò previst en la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, es confereix a les organitzacions i entitats enumerades en l'apartat 1 la legitimació per a la defensa dels drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.
4. El reconeixement de l'apartat 1 d'aquest article és sens perjudici de la condició d'interessades que, en virtut de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, correspon en qualsevol cas a les organitzacions i entitats legalment

reconegudes que comptin amb el títol d'entitat habilitada, en la mesura que siguin titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius.

Així mateix, l'atribució de legitimació de l'apartat 3 d'aquest article és sens perjudici de la legitimació que, en virtut de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, correspon a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que comptin amb el títol d'entitat habilitada, en la mesura que disposin d'un dret o interès legítim.

Capítol II. Infraccions i sancions

Article 40. Concepte d'infracció

Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades com a infraccions per aquesta llei i que estan compreses dins de l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya o dels ens locals de Catalunya, sempre que no constitueixin delictes o falta.

Article 41. Infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions administratives per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme poden ser lleus, greus o molt greus, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Són infraccions lleus:

a) Incomplir l'obligatorietat de formular denúncies d'acord amb allò previst a l'article 44 d'aquesta llei. Quan l'incompliment provingui d'agents de l'autoritat o de la resta de personal al servei de les administracions públiques i hagin actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Fer servir expressions vexatòries injustes, per qualsevol mitjà, contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada.

c) Emetre intencionadament expressions vexatòries injustes respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

3. Són infraccions greus:

a) Dificultar injustificadament a les persones en situació de sensellarisme el gaudi dels drets que reconeix aquesta llei.

b) Cometre accions contra les persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, que siguin vexatòries, degradants o que comportin tractaments discriminatoris, sempre que aquestes accions no siguin constitutives de delictes o falta.

c) Portar a terme actes que comportin l'aïllament, el rebuig o el menyspreu públic, notori i explícit, de persones en situació de sensellarisme.

d) Fer servir expressions vexatòries que incitin la manca de respecte contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada i reiterada.

e) Malmetre o destruir objectes o propietats de persones en situació de sensellarisme, sempre que aquestes accions no constitueixin delictes o falta.

f) Emetre intencionadament i reiteradament expressions vexatòries que incitin a la manca de respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

g) Cometre una represàlia discriminatòria. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Són infraccions molt greus:

a) Impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Impedir l'ús d'un espai públic per una o més persones en situació de sensellarisme amb dret a utilitzar-lo.

c) L'assetjament o el comportament agressiu cap a persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, quan no siguin constitutius de delictes o falta.

d) Convocar actes o activitats encaminades a incitar l'odi o la violència contra les persones en situació de sensellarisme, o la seva discriminació, sempre que no constitueixin delictes o falta.

5. La discriminació múltiple i la victimització secundària incrementen d'un grau, respecte a cadascuna de les causes que hi concorren, el tipus d'infracció establert per aquesta llei, o bé es considerarà un criteri d'agreuament en la imposició de la sanció. En tot cas, la discriminació múltiple comportarà l'increment d'un grau quan a la discriminació per la situació de sensellarisme s'hi afegeixi la discriminació per raó de gènere, identitat o expressió de gènere, o per pertinença a col·lectius com els de les persones immigrants, de la tercera edat, amb discapacitat, seropositives, amb creences religioses, o el poble gitano.

6. En el cas que es tractin d'expressions vexatòries injustes realitzades per les persones que tinguin o hagin tingut un parentesc d'afectivitat amb la víctima es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal d'acord amb l'apartat 4 de l'article 173 del Codi Penal.

7. Quan s'utilitzi violència, inclosa la intimidació personal i la força en les coses, sense estar legítimament autoritzat per a la realització d'alguna de les conductes previstes en els apartats anteriors es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

8. En els supòsits que les conductes d'assetjament es realitzin de forma insistent i reiterada, sense estar legítimament autoritzat, de forma que s'alteri greument el desenvolupament de la vida quotidiana es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

Article 42. Infraccions de les entitats habilitades i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades en l'incompliment de les obligacions de la llei

1. La manca de coordinació de les entitats habilitades o de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades, quan és per la seva causa, amb els Serveis Socials, i la manca de remissió a aquests serveis de la informació exigible legalment que els sigui requerida, constitueix una infracció lleu. També té la consideració de lleu l'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 44 de la llei. Quan l'entitat habilitada, o l'organització o l'entitat que no és entitat habilitada, cometi una infracció lleu, i resulti que en el moment de la comissió ja hagi comès dues infraccions lleus fermes en la via administrativa, la nova infracció es considerarà una infracció greu. Aquesta regla s'aplicarà de manera successiva i cíclica.

2. L'incompliment com a conseqüència de conducta negligent per les entitats habilitades, o per les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades, de les altres obligacions que adquireixin en l'aplicació d'aquesta llei constitueix una infracció administrativa. Aquesta infracció tindrà la consideració de greu, excepte quan la conducta infractora consisteixi en una conducta reincident comesa dins del termini de dos anys a comptar des de la comissió de la primera infracció, supòsit en el qual la infracció serà molt greu.

3. El falsejament de dades per a l'obtenció del títol d'entitat habilitada per part de les entitats habilitades i per part de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades, i la gestió fraudulenta o l'ús indegut per les entitats habilitades dels títols de transports gratuïts previstos en l'article 28 de la llei constitueixen infraccions molt greus, sempre que aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

4. Les conductes que consisteixen en infraccions de les disposicions reguladores de la funció estadística, o en infraccions de les disposicions reguladores de la protecció de dades personals, són sancionades d'acord amb allò establert en la normativa corresponent.

Article 43. Condició de persona interessada en els procediments administratius sancionadors

La presentació d'una denúncia no atorga, per sí sola, la condició de persona interessada en el procediment administratiu sancionador. Les persones que es troben en situació de sensellarisme que hagin estat víctimes d'alguna de les infraccions tipificades en aquesta llei tenen la condició de persones interessades en el procediment administratiu sancionador corresponent. També tenen aquesta condició les entitats habilitades previstes a l'article 8 d'aquesta llei, sempre i quan el seu àmbit territorial d'actuació inclogui el lloc on s'ha comès la infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 44. Obligatorietat de formular denúncies

Els agents de l'autoritat, el personal adscrit als serveis amb competències derivades d'aquesta llei, les entitats habilitades i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes no habilitades estan obligats a formular denúncies quan, en l'exercici de les seves funcions o en les seves activitats, tinguin

notícia d'una infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 45. Sancions per les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 150 i 1.500 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i l'omissió hagi estat comesa en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 1.501 i 3.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

3. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 3.001 i 6.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra *a* de l'apartat 4 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Per a la determinació de la quantia de la multa, l'òrgan competent ha de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció, aplicades a la lesió ocasionada i al nombre de persones afectades. En qualsevol cas, la graduació de la multa ha de considerar especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor.
- b) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- c) Els perjudicis físics, morals i materials causats a persones o béns i la situació de risc creada o mantinguda.
- d) La reincidència o la reiteració
- e) La discriminació múltiple i la victimització secundària, llevat que hagi incrementat un grau el tipus d'infracció.

5. Quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per a resoldre pot imposar la sanció en el grau inferior.

6. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres infraccions, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

Article 46. Sancions per a les infraccions comeses per les entitats habilitades i per les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades en l' compliment de les obligacions de la llei

1. Les infraccions lleus són sancionades amb un advertiment.
2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 500 i 3.000 euros.
3. Les infraccions molt greus comeses per les entitats habilitades són sancionades amb la suspensió del títol d'entitat habilitada per un termini entre tres mesos i un any. En el supòsit de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són entitats habilitades, les infraccions molt greus són sancionades amb la suspensió de la realització d'activitats vinculades a la llei per un termini entre tres mesos i un any.
4. Per a la graduació de la sanció cal ponderar el grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat, la continuïtat o la persistència en la conducta infractora, i la naturalesa dels perjudicis causats.

Article 47. Concurrencia de les sancions administratives amb l'ordre jurisdiccional penal

1. Les infraccions i les sancions que estableix la llei ho són sense perjudici de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i de les penes previstes en el Codi Penal i lleis penals especials, llevat d'allò que estableixen els apartats següents.
2. No es poden sancionar d'acord amb aquesta llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.
3. Si en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador es considera que els fets poden ser constitutius d'un il·lícit penal, l'òrgan competent d'acord amb els articles 48 o 49 de la llei ha de traslladar-los al Ministeri Fiscal, sol·licitant testimoni sobre les actuacions practicades a l'efecte i ha d'acordar-ne la suspensió fins que es rebí la comunicació a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat següent o fins que recaigui resolució judicial. La suspensió haurà de ser notificada a la persona interessada.
4. Si el Ministeri Fiscal no trobava mèrits per a procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho ha de comunicar a l'òrgan competent perquè pugui continuar el procediment administratiu sancionador. Si, per contra, el Ministeri Fiscal interposava una denúncia o una querella, també ho ha de comunicar a l'òrgan competent, així com també ha de comunicar el resultat d'aquestes actuacions.
5. La resolució que es dicti en el procediment administratiu sancionador ha de respectar, en qualsevol cas, els fets que hagin pogut ser declarats provats en la sentència ferma.

Article 48. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 41 i 45 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

2. No obstant allò previst en l'apartat anterior, en el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 41, de les infraccions greus tipificades en les lletres *b*, *c*, *d*, i *e* de l'apartat 3 de l'article 41, i de les infraccions molt greus tipificades en les lletres *b*, *c* i *d*, de l'apartat 4 de l'article 41, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon al municipi en el qual s'hagi comès la infracció, sempre i quan aquest l'hagi assumida a través de l'aprovació d'una ordenança que tipifiqui les esmentades infraccions i hi estableixi les sancions corresponents establertes en aquesta llei. En els municipis que no hagin assumit la competència esmentada, aquesta serà exercida per l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i la resolució dels procediments correspondrà a l'òrgan indicat en l'apartat anterior.

En els casos de la infracció greu tipificada en la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 41, i de la infracció molt greu tipificada en la lletra *a* de l'apartat 4 del mateix article, quan el presumpte infractor sigui aliè al tràmit, al servei o a l'establiment, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon a l'administració titular del tràmit, servei o establiment. En canvi, quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta en els termes previstos en aquesta llei, i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui. En el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 41, quan el presumpte responsable de l'incompliment sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta lleu i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui.

Article 49. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions de les entitats habilitades i de les infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que no són habilitades en l'incompliment de les obligacions de la llei

La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 42 i 46 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Mesures per a afavorir la inserció sociolaboral

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adoptar les mesures específiques que siguin necessàries per a afavorir la inserció sociolaboral de les persones en situació de sensellarisme. En aquest sentit, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya farà l'oferta de plans individuals d'inserció i es

promourà el compromís de les persones esmentades de subscriure'ls i complir-los.

2. Les persones en situació de sensellarisme que gaudeixen de la prestació del servei d'espai residencial digne estan obligades, si no tenen treball, a mantenir-se inscrites al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i a no rebutjar una oferta de treball adequada i per al qual estiguin degudament capacitades, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació. Estan exemptes d'aquesta obligació les persones que no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini, segons el criteri dels serveis socials municipals o acreditació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que disposen del títol d'entitats habilitades.

Disposició addicional segona. Mesures per a afavorir la formació

En l'àmbit de les seves competències respectives, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han de promoure la participació i la integració de les persones en situació de sensellarisme en els plans i activitats de caràcter formatiu, i han d'adaptar, quan escaigui, el contingut dels plans i activitats a les necessitats específiques d'aquelles persones.

Disposició addicional tercera. Servei d'informació, orientació i derivació

Tots els municipis de més de 20.000 habitants han de garantir serveis d'informació, orientació i de derivació a serveis especialitzats per tal que les persones nouvingudes puguin ser informades dels seus drets i dels seus deures, i per a poder detectar necessitats específiques, com poden ser-ho, entre altres, la demanda d'asil o la denúncia de tracta de persones.

Disposició addicional quarta. Adaptació dels serveis socials

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adaptar el funcionament dels serveis socials a les exigències que derivin de l'aplicació d'aquesta llei.

2. En qualsevol cas, han de posar especial èmfasi en l'oferiment efectiu de tractament psicològic o psiquiàtric a aquelles persones en situació de sensellarisme que ho precisin, i, en general, han de facilitar l'orientació per a l'accés als serveis mèdics quan escaiguin.

Disposicions finals

Disposició final primera. Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

La Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 16, amb la redacció següent:

«4. No obstant tractar-se de serveis residencials, el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme i el servei de centre de baixa exigència regulats en la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, també tenen la naturalesa de servei social bàsic.»

Dos. S'afegeix una nova lletra *r* a l'article 17, amb la redacció següent:

«r) Garantir un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme.»

Tres. S'afegeix una nova lletra *s* a l'article 17, amb la redacció següent:

«s) Garantir centres de baixa exigència a les persones en situació de sensellarisme.»

Quatre. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7. Servei d'Informació i Atenció a les Dones» de l'annex de la llei, que queda redactat de la manera següent:

«1.1.9. Servei d'Informació i Atenció a les Dones».

Cinc. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7., 1.1.7.1., 1.1.7.2., 1.1.7.3. i 1.1.7.4., en l'annex de la llei, amb la redacció següent:

«1.1.7. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme

1.1.7.1. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable».

Sis. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex de la llei, amb la redacció següent:

«1.1.8. Servei de centre de baixa exigència».

Disposició final segona. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

1. El Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, es modifica en els termes següents:

U. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7 Serveis de suport als serveis socials bàsics» de l'annex 1, que queda redactat de la manera següent:

«1.1.9 Serveis de suport als serveis socials bàsics»

Dos. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7, 1.1.7.1, 1.1.7.2, 1.1.7.3 i 1.1.7.4, en l'annex 1, amb la redacció següent:

«1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme

1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable»

Tres. Les prestacions 1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable; 1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable; 1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable; i 1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable, es defineixen de la manera següent:

«Prestació	1.1.7.1. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'una pensió o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament.
	Higiene personal.
	Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En pensió o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una entitat habilitada, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.
Prestació	1.1.7.2. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.

Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un hotel o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament.
	Higiene personal.
	Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En hotel o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una entitat habilitada, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.
Prestació	1.1.7.3. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un alberg o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament.
	Acolliment.
	Convivència.
	Suport personal.
	Higiene personal.
	Bugaderia i repàs de la roba.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.

Forma de prestació	En alberg o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una entitat habilitada, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.
Prestació	1.1.7.4. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament.
	Acolliment.
	Convivència.
	Suport personal.
	Higiene personal.
	Bugaderia i repàs de la roba.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En establiment residencial, allotjament dotacional o allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.

Críteris d'accés - normativa reguladora	Els críteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una entitat habilitada, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.»
---	--

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex 1, amb la redacció següent:

«1.1.8 Servei de centre de baixa exigència»

Cinc. La prestació 1.1.8 Servei de centre de baixa exigència es defineix de la manera següent:

«Prestació	1.1.8. Servei de centre de baixa exigència
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei d'acolliment i de suport que ofereix un espai per a reposar i pernoctar a les persones en situació de sensellarisme.
Objecte	Facilitar un espai on reposar-hi i dormir-hi.
Funcions	Allotjament.
	Acolliment.
	Convivència.
	Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En centre de baixa exigència que compleixi els requisits i les exigències previstes en la lletra <i>b</i> de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, o en equipament d'emergència o urgència.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Críteris d'accés - normativa reguladora	El criteri d'accés és el de trobar-se en situació de sensellarisme.»

2. Atès que les noves prestacions 1.1.7 i 1.1.8, ja ho cobreixen, es suprimeix l'expressió «o que no en disposen» de la Descripció de la prestació «1.1.3.2 Servei de residència temporal per a persones adultes en situació d'exclusió social».

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya pot modificar a través d'una norma reglamentària amb rang de Decret les modificacions introduïdes per aquesta llei al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011.

Disposició final tercera. Modificació del Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

El Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resulta de la refosa aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix una nova lletra *q* a l'article 115, amb la redacció següent:

«q) El fet d'impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme.»

Dos. S'afegeixen les dues noves lletres *v* i *w* a l'article 116, amb la redacció següent:

«v) La comissió d'una represàlia discriminatòria a una persona en situació de sensellarisme.»

«w) El fet d'impedir l'ús de l'espai públic previst en l'apartat 5 de l'article 17 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, quan es compleixin les condicions que s'hi estableixen i la persona o les persones en situació de sensellarisme respectin les condicions previstes en aquell apartat.»

Tres. S'afegeix una nova lletra *i* a l'article 117, amb la redacció següent:

«i) L'incompliment de formular les denúncies a què obliga l'article 44 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.»

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

La Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, es modifica en els termes següents:

S'afegeix entre les situacions previstes a la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 7 la de les persones que es troben en situació de sensellarisme, de manera que la lletra *a* esmentada queda redactada de la manera següent:

«a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.
- Ésser òrfenes dels dos progenitors.
- Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.
- Trobar-se en la situació de sensellarisme definida en la lletra *c* de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
- Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.»

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris

La Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, es modifica en els termes següents:

U. Es numeren de nou els apartats 3, 4 i 5 de l'article 7, que passen a ser, respectivament, els apartats 4, 5 i 6.

Dos. S'intercala un nou apartat 3 a l'article 7, amb la redacció següent:

«3. Les persones difuntes que, d'acord amb allò previst en la lletra *d* de l'apartat anterior, es beneficiïn de la prestació gratuïta o de forma bonificada del servei, tenen dret, juntament amb la prestació de les altres funcions de l'activitat dels serveis funeraris considerats mínims, i si ho sol·liciten algun familiar o els serveis socials municipals, a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.»

Disposició final sisena. Aprovació dels Plans d'actuació municipals contra el sensellarisme

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han d'haver aprovat el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme.

2. Quan un municipi que no estigui obligat a elaborar i aprovar el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme passi a reunir les dues condicions que l'obliguen a fer-ho, haurà d'haver-lo aprovat abans del dia 31 de desembre de l'any següent al del compliment de les dues condicions.

Disposició final setena. Adaptació de les ordenances municipals als preceptes de la llei

Els municipis de Catalunya que tenen aprovades ordenances sobre comportament cívic o convivència ciutadana en l'espai públic tenen l'obligació d'adaptar-les, quan continguin preceptes que s'hi oposin, als principis i a les disposicions d'aquesta llei, en un termini de sis mesos a comptar des de la seva entrada en vigor.

Disposició final vuitena. Espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció i mandat de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i de modificació del Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'aprovar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un decret que estableixi els criteris i els principis generals als quals han de subjectar-se els procediments que han d'aprovar les administracions i les entitats habilitades que siguin titulars d'habitatges d'inserció per a procedir a adjudicar-los quan estiguin adscrits a un espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme. Quan l'habitatge sigui de titularitat pública, en el procediment d'adjudicació, que, atesa la naturalesa urgent del servei, no té que ser necessàriament de concurrència competitiva, serà preceptiva l'emissió d'un informe per part dels serveis socials municipals.

2. En el cas dels espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme en modalitat d'habitatge d'inserció en règim de lloguer, o d'un altre règim d'ús, no són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer regulades en el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge. Per a ajudar a satisfer el lloguer o el cost d'un altre règim d'ús en aquells supòsits, la llei crea en la disposició final novena, completada per la disposició final desena, una nova prestació de dret subjectiu, que afegeix a la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que es denomina: «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de presentar al Parlament de Catalunya en el termini d'un vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un projecte de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal d'incorporar-hi mesures que permetin incrementar el nombre d'habitatges d'inserció amb l'objectiu de poder cobrir les necessitats d'espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció.

4. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, per a cohonestar-lo amb les exigències de la llei i, en particular, tenir-hi present les incorporacions de polítiques o programes de HFL, PHF i CHF per a les persones en situació de sensellarisme que accedeixin a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció o de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal del beneficiari.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic per a crear una nova prestació de dret subjectiu denominada «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme»

La Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, es modifica en els termes següents:

S'afegeix un nou article 20 *bis* amb la redacció següent:

«Article 20 *bis*. Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per atendre el pagament del lloguer, o del cost del règim d'ús que correspongui, d'un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció, per a les persones en situació de sensellarisme a qui se'ls adjudiqui un d'aquests habitatges i no disposin de prou ingressos per a satisfer el lloguer o el cost del règim d'ús corresponent.

2. Tenen dret a ésser beneficiàries de la prestació regulada en aquest article les persones en situació de sensellarisme que es trobin en la situació definida en l'apartat anterior.

3. La quantia mensual de la prestació regulada per aquest article serà, per a cada persona beneficiària, la quantitat que resulti de la diferència entre l'import del lloguer, o del cost del règim d'ús corresponent, i la quantitat que, d'acord amb els seus ingressos, pugui destinar al pagament del lloguer o al pagament d'aquell cost. Per al càlcul de la quantia es tindrà en compte que els ingressos totals mensuals de la persona beneficiària més l'import mensual de la prestació no poden ser en cap cas inferiors a l'indicador de renda de suficiència establert per l'article 15.2, i, a més, que la quantia ha de permetre satisfer l'import del lloguer de l'habitatge d'inserció, o el cost del seu règim d'ús, sense detriment de les altres necessitats que ha de cobrir l'indicador de renda de suficiència.

4. La quantia mensual de la prestació es modificarà quan variïn els ingressos de la persona beneficiària.

5. Són causes d'extinció de la prestació regulada en aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Disposar d'uns ingressos superiors a l'indicador de renda de suficiència que permetin satisfer l'import del lloguer o el cost del règim d'ús de l'habitatge d'inserció, i l'import de les altres necessitats que preveu cobrir l'indicador de renda de suficiència.

b) L'extinció del contracte de lloguer de l'espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, o del règim d'ús corresponent, del qual el beneficiari n'era el llogater o l'usuari.

6. La prestació creada per aquest article per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que es troben en situació de sensellarisme, és compatible amb la percepció de qualsevol altre prestació, ajut o subvenció. Tanmateix, al supòsit previst en aquest article no li són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer i les prestacions d'urgència especial que, en desplegar allò que estableix l'article 72 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, regula el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge.»

Disposició final desena. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

A més de la modificació realitzada al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, per la disposició final segona de la llei, l'esmentat Decret es modifica també en els termes següents:

S'afegeix un nou apartat 2.1.17 en l'annex 1, amb la redacció següent:

«2.1.17 Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».

Disposició final onzena. Modificació del Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials, i valoració del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials per a adaptar les previsions que s'hi contenen per a les modalitats del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o de qualsevol tipus d'allotjament equiparable, i per al servei de centre de baixa exigència,

2. En aquesta adaptació caldrà seguir els criteris següents:

a) Les pensions i els hotels que prestin el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, i els albergs l'activitat principal dels quals no sigui la prestació d'aquest servei, no precisaran l'autorització administrativa regulada en el Decret. Així mateix, les condicions materials mínimes, les característiques i els requisits tècnics que, segons el Decret, han de complir els establiments, no seran d'aplicació a les pensions, els hotels i els albergs esmentats, els quals han de respectar les condicions materials, característiques i requisits tècnics que siguin exigibles en el seu sector.

b) Les condicions previstes en el Decret seran d'aplicació, un cop adaptades, als establiments residencials, allotjaments dotacionals i altres allotjaments equiparables que prestin el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme que es creïn una vegada transcorreguts sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei. Pel que fa als establiments esmentats que estiguin en funcionament en el moment de l'entrada en vigor de la llei o que entrin en funcionament abans no transcorrin sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, cal establir un període de temps raonable i suficient perquè puguin ajustar-se a les condicions previstes en el Decret, una vegada hagi estat adaptat.

c) Sigui quina sigui la modalitat de prestació, l'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme sempre ha de respectar les característiques especificades en la lletra a de l'article 5 de la llei.

3. En el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de valorar la idoneïtat dels requisits d'acreditació establerts en el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, per als serveis regulats en aquesta llei quan resulti que es prestin en règim de concert social o de gestió delegada, i, si esqueia, modificar-los.

Disposició final dotzena. Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de proposar al Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, i a aquelles altres entitats

que no en formen part per la circumstància de treballar en àmbits de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge no compresos en els supòsits definits en aquesta llei com de sensellarisme, una Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme, exclusió residencial o privació d'habitatge presents a Catalunya.

2. En l'elaboració de l'Estratègia Integral hi han de participar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, una representació dels ens locals de Catalunya, persones expertes i les entitats que treballen en el camp del sensellarisme, l'exclusió residencial o la privació d'habitatge, i es prendrà com a base de treball la documentació produïda en virtut de l'aplicació de l'Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya.

3. L'Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya ha d'abraçar el conjunt de supòsits compresos, en el moment d'aprovar-se la llei, en les 13 categories operatives de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS.

Disposició final tretzena. Vocabulari en matèria de sensellarisme

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'instar l'Institut d'Estudis Catalans, com a autoritat lingüística, perquè adopti un vocabulari propi en l'àmbit del sensellarisme i sigui inclòs en el Diccionari de la Llengua Catalana, amb l'objecte de normalitzar-ne les expressions i sensibilitzar la població sobre les situacions descrites en aquesta llei. En concret, caldrà que s'estudiï la incorporació en el Diccionari de paraules com aporofòbia o sensellarisme, o d'altres que en siguin equivalents.

Disposició final catorzena. Modificacions legislatives

El Parlament de Catalunya ha de remetre a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb les facultats previstes a l'apartat 2 de l'article 87 de la Constitució, una proposició de llei orgànica modificativa del Codi penal per a sancionar les conductes reprovables de les quals siguin víctimes les persones que es trobin en situació de sensellarisme, i delegar davant del Congrés dels Diputats un màxim de tres membres del Parlament de Catalunya encarregats de la seva defensa.

Disposició final quinzena. Desplegament reglamentari

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya i els titulars dels departaments corresponents en cada cas, en l'àmbit de les competències respectives, han de dictar inexcusablement, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a desplegar-la i per a executar-ne els preceptes.

2. En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya i el titular del departament corresponent en cada cas, d'acord amb les competències respectives, han de dictar inexcusablement els reglaments als quals la llei es remet expressament a través de remissions singulars o específiques.

Disposició final setzena. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. No obstant això, el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne, reconegut en l'article 12 de la llei, tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

3. Així mateix, la restricció de supòsits d'utilització del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió, hotel, alberg o allotjament equiparable, establerta en la primera part de l'apartat 4 de l'article 12 de la llei, tindrà efectes un cop transcorreguts cinc anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

Disposició final dissetena. Impacte pressupostari

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrecs als Pressupostos de la Generalitat, o una disminució dels ingressos, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor de la llei.

Palau del Parlament, 24 de gener de 2022

Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP; Ignacio Martín Blanco, GP Cs; Alejandro Fernández Álvarez, GP Mixt, portaveus

ESMENES A LA TOTALITAT

Reg. 42772 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Drets Socials, 24.03.2022

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - UN NOU CICLE PER GUANYAR, GRUP PARLAMENTARI D'EN COMÚ PODEM, GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS, GRUP PARLAMENTARI MIXT (REG. 42772)

A la Mesa de la Comissió de Drets Socials

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu, del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 115 i següents del Reglament del Parlament, presenten l'esmena a la totalitat següent, amb text alternatiu a la Proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme (tram. 202-00029/13).

Esmena

A la totalitat

GP ERC; GP PSC-Units; GP JxCat; GP CUP-NCG;
GP ECP; GP Cs; G Mixt

De retorn de la proposició de llei amb text alternatiu.

Text alternatiu a la Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme (tram. 202-00029/13)

Exposició de motius

L'habitatge és un element essencial per a la vida de les persones, en la mesura que és un bé imprescindible per poder gaudir d'estabilitat, seguretat, intimitat i benestar. La manca d'una llar suposa no solament la privació d'un espai físic, sinó un obstacle insalvable al ple desenvolupament de la vida personal i familiar, així com a la participació plena de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social. Per tot això, les principals declaracions de drets actualment consagren el dret a gaudir d'un habitatge digne i sancionen el compromís dels poders públics de fer-lo efectiu.

No obstant això, la realitat és molt diferent i, malauradament, són molt nombroses les persones a qui els manca l'habitatge. És més, el sensellarisme és un fenomen que s'ha agreujat en els darrers temps com a conseqüència d'una diversitat de factors, entre els quals cal destacar la crisi econòmica, amb el creixement exponencial de les desigualtats socials que l'ha acompanyada; l'expansió de les polítiques neoliberals, que tendeixen a la recerca del màxim benefici individual i al desmantellament dels serveis socials; la continuïtat incessant dels moviments migratoris del camp vers les ciutats, amb el creixement desmesurat de moltes poblacions urbanes, o l'increment dels fluxos migratoris internacionals. L'augment del sensellarisme no és un fet aïllat, circumscrit a l'àmbit d'uns pocs estats, sinó que ha esdevingut un fet generalitzat, que trobem en molts països. D'altra banda, les inestabilitats que creen tots els factors esmentats i altres factors com, per exemple, la volatilitat de molts treballs a causa dels avenços tecnològics, fan que, en el moment present, el sensellarisme pugui abraçar un radi molt més ampli i variat de persones que amb anterioritat, de manera que les diferents manifestacions del sensellarisme són avui situacions en què gairebé qualsevol tipus de persona pot veure-s'hi abocada en el futur, amb independència de la seva posició social actual, cosa que genera inseguretat, incertesa, temor i ansietat en moltes persones, i les deixa en una posició d'extrema vulnerabilitat i fragilitat.

Les dades sobre la població en situació de carrer que aporten els serveis municipals de diferents ciutats del món són contundents. Per posar-ne algun exemple, a Londres la població en situació de carrer s'ha incrementat un 209% des del 2008, en haver passat de 3.472 persones a 10.726, el 2019; a París l'increment entre els anys 2008 i 2015 ha estat del 97%, de manera que la xifra de contactes amb la població a carrer l'any 2015 era de 16.738 persones; a San Francisco, als Estats Units, també s'ha viscut un augment notable, fins al punt d'haver-se quadruplicat la xifra de persones que dormen al carrer entre els anys 2008 i 2019, les quals han passat de 2.709 a 8.036. A Catalunya, les dades més importants les trobem a la ciutat de Barcelona, on, en els últims onze anys, s'ha passat de 562 persones contactades a carrer pel Servei d'Inserció Social el 2008 a 1027 persones el 2019, cosa que representa un

increment del 66%. Altres ciutats com Lleida, Badalona i Sant Adrià del Besòs realitzen recomptes anuals que no superen el centenar de persones, i Tarragona i Girona només n'han realitzat puntualment, amb resultats de dimensions similars als dels tres municipis suara esmentats. L'any 2017, les estimacions per a les quatre capitals provincials catalanes eren les següents: Barcelona: 1026 persones haurien dormit al carrer, 415 persones en assentaments i 2006 allotjades en equipaments públics i privats; Girona: 60 persones haurien dormit al carrer, 58 en pisos ocupats i 124 allotjades en equipaments públics i privats; Lleida: 71 persones haurien dormit al carrer i 124 allotjades en equipaments; Tarragona: 49 persones haurien dormit al carrer. Convé advertir, tanmateix, que tant a Catalunya, com a la resta de l'Estat i, en general, a la gran majoria d'Estats, la comparació de dades entre municipis és complexa per la manca de metodologia comuna en la pràctica dels recomptes, normalment voluntaris, i pel fet que no tots els municipis monitoritzen el nombre de persones en situació de carrer. Cal afegir, a més, l'escassetat de dades sobre el nombre de persones que, sense estar al carrer, es troben en situació de sensellarisme. Així mateix, cal tenir en compte que sovint les xifres disponibles són sensiblement inferiors a la xifra real, com a conseqüència de la falta de recursos i de mancances metodològiques.

La gravetat i la dimensió del sensellarisme ha obligat aquests darrers anys els poders polítics a reaccionar. Les institucions europees s'han pronunciat en diverses ocasions assenyalant la necessitat de superar un model tradicional fonamentat en la gestió del sensellarisme per a avançar vers un model adreçat a la seva erradicació. Es tracta, per tant, de l'adopció de mesures que no es limitin a assegurar la mera subsistència o supervivència de les persones quan es troben en aquella situació, sinó que forneixin les eines precises per a aconseguir la reintegració plena de totes les persones que es troben en situació d'extrema vulnerabilitat i de sensellarisme.

Davant de l'increment incessant de persones sense llar en les grans ciutats europees, el Parlament Europeu, reiterant allò que ja havia proposat en una Resolució anterior de 14 de setembre de 2011, aprovà, el 16 de gener de 2014, la Resolució 2013/2994 [RSP], sobre una estratègia de la UE per a les persones sense llar, en la qual, a més de fer una rastellera de peticions adreçades als estats membres perquè adoptin tota una sèrie de mesures favorables a les persones sense llar, insta la Comissió a elaborar sense demora una estratègia de la UE per a aquestes persones.

Poc després, el Comitè Europeu de les Regions (CDR), en qualitat d'alt organisme consultiu que representa els ens regionals i locals d'Europa, elaborà el Dictamen Estratègia europea per a les persones sense llar (2014/C 271/07) publicat al Diari Oficial de la Unió Europea C 271/36, de 19 d'agost de 2014. En aquest document es considera totalment inacceptable que en els ens territorials de la UE encara hi hagi persones que visquin al carrer, cosa que posa en perill la seva salut i la seva vida, i es constata que el problema de les persones sense llar és la forma més extrema de pobresa i exclusió social. El Comitè alerta del fet que, si bé són els estats membres, i més concretament els ens territorials, aquells qui tenen la responsabilitat directa de lluitar contra el problema de les persones sense llar, cal reforçar el paper de la Comissió Europea en l'elaboració de polítiques relacionades amb aquest àmbit, en l'establiment de cooperacions a nivell europeu i en la difusió de bones pràctiques, respectant el principi de subsidiarietat. Es tracta, doncs, d'un problema de dimensió europea (i també mundial) en el qual els ens territorials, com

és el cas de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals de Catalunya, tenen una responsabilitat directa que s'ha de completar amb la dels estats i la de les institucions europees.

Per bé que no té valor jurídic vinculant, val la pena recordar que la Unió Europea proclamà, el 17 de novembre de 2017, mitjançant una declaració interinstitucional del Parlament Europeu, el Consell i la Comissió, el Pilar Europeu dels Drets Socials a la Cimera Social a favor de l'ocupació justa i el creixement celebrada a Gotemburg. Dels vint principis que conté, que han de guiar les polítiques europees i les dels estats membres, el dinovè es refereix específicament a l'habitatge i assistència per a les persones en situació de sensellarisme, bo i preveient que cal proporcionar accés a l'habitatge social o ajuts a l'habitatge de bona qualitat a les persones necessitades, així com facilitar a les persones en situació de sensellarisme un allotjament i els serveis adequats per a promoure la seva inclusió social.

Pel que fa a les iniciatives a nivell de l'Estat espanyol, cal esmentar l'Estratègia Nacional per a Persones sense Llar 2015-2020, document aprovat pel Consell de Ministres el 6 de novembre de 2015, que conté cinc objectius: la prevenció del sensellarisme; la sensibilització de la societat i la defensa enfront de la discriminació i dels delictes d'odi adreçats a les persones sense llar; la garantia de la seguretat de vida de les persones sense llar; la restauració del projecte de vida; i el reforçament del sistema públic d'atenció a les persones sense llar, la millora del coneixement de la problemàtica del sensellarisme i l'intercanvi d'informació i la seva avaluació.

Convé també fer esment de la ratificació per Espanya de la Carta Social Europea (revisada), la qual hi vigeix des del dia 1 de juliol de 2021, data a partir de la qual, a més, s'aplica provisionalment per Espanya el Protocol Addicional a la Carta Social Europea en què s'estableix un sistema de reclamacions col·lectives, fet a Estrasburg el 9 de novembre de 1995. En virtut de l'article 31 de la Carta Social Europea (revisada), l'Estat espanyol queda compromès, per tal de garantir l'exercici efectiu del dret a l'habitatge, a haver d'adoptar mesures destinades a afavorir l'accés a l'habitatge d'una qualitat suficient; a preveure i pal·liar la situació de manca de llar de cara a eliminar progressivament aquesta situació, i a fer assequible el preu dels habitatges a les persones que no disposin de recursos suficients.

Del conjunt d'iniciatives desplegades dins d'una part de l'àmbit territorial espanyol, val la pena destacar l'Estratègia Basca per a persones sense llar 2018-2021, impulsada pel Govern Basc i que estableix els eixos bàsics d'actuació següents: 1) la prevenció de les situacions d'exclusió residencial greu; 2) el desplegament de l'enfocament basat en l'habitatge; 3) la millora dels recursos i programes orientats a les persones en situació d'exclusió social greu en l'àmbit dels Serveis Socials; 4) el reforçament de la perspectiva de gènere en les polítiques de prevenció i abordatge de l'exclusió residencial; 5) la garantia de l'accés de les persones sense llar als drets de ciutadania mitjançant la regularització de la seva situació administrativa; 6) les millores sectorials en l'àmbit de la salut, la garantia d'ingressos i l'accés a l'ocupació; 7) L'accés de les persones sense llar a l'oci, l'educació i la participació social i política; 8) les millores en l'àmbit de la sensibilització i de la implicació de la comunitat en la prevenció i abordatge de les situacions d'exclusió residencial, i 9) les mesures de coordinació, seguiment, avaluació i gestió del coneixement.

A Catalunya s'han dictat algunes lleis que fan menció al sensellarisme, però bé que no n'afronten detingudament i específicament la problemàtica. És el cas, per exemple, de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, on trobem una definició de les persones sense llar. Per a la Llei del dret a l'habitatge, sense llar és «la persona o la unitat de convivència amb manca manifesta d'un habitatge digne i adequat, ja que no disposa d'un domicili, viu al carrer o viu en un espai no apte com a habitatge, d'acord amb el que estableix aquesta llei, i pateix l'exclusió social efectiva a causa de barreres socials o de dificultats personals per a viure de manera autònoma.» Tot seguit, la llei encara hi afegeix que «[t]ambé tenen la condició de sense llar les persones que han estat objecte d'un procés de desnonament motivat per la impossibilitat acreditada de satisfer el lloguer.» (Article 3, lletra *m*). Feta la definició, la llei s'hi refereix després quan, en definir l'allotjament dotacional com l'allotjament destinat a satisfer les necessitats temporals d'habitació de les persones per raons, entre altres, de requeriments d'acolliment o assistència social, inclou les persones sense llar entre les que requereixen assistència residencial (article 3, lletra *j*). També trobem les persones sense llar quan la llei estableix que el Pla territorial sectorial d'habitatge ha d'incloure, entre altres dades, «l'anàlisi de les dades demogràfiques bàsiques relacionades amb l'habitatge, especialment amb relació als col·lectius vulnerables», entre els quals esmenta expressament «els sense llar» (art. 12.2, lletra *f*). La llei també ordena «l'anàlisi de la situació dels sense llar» entre els continguts que ha de incorporar l'apartat d'anàlisi i diagnòstic dels plans locals d'habitatge (art. 14.5, lletra *a*). Finalment, i aquest és l'únic precepte que estableix mesures materials específiques per a les persones sense llar, la llei, en tractar dels habitatges d'inserció, disposa que «[e]n el marc dels programes socials d'integració i en els termes que determina la normativa vigent en matèria de serveis socials, les administracions competents han d'adoptar actuacions específiques de dotació d'habitatges d'inserció per als sense llar.» (art. 70.2).

El sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial també són objecte de determinades mesures en l'àmbit dels serveis socials. En aquest sentit, la Llei del Parlament de Catalunya 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, preveu, dins de les situacions amb necessitat d'atenció especial, les necessitats socials i, entre aquestes, les relacionades amb la manca d'habitatge (art. 7, lletra *c*). La Cartera de Serveis Socials, en desplegar la prestació de serveis de l'apartat 1.1.3.2 («Servei de residència temporal per a persones adultes en situació de marginació») del Catàleg classificat de serveis i prestacions del Sistema Català de Serveis Socials contingut en l'annex de la llei, descriu aquesta prestació, que es garanteix, com el «servei d'acolliment residencial temporal i de suport a persones adultes en situació d'exclusió social que no disposen de condicions sociofamiliars i d'atenció per romandre al seu habitatge o [que és el cas que ara ens interessa] que no en disposen.» La prestació, inclou, per consegüent, les persones sense llar entre els possibles beneficiaris.

Encara en el plànol legislatiu, i en data més recent, el Parlament de Catalunya ha abordat el tema del sensellarisme amb la Llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania. Segons explica el preàmbul de la llei, l'experiència permet constatar que hi ha persones que, tot i disposar d'un servei residencial, no tenen cobertes les necessitats bàsiques, o només les hi tenen d'una manera provisional. Aquest supòsit té lloc singularment en dos col·lectius concrets, un dels quals és el de

les persones sense llar. Per aquesta raó, la nova llei preveu l'excepció per a aquestes persones del requisit de no ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o socio-sanitari per poder gaudir del dret a la renda garantida de ciutadania. Tanmateix, el dret a la renda garantida de ciutadania es condiciona en aquest supòsit excepcional al fet que aquelles persones segueixin un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, amb un pronòstic de sortida en un termini de no més de dotze mesos, d'acord amb l'informe corresponent dels professionals del treball social i de suport social al servei residencial.

Finalment, cal esmentar la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Aquesta llei, que té com a objecte garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, persegueix la finalitat d'evitar, entre altres formes de discriminació que recull, qualsevol manifestació d'aporofòbia o d'odi a les persones sense llar (art. 1.3, lletra *h*), d'aquí que defineixi el concepte d'aporofòbia (art. 4, lletra *d*). En desplegar la igualtat de tracte i la nodiscriminació en l'àmbit de l'habitatge, la llei té particularment presents les persones sense llar, en disposar que les polítiques d'habitatge han de tenir en compte «les necessitats dels grups amb més dificultats per a accedir a l'habitatge, especialment, les persones sense llar», i afegeix que la seva situació de discriminació «està directament vinculada a la manca d'habitatge, entre altres factors» (art. 14.1). Així mateix, quan mana que les autoritats competents en habitatge i ordenació urbana han d'aplicar totes les mesures necessàries per a «garantir la igualtat de tracte en l'accés, l'atribució, la disponibilitat, la qualitat i el gaudi de l'habitatge, especialment, a les persones més vulnerables», la llei inclou, entre aquestes, les persones sense llar (art. 14.2, lletra *a*). Una altra referència expressa a «les persones sense llar o en altres situacions de precarietat habitacional», la fa la llei per a l'àmbit de la salut, en incloure-les entre els grups de població amb necessitats sanitàries específiques per als quals el departament competent en matèria de salut ha de garantir accions «amb la finalitat de garantir-los l'accés als serveis sanitaris d'acord amb llurs necessitats i en condicions de gaudi efectiu.» (art. 11.3). Tot i que aquesta llei suposa un avenç efectiu i lloable, i traça alguns dels eixos i de les pautes que l'activitat pública ha de respectar, es circumscriu, pel seu objecte, a regular els efectes de la igualtat de tracte i la no-discriminació, de manera que no entra a regular directament, i quedava pendent de fer-ho, els aspectes substantius centrals del sensellarisme.

De l'àmbit parlamentari, i amb incidència política, cal també tenir present dues iniciatives: la Moció 212/X del Parlament de Catalunya, sobre la problemàtica del «sensellarisme», aprovada el 7 de maig de 2015, que instava el Govern de la Generalitat de Catalunya a impulsar de manera immediata, i en coordinació amb les entitats especialitzades de la societat civil i els ens locals, un recompte de totes les persones que no disposaven de sostre o habitatge o que en disposessin però fos insegur o inadequat, a constituir una plataforma o taula específica en l'àmbit del Grup de Treball per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya, i a incloure un eix específic per a l'erradicació del «sensellarisme» en el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya; i la Resolució 927/XII del Parlament de Catalunya, sobre la garantia residencial per a les persones sense llar, adoptada el 23 de setembre de 2020, per la qual s'insta el Govern de la Generalitat de Catalunya a, entre altres assumptes, fer una trobada integral a les principals ciutats

de Catalunya de totes les persones que no tinguin habitatge, reforçar el model HousingFirst i impulsar el model HousingLed a tot Catalunya, i reforçar els equips d'intervenció professional al carrer per a, entre altres coses, facilitar l'accés a l'atenció a la salut mental.

En el nivell governamental destaca l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya, amb l'objectiu de crear un marc d'actuació comú que defineixi les metodologies que cal emprar en l'atenció del col·lectiu de les persones sense llar, i que estableixi els recursos d'equipaments i de serveis que s'han d'activar a cada territori. De les mesures que ha de contenir l'Estratègia que precisen l'adopció de normes jurídiques per a poder ser efectives destaquen la redefinició de les tipologies de recursos existents i l'actualització de la Cartera de Serveis Socials, per tal de tenir-hi en compte la perspectiva de gènere i incloure-hi els dispositius assistencials de salut mental i d'addiccions, i el reconeixement dels drets de les persones sense llar, singularment la seva protecció enfront dels delictes d'odi i la seva participació en la definició i el seguiment de les actuacions.

De les iniciatives desplegades en l'àmbit local mereix especial atenció, per l'abast de les mesures i per la concreció de la programació, el Pla de lluita contra el sensellarisme de Barcelona 2016-2020 de l'Ajuntament de Barcelona, iniciativa pionera que per primer cop aborda d'una manera global el tractament del sensellarisme, en aquest cas, atesa la competència territorial de l'administració autòrca, en l'àmbit del municipi de Barcelona.

El conjunt d'iniciatives i de normes ressenyades són lluny de donar una resposta satisfactòria i adient al fenomen del sensellarisme, com ho palesa l'augment incessant i accelerat de les persones sense llar. Si bé, com hem vist, existeixen lleis que recullen ocasionalment aspectes relacionats amb el sensellarisme, no existeix una llei que ho abordi específicament i de manera transversal.

La gravetat del fenomen, la seva especificitat i els buits legals existents justifiquen plenament l'aprovació d'un text legal que reguli de manera integral les tipologies de sensellarisme o de privació d'habitatge que gaudeixen d'uns trets comuns que en fan possible la regulació en un mateix text. D'altra banda, l'adopció d'un text legal ha de permetre posar llum a la invisibilitat del problema, invisibilitat que es fa més gran en el cas de les dones que es troben en aquella situació. En aquest sentit, una nova llei també ha de servir per a superar la manca de polítiques específiques de gènere en aquest camp. Així mateix, l'aprovació d'un text legal encaminat a erradicar el sensellarisme ha esdevingut encara més justificat i urgent d'ençà de la irrupció de la pandèmia generada per la COVID-19. Perquè aquesta pandèmia ha posat de manifest la fragilitat i la vulnerabilitat extremes de les persones sense cap altra alternativa que la de viure al carrer, mentre era inexcusable, i així ho ordenaven les autoritats públiques, el confinament de tota la població. De fet, entre els molts dèficits concrets que s'han evidenciat durant la pandèmia causada per la COVID-19 val la pena destacar, d'una banda, la manca de recursos de primera necessitat per a una població que no només és vulnerable sinó que no té on confinar-se, i, de l'altra, la dificultat de saber el nombre de persones en situació de carrer que hi ha en els municipis, cosa que ha menat a molts d'ells a delegar la comesa de trobar-los als serveis d'emergència, els quals han assumit la tasca d'acompanyar aquelles persones als recursos assistenci-

als. La llei destina un precepte a la regulació de les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, i incorpora l'obligació legal d'efectuar recomptes de contrast, i l'obligació d'efectuar la recollida de determinades dades per part dels equips de carrer, cosa que ha de permetre tenir coneixement del nombre de persones en situació de carrer. Aquesta dada és cabdal, tant per poder programar actuacions adequades, com perquè la implementació de determinats instruments previstos en la llei i la satisfacció de determinades prestacions i obligacions que s'hi contenen depèn del nombre de persones que en un municipi es troben en situació de sensellarisme, entre les quals cal comptabilitzar les persones que es troben en situació de carrer. Per aquest motiu, la llei habilita l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a exercir la potestat d'execució subsidiària en el cas en què un municipi que hi està obligat incompleixi el deure de fer periòdicament el recompte de contrast de les persones que hi viuen al ras.

El problema central del sensellarisme rau en l'habitatge, en la manca d'habitatge assequible. Per tal d'investir aquesta mancança, aquests darrers anys el Parlament de Catalunya ha dictat nombroses normes legals en matèria d'habitatge i ha modificat manta vegada la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Aquelles normes i aquestes modificacions, recorregudes en part davant del Tribunal Constitucional, i parcialment anul·lades o suspeses, han permès temperar algunes situacions, però han aportat ben poc a la població que ja es troba al carrer, ja que anaven sobretot destinades al reallotjament de persones o unitats familiars en risc de perdre l'habitatge habitual, a causa, entre altres, d'execucions hipotecàries o de desnonaments per impagament de les rendes de lloguer. El mateix podem dir de la normativa estatal promulgada aquests darrers anys. La darrera modificació a la Llei del Parlament de Catalunya 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, feta pel Decret llei 50/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer, fa palesa, amb les referències expresses, d'altra banda lícites, a «l'emancipació dels joves» i a «la gent gran», la tendència de les autoritats a oblidar, en adoptar mesures legals concretes, el sensellarisme crònic.

Aquests darrers anys, la magnitud i la gravetat del sensellarisme ha obligat les organitzacions i les entitats privades sense ànim de lucre dedicades a l'atenció de les persones sense llar a intensificar la seva activitat, i ha esperonat la proliferació de noves organitzacions i entitats, i singularment d'unions i grups sense personalitat jurídica, les quals s'han afegit en l'empara d'aquelles persones. La tasca, el coneixement i l'experiència acumulats per les organitzacions i entitats, el grau de conscienciació social que han generat amb les seves campanyes i crides, la presa de consciència del problema per part d'algunes administracions, i la posada en pràctica d'algunes mesures concretes per a fer-hi front, han creat un entorn favorable i suficientment madur perquè, més enllà de les actuacions, mesures administratives i materials concretes, i plans i programes existents, s'adopti un text legislatiu destinat a facilitar la vida de les persones en situació de sensellarisme que s'encamini, alhora, a procurar-los i garantir-los un habitatge autònom. Avui, doncs, ha esdevingut inexcusable i inajornable el fet de dotar-se d'un instrument legal que ho faci possible. El sensellarisme no tan sols corroeix les persones sense llar que el pateixen directament, sinó que també corroeix moralment tota la societat que el tolera. Per això mateix, és indispensable posar-hi fi.

Aquesta llei, que neix per a donar resposta a la necessitat imperiosa assenyalada, i que està en línia amb els objectius de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre de 2015, s'estructura en sis títols, amb els seus corresponents capítols: títol I «Disposicions generals»; títol II «Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes»; títol III «Drets de les persones en situació de sensellarisme»; títol IV «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques»; títol V «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», i títol VI «Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», als quals encara s'afegeixen quatre disposicions addicionals i setze disposicions finals.

II. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació de la llei

El Títol I de la llei, la rúbrica del qual és «Disposicions generals», conté la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i defineix allò que cal entendre per «sensellarisme» als efectes de la llei, sobre la base de la tipologia de situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS.

Aquesta llei no és una llei d'habitatge, ni pretén ser-ho. Per bé que sigui cert que la causa central de la majoria de manifestacions del sensellarisme ragui principalment en la manca d'habitatge assequible, també és veritat que la superació del sensellarisme no és, ni de lluny, només una qüestió d'habitatge. Això sí, aquesta llei òbviament ha d'entroncar amb la legislació d'habitatge si, al capdavant, vol garantir-lo, i aquest enllaç i aquesta garantia la llei la basteix a través de la figura dels habitatges d'inserció prevista en la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i dels tipus d'habitatges que hi puguin ser equiparables.

El fenomen del sensellarisme respon a una diversitat de situacions i causes que no poden ser objecte de simplificació, donat que, altrament, es pot produir l'estigmatització de les persones. Aquesta llei no s'ocupa de totes les manifestacions del sensellarisme o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge. En realitat només s'ocupa de les tres primeres categories operatives de les 13 que recull la tipologia o classificació de les situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS (European typology of homelessness and housing exclusion), elaborada des de la societat civil per la Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar (FEANTSA). Aquestes tres primeres categories operatives d'ETHOS són les següents: 1. Persones que viuen al ras; 2. Persones que passen la nit en centres nocturns, d'emergència o refugis, i 3. Persones que viuen en allotjaments, o equipaments per a persones sense llar. La llei, tanmateix, les agrupa en dues situacions: la de les persones que viuen al ras, i la de les persones que, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència i centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

La circumstància que la llei només s'ocupi d'una part del sensellarisme, o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, en lloc d'abordar totes les seves manifestacions, no és un fet arbitrari, sinó un fet volgut que respon a criteris objectius. Les tres categories operatives que la llei regula, agrupades

en dues situacions, corresponen a les manifestacions de sensellarisme que, en general, podem convenir a qualificar com a més greus, i, en qualsevol cas, són les més òrfenes i necessitades de legislació específica. Encara que l'escalat de les categories operatives de la classificació ETHOS no es fonamenti explícitament en la gravetat, no és casual que les situacions adoptades per la llei siguin precisament les tres primeres d'aquella classificació.

Així mateix, la llei també es circumscriu a les tres categories esmentades, en lloc d'abraçar-les totes, perquè les tres que la llei abasta tenen unes característiques que en faciliten el tractament homogeni i integral en un mateix text legal, mentre que l'heterogeneïtat i la especificitat de la problemàtica subjacent en les altres categories fa inviable abordar-les de manera plena i coherent en un mateix text. Òbviament, aquesta circumstància no implica que les administracions no hagin de tenir en compte la resta de situacions ni ha d'impedir un tractament integral del fenomen més ampli.

Per tal d'alleugerir el text, i facilitar-ne la sistemàtica, la llei aplega les dues situacions de privació d'habitatge que tracta (o les tres categories) sota un mateix concepte que denomina «sensellarisme». Per això la llei va destinada a les persones en situació de sensellarisme, les quals en són les beneficiàries. Vist el contingut del concepte «sensellarisme» en la llei, convé precisar i advertir que aquest contingut no abraça totes les manifestacions de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, i que és conscientment més restrictiu que el concepte de sensellarisme que s'infereix de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en virtut de la definició àmplia que aquesta llei fa de l'expressió «sense llar» en l'article 3, lletra m, que ja s'ha reproduït més amunt. En canvi, el contingut del concepte «sensellarisme» de la llei és molt semblant, si bé no coincideix exactament, amb el del concepte «exclusió residencial» de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial. Aquesta llei defineix la situació d'exclusió residencial com «la situació en què es troben les persones o unitats familiars que no disposen d'habitatge, o han perdut la propietat o la possessió immediata de l'immoble que és llur habitatge, i que no tenen un habitatge alternatiu ni ingressos suficients per a aconseguir-ne un de digne i adequat, amb un nivell d'ingressos inferiors a l'indicat per la lletra e [lletra que es remet a la situació econòmica personal a què fa referència la llei 24/2015]».

La llei posa el focus en les situacions de les persones. Qualsevol persona pot veure's exposada per múltiples i diversos factors a una situació d'exclusió social que la porti a una vida precària, a la pobresa i, finalment, a la manca d'una llar. Per tal de defugir qualsevol estigma o assenyalament, la llei opta, doncs, per centrar-se en les persones a través de les situacions.

La llei té com a finalitat l'erradicació de les modalitats de privació d'habitatge que abraça. Conscient que l'acompliment d'aquesta finalitat requereix notables esforços i exigeix el transcurs d'un cert temps, persegueix també altres finalitats que cal assolir en l'endemig: l'atenció de manera real i efectiva de les persones en situació de sensellarisme, el reconeixement de drets i la prestació de serveis que els garanteixin una vida digna, i la garantia d'un espai residencial digne.

III. Organitzacions i entitats legalment reconegudes

El Títol II es refereix a «[l]es organitzacions i les entitats legalment reconegudes» amb l'objectiu d'aprofitar les sinergies vingudes de la societat civil

que s'ha organitzat per tal de donar una resposta a les necessitats del sensellarisme. Aquesta regulació no pretén delegar en elles la feina que correspon a les administracions, ni tampoc la privatització, sinó unir tots els esforços per tal de combatre amb èxit el fenomen del sensellarisme, i permetre una col·laboració pública privada més eficaç entre les organitzacions i les entitats, i les Administracions públiques competents en la matèria.

En aquest sentit, la llei recull els instruments jurídics més rellevants per a articular aquella col·laboració. Així mateix, la llei disposa que la prestació per part de les organitzacions i entitats legalment reconegudes de la majoria dels serveis que crea i/o regula requereix prèviament l'obtenció d'una autorització administrativa o, segons els casos, la presentació prèvia d'una comunicació, connectant d'aquesta manera el règim d'aquells serveis amb el règim general dels serveis socials, per bé la llei ordena, en la disposició final onzena, l'adaptació d'algun aspecte del règim general a les particularitats i necessitats dels serveis que crea i/o regula.

IV. Drets de les persones en situació de sensellarisme

El Títol III tracta dels «Drets de les persones en situació de sensellarisme». En fer-ho, enumera, d'una banda, drets que les persones en situació de sensellarisme ja tenen reconeguts en comú amb els altres ciutadans; de l'altra, en reconeix de nous i específics per a aquelles persones. L'enumeració de drets ja existents no vol ser solament una mer llistat, sinó un instrument destinat a recordar-los, i facilitar-ne l'identificació, la concreció i l'eficàcia. L'extrema vulnerabilitat de les persones que es troben en situació de sensellarisme els en dificulta l'exercici. Amb el catàleg, se'n recorda l'existència i s'obliga les administracions públiques de Catalunya a vetllar perquè les persones en situació de sensellarisme els puguin exercir de manera real i efectiva. Convé destacar, així mateix, que una part significativa d'aquests drets tenen caràcter prestacional i, per tant, exigeixen una actuació material de les administracions públiques que s'ha de traduir en una millora de la vida de les persones.

La llei, però, també consagra nous drets específics per a les persones en situació de sensellarisme. Concretament: el dret a un espai residencial digne, el dret a un centre de baixa exigència, el dret a un títol de transport gratuït, el dret als serveis de consigna, bugaderia i dutxa, el dret a l'espai públic, que té diferents manifestacions, i el dret a la prestació del servei de tanatori. Tots ells tenen naturalesa o manifestacions prestacionals.

Entre les mesures rellevants per a assegurar els drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme figura l'acompliment de l'obligació de l'empadronament en tant que és la porta per a l'accés a molts dels drets i a moltes de les prestacions. Aquesta qüestió la regula la Llei estatal 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i, en ser una competència concurrent entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya, correspon a aquesta el desplegament legislatiu de les bases. Fent ús de la competència per a desplegar les bases, la llei dedica un article a l'empadronament. Per cert, en relació amb l'empadronament, convé recordar la Resolució de la presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Cooperació Autònoma i Local, de 17 de febrer de 2020, per la qual es dicten instruccions tècniques als Ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, perquè tracta específicament l'empadronament de persones sense domicili, i hi indica que els infrahabitatges, i fins i tot l'absència total de sostre, poden i han de figurar com a domicilis vàlids en el Padró. D'acord amb els criteris legals previstos

s'ha d'acceptar com a domicili qualsevol direcció on efectivament visquin els veïns, i es pot recórrer, i cal fer-ho, a un «domicili fictici» en els supòsits en què una persona mancada de sostre resideixi habitualment en el municipi i sigui coneguda dels serveis socials corresponents.

Respecte dels drets específics que la llei crea, destaca pel damunt de tot el dret a un espai residencial digne, atenent que aquest espai esdevé la clau de volta del sistema de la llei.

La llei defineix l'espai residencial digne com un espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. D'acord amb la pròpia llei, l'espai residencial digne gaudeix d'una gran versatilitat, ja que, en la mesura que respecti les característiques de la definició, pot -consistir tant en un espai al si d'una pensió, com a l'interior d'un hotel, d'un alberg, d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional, o en un habitatge d'inserció, o, encara, en qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que els sigui equiparable.

Com que la prestació del servei d'espai residencial digne està configurada com a dret subjectiu, la llei, en tant que disposa en l'apartat 2 de la disposició final setzena que el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de la seva entrada en vigor, es proposa eliminar indefectiblement en un termini de dos anys la situació de sensellarisme que consisteix en viure al ras. I és que, en el cas que no es garanteixi la prestació del servei d'espai residencial digne, la persona afectada podrà exigir-la davant dels tribunals, en haver estat reconeguda com a dret subjectiu.

Ara bé, la llei també articula l'espai residencial digne com la via que ha de permetre acabar definitivament amb l'altra manifestació de sensellarisme que aborda. Això pot sorprendre, perquè en aquesta altra manifestació de sensellarisme les persones ja disposen d'un espai on viure i, per tant, el fet que la llei els garanteixi un espai residencial digne sembla que únicament els millora la seva situació d'allotjament a través de les característiques que han de tenir obligatòriament aquests espais per tal de ser considerats dignes i en el fet que es garanteix la continuïtat o permanència del servei mentre perduri la situació. De totes maneres, a la llei, i aquí s'hi troba l'element clau, no li és indiferent la tria de la modalitat d'espai residencial digna que cal promoure i, per aquest motiu, ordena que en la programació dels espais residencials dignes que han de contenir els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, i aquesta és una funció cabdal dels Plans, s'hi prioritzin les modalitats que millor garanteixin l'autonomia de les persones beneficiàries. Això significa que cal promoure la modalitat dels habitatges d'inserció, normalment en règim de lloguer, o qualsevol altre tipus d'allotjament o d'habitatge que s'encamini decididament a fer possible l'autonomia personal del beneficiari. D'aquesta manera la llei connecta amb la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge i obliga a activar el desplegament dels habitatges d'inserció que aquesta preveu en favor de les persones sense llar en l'apartat 2 de l'article 70. Per tal que l'activació sigui realment efectiva per a les persones en situació de sensellarisme, l'apartat 3 de la disposició final vuitena de la llei constreny el Govern de la Generalitat de Catalunya a presentar al Parlament de Catalunya, en el termini màxim de vuit mesos a comptar des de l'entrada

en vigor de la llei, un projecte de llei que modifiqui la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en aquella direcció.

La llei, per consegüent, no neix tan sols per a assistir a les persones en situació de sensellarisme, sinó també, i aquest és el seu gran objectiu, per a erradicar aquesta situació. D'aquí que, com anuncia el seu títol, les seves mesures tenen una pretensió transitòria, en lloc d'una vocació permanent.

Per a garantir que la prestació de l'espai residencial digne sigui un dret subjectiu, la llei li atorga la naturalesa de prestació garantida, i incorpora en la Cartera de Serveis Socials les modalitats de prestació que consisteixen en pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que sigui equiparable. Aquesta incorporació es tributària del fet que els espais residencials dignes són concebuts com a servei i prestació socials de caràcter bàsic en la mesura que fan front a situacions d'extrema emergència a les quals han de donar resposta les administracions públiques. En canvi, la llei deixa fora de la Cartera de Serveis Socials la prestació de l'espai residencial digne a través dels habitatges d'inserció o a través de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, en considerar que la gestió d'aquest tipus d'habitatges ja té la seva pròpia articulació a través de la Xarxa d'habitatges d'inserció social, i el seu propi règim jurídic. Per això, pel que fa al règim jurídic dels espais residencials dignes en la modalitat d'habitatge d'inserció, la llei es remet a la normativa específica d'aquests habitatges, si bé introdueix regles particulars sobre les prestacions econòmiques i ajuts al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, i respecte a l'adjudicació i l'accés, per al supòsit en què els beneficiaris resultin ser persones en situació de sensellarisme.

En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants la llei atorga la gestió del servei d'espai residencial digne a la comarca o a l'ens associatiu creat especialment amb aquesta finalitat, i té en compte que les comarques supleen els municipis en la titularitat de la competència, en les modalitats incorporades en la Cartera de Serveis Socials, quan es compleix el supòsit de l'apartat segon de l'article 31 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

Dins del conjunt de drets recollits o consagrats en el títol III de la llei, destaca també, pel seu caràcter innovador, el dret a l'espai públic, que, amb les seves múltiples facetes, és una manifestació del dret a la ciutat, i implica la prohibició de discriminació a les persones en situació de sensellarisme.

L'arquitectura o el disseny hostil concebuts per a excloure les persones que es troben en situació de sensellarisme esdevé una pràctica reprovable que l'ordenament jurídic ha de combatre tant en les construccions privades contigües amb l'espai públic com en el mobiliari urbà. Amb aquest objectiu, la llei preveu la interdicció d'aquelles pràctiques a través de la nul·litat dels contractes que les contenen.

En l'àmbit del dret a la ciutat també cobren rellevància les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic. La llei prohibeix a les ordenances que tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi l'exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada, així com les conductes de les persones en situació de sensellarisme que consisteixin a menjar i beure en l'espai públic, a utilitzar les fonts públiques per a l'higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa, i la satisfacció de necessitats fisio-

lògiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 de l'article 17 de la llei. També cal que les ordenances recullin les situacions de sensellarisme, i, si esqueia, la circumstància que les sancions aplicables impedeixen o dificulten la reinserció social, a l'hora d'excloure o modular la responsabilitat administrativa sancionadora. La llei participa del criteri que la potestat sancionadora s'ha de configurar com a ultima ratio, cosa que comporta que l'actuació administrativa cal exercir-la d'acord amb el principi de proporcionalitat i a través dels criteris de prevenció, advertència i reconducció d'aquestes situacions als serveis socials. També es preveu expressament la possibilitat que els òrgans instructors dels procediments per infraccions de les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic procedeixin a l'arxiu de les actuacions si resultava que les ordenances no recollien les exclusions o les modulacions de la responsabilitat administrativa sancionadora abans esmentades. D'aquesta manera es vol evitar que la imposició de sancions administratives esdevingui ineficaç, així com que aquestes impedeixin la plena reintegració a la societat de les persones en situació de sensellarisme.

V. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

El Títol V, «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques», delimita les diverses actuacions, serveis i instruments que la llei preveu i articula per a poder satisfer els drets reconeguts en el títol anterior, al mateix temps que posa en relleu la importància de la planificació per a fer front al sensellarisme. Per tal de fer efectius aquells drets resulta necessari delimitar amb claredat quines responsabilitats assumeixen les administracions públiques implicades per raó de la matèria, i planificar-ne adequadament les actuacions.

Pel que fa a les actuacions, destaquen, entre altres qüestions: l'obligació legal i periòdica de la realització de recomptes de contrast i d'enquestes en els municipis de més de 50.000 habitants, i la recollida de dades per part dels equips de carrer, en els municipis de més de 50.000 habitants amb més de 20 persones en situació de sensellarisme; l'obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització; la institucionalització i la previsió de les situacions d'episodis climàtics extrems, de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, amb les obligacions corresponents per a les administracions o autoritats competents; i la regulació dels equips de carrer, de naturalesa interdisciplinària, formats per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció. A través d'ells es canalitza l'obtenció de dades i la realització d'enquestes, i a ells els correspon el seguiment de casos personalitzats i el contacte de carrer i l'acompanyament de les persones en situació de sensellarisme. La llei és conscient que la problemàtica que acompanya a les persones en situació de sensellarisme no és tan sols un problema de manca d'habitatge, sinó que, malauradament, el deteriorament sofert per aquestes persones sol precisar la col·laboració dels serveis socials i dels serveis sanitaris i de salut mental.

Quant als serveis, la llei estableix una regulació específica dels centres de baixa exigència, centres que han de garantir tots els municipis de més de

50.000 habitants, i que són configurats com a prestació garantida i temporal i servei bàsic, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials. En matèria de transports, la llei preveu la gratuïtat dels transports públics col·lectius urbans de viatgers, per a garantir el dret a la mobilitat a les persones en situació de sensellarisme. En relació amb el transport també adopta mesures per a lluitar contra la pràctica reprovable d'alguns municipis que consisteix en el desplaçament de persones en situació de sensellarisme amb la intenció d'allunyar-les del terme municipal i així defugir les pròpies responsabilitats.

El tema dels serveis es complementa amb el de dutxa per als municipis de més de 10.000 habitants, els de consigna i bugaderia per als municipis amb més de 1.000 habitants, i amb l'accés a una alimentació digna. En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants, la competència per a gestionar la prestació dels serveis de consigna, bugaderia i dutxa, correspon a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, supleix els municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment amb aquella finalitat.

Respecte als instruments, sobresurten els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que han d'elaborar i aprovar els municipis de més de 50.000 habitants i que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme.

Mentre l'espai residencial digne s'erigeix en la prestació central per a erradicar la manca de sostre i en l'eina destinada a aconseguir l'erradicació del sensellarisme en el seu conjunt, els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme són l'instrument principal que la llei basteix per a fer-ho possible en els municipis més afectats pel sensellarisme. D'aquí la seva importància i d'aquí que la llei en reguli detalladament el contingut. Ja ha estat comentada la seva funció primordial en la programació dels espais residencials dignes. Però la importància dels Plans d'actuació municipal rau també en el fet que han de preveure inexcusablement, a través de les programacions de les actuacions que han de contenir, les quals abracen el conjunt de serveis garantits per la llei, totes les necessitats i exigències que requereixi en cada cas la perspectiva de gènere, inclusivament el fet d'haver de disposar, en el cas de les dones, d'espais adequats o diferenciats que els permetin poder reconstruir el seu projecte vital, i que garanteixin la intimitat i el desenvolupament personals.

En matèria de gènere, també és a través dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que s'han d'arbitrar les mesures encaminades a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme. Coherent amb això, la llei mana aplicar als equips de carrer la perspectiva de gènere en l'exercici de les seves funcions per tal de dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení. En definitiva, la llei és conscient del fet que la feminització de la pobresa s'ha incrementat de manera significativa en els darrers anys, i és coneixedora del fet que la fragilitat i la vulnerabilitat es fan més intenses quan la persona en situació de sensellarisme és una dona, a causa de trobar-se exposada en molts casos a la violència masclista, a la pressió sexual, a una inseguretat major i a un deteriorament més gran de la salut. Tots aquests factors reclamen la necessitat d'aportar una perspectiva de gènere al sensellarisme, cosa que cal tenir en compte a l'hora de tractar la discriminació de les persones en situació de sensellarisme des d'una perspectiva múltiple i intersectorial.

Amb la institucionalització dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que la llei fa extensiva a tots els municipis de més de 50.000 habi-

tants que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, la llei encara persegueix un altre objectiu, com és el de posar fi al fet que l'adopció per aquells municipis de mesures destinades a fer front al sensellarisme pugui dependre de la sensibilitat que a cadascun d'ells els susciti la matèria.

Per al control de les actuacions de les administracions públiques la llei preveu la intervenció del Síndic de Greuges a través de la realització periòdica d'un informe especial; la del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que ha de vetllar pel tractament que en donin els mitjans de comunicació i la publicitat, i la de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. La intervenció d'aquests òrgans de rellevància estatutària fa palesa la necessària implicació de tots els poders públics per a fer front amb garanties al sensellarisme i garantir els drets de les persones que es troben en aquesta situació.

VI. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

El títol VI, «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», conté les normes d'organització administrativa específiques que el legislador creu necessàries per a la correcta execució de la llei. En aquest sentit, crea la Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, que és un òrgan col·legiat encarregat de la coordinació entre els diversos departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per tal d'executar amb coherència les polítiques i les accions en aquell àmbit; l'òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, al qual s'atribueixen importants funcions executives, i la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les diferents administracions públiques competents en matèria de sensellarisme. Per al cas que s'incompleixin les competències pròpies la llei preveu la tècnica de la substitució, i recull la figura de l'encàrrec de gestió per al supòsit que no s'estigui en condicions d'assumir-les. La llei també preveu la cooperació i la col·laboració interadministrativa mitjançant la celebració de convenis.

Als òrgans esmentats, cal encara afegir el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, que és un òrgan col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en el qual també hi són representats els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

En aquest mateix títol V, la llei basteix mecanismes per a garantir la suficiència financera de les administracions locals i fixa el marc en el qual s'ha de corresponsabilitzar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya.

Finalment preveu la col·laboració amb les corporacions de dret públic, i, en particular, amb els col·legis de l'advocacia en tasques d'orientació, assessorament i defensa jurídiques.

VII. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

En el Títol VI la llei estableix les «[m]esures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», entre les quals destaca el règim d'infraccions i sancions específicament destinat a combatre l'aporofòbia i a protegir les

persones en situació de vulnerabilitat i fragilitat, com són les persones en situació de sensellarisme. L'expressió aporofòbia, encunyada des de l'àmbit de la filosofia, pretén conceptualitzar les actituds basades en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres.

Rellevant és també el reconeixement de la qualitat d'interessades per a la defensa d'interessos col·lectius vinculats a les persones en situació de sensellarisme a les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Cal recordar que en moltes ocasions la vulneració de drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme no és recorreguda davant de les vies administratives i jurisdiccionals previstes per l'ordenament jurídic vigent a causa de la fragilitat de les persones afectades. Per aquesta raó es considera també necessari conferir a aquelles organitzacions i entitats la legitimació per a defensar els drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme davant de la jurisdicció contenciosa administrativa. La llei també recorda la possibilitat que aquelles organitzacions i entitats puguin representar en els procediments administratius les persones que es troben en situació de sensellarisme amb la finalitat de fer valer els drets i els interessos legítims d'aquestes.

Com a garantia del compliment de les obligacions establertes en la llei, aquesta preveu un règim administratiu sancionador. Des del dret penal, el legislador estatal ha previst una sèrie d'infraccions penals com l'assetjament o els anomenats delictes d'odi amb la intenció de protegir, entre altres, a les persones que es troben en situació de sensellarisme. No obstant això, la llei creu també oportú protegir a aquestes persones amb l'establiment d'un règim d'infraccions i sancions administratives que complementi l'acció realitzada des del dret penal.

VIII. Disposicions addicionals i finals

Quatre disposicions addicionals i setze disposicions finals complementen i completen el text de la llei. Algunes les disposicions finals modifiquen lleis sectorials vigents per a adaptar-les i harmonitzar-les al contingut d'aquesta llei. En concret, les lleis objecte de modificació són les següents: la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, i la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Val la pena destacar també les modificacions que dues disposicions finals fan a la Cartera de Serveis Socials per a incorporar-hi la prestació del servei d'espai residencial digne en quatre de les seves modalitats, la prestació del servei de centre de baixa exigència, i la prestació social de caràcter econòmic per a facilitar l'accés a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció.

IX. Competència

Aquesta llei es dicta sobre la base de l'article 166 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pel qual la Generalitat de Catalunya assumeix la competència exclusiva en matèria de serveis socials, i de l'article 137 del mateix Estatut, en virtut del qual correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'habitatge. Convé recordar que, d'acord amb l'article 166 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria de serveis socials inclou, en tot cas: a) la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials,

les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública; b) la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya; c) la regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social, i d) la intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats. Per la seva banda, convé recordar també que, segons l'article 137 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria d'habitatge abraça, en tot cas: a) la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial; b) l'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat; c) la promoció pública d'habitatges; d) la regulació administrativa del comerç, referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit; e) les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció; f) les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges; g) la innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges, i h) la normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposició de llei

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Finalitat

La llei té com a finalitat afavorir la protecció, la promoció, la integració, la inserció i l'emancipació de les persones en situació de sensellarisme per tal que puguin viure dignament i siguin efectivament cobertes llurs necessitats personals bàsiques i de caràcter social durant el període transitori en què no disposin d'un habitatge autònom; contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquelles persones; posar fi a les situacions de discriminació i violència que pateixen; atendre les necessitats i les especificitats que requereixi la perspectiva de gènere en les persones en situació de sensellarisme; establir les condicions perquè, mentre no es resol i garanteix definitivament el dret a l'habitatge, puguin exercir de manera real i efectiva i sense entrebancs els drets fonamentals, els drets socials i els drets que els reconeix aquesta llei; erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei; i posar els elements que permetin erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra b de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

Article 2. Objectius

Són objectius de la llei:

1. Promoure el respecte per les persones en situació de sensellarisme.
2. Lluitar contra la seva exclusió, estigmatització i aïllament socials.
3. Garantir-los el gaudi i l'exercici efectius dels drets i llibertats fonamentals i dels drets socials, en igualtat de condicions que les altres persones i garan-

tirlos l'exercici i el gaudi efectius del conjunt de drets prestacionals que aquesta llei els reconeix.

4. Garantir-los el dret d'accés als serveis socials, amb continuïtat en el temps per tal de garantir-los l'autonomia personal, i garantir-los els serveis sanitaris.

5. Establir i potenciar serveis específics que els permetin viure dignament.

6. Acabar amb les situacions de discriminació per raó de gènere.

7. Promoure mesures per a l'erradicació de l'exclusió en l'àmbit de l'habitatge.

8. Garantir en el termini de dos anys el dret a disposar d'un espai residencial digne a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme.

9. Assolir, a través de l'evolució dels espais residencials dignes, un habitatge autònom per a les persones que es troben en situació de sensellarisme.

Article 3. Situació de sensellarisme

1. Als efectes del que disposa aquesta llei, les persones es troben en situació de sensellarisme:

a) Quan viuen al ras.

b) Quan, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció, o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència o centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

2. Les persones que, d'acord amb l'apartat anterior, es troben en situació de sensellarisme coincideixen pràcticament, en el moment d'aprovar-se la llei, amb el conjunt de persones compreses en les categories operatives 1, 2 i 3 de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS (European typology of homelessness and housing exclusion) proposada per FE-ANTSA (Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar).

Article 4. Àmbit d'aplicació i garantia de compliment

1. Els drets, deures i serveis que reconeix o preveu aquesta llei són d'aplicació a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme tal i com es defineix en l'article 3 d'aquesta llei, l'assistència a través de centres de baixa exigència o l'assistència urgent inclusivament. Per a l'accés a un espai residencial digne o als altres serveis o mesures de caràcter residencial i de mobilitat previstos en aquesta Llei caldrà que es trobin empadronades en un municipi de Catalunya.

2. Les persones de l'apartat anterior que es trobin en minoria d'edat es regeixen per allò disposat en la legislació sobre els infants i els adolescents.

3. Totes les persones que es trobin a l'àmbit territorial de Catalunya estan obligades a respectar les prescripcions previstes en aquesta llei i queden en qualsevol cas sotmeses al règim d'infraccions i sancions que en garanteix l'aplicació.

4. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de garantir el compliment d'aquesta llei i promoure les condicions per a fer-la plenament efectiva en els àmbits competencials respectius.

Capítol II. Definicions

Article 5. Definicions

Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per:

- a) *Espai residencial digne*: espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. Quan l'espai residencial digne consisteixi en un alberg, un establiment residencial o un allotjament dotacional també haurà de prestar servei de bugaderia i de repàs de la roba, o facilitar o tenir accés a aquests serveis.
- b) *Centre de baixa exigència*: espai cobert, d'ús col·lectiu, habilitat per a poder reposar-hi i pernoctar-hi, i que compta, com a mínim, amb els serveis de llum, aigua corrent i lavabo, i espai per a reposar i pernoctar.
- c) *Sensellarisme*: les situacions previstes a l'article 3 d'aquesta llei.
- d) *Primer la llar, sense condicions (Housing First Led) (HFL)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme que no requereixen serveis de salut mental ni de tractament de drogodependències, sinó necessitats de suport menors.
- e) *Itineraris cap a la llar en primer lloc, sense condicions (Pathways to Housing First) (PHF)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme crònic i amb necessitats molt complexes. Aquestes necessitats solen consistir en programes de reducció de consum de substàncies (Drug Injection Reduction and Treatment) (DIRT) i suport intensiu de tractament psiquiàtric. La modalitat d'allotjament o habitatge tendeix a ser de nucli reduït per a facilitar els suports específics.
- f) *Comunitats de llars en primer lloc, sense condicions (Communal Housing First) (CHF)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal dels beneficiaris, i que permeten viure en un mateix edifici on els serveis de reducció de consum de substàncies (DIRT) i el suport intensiu psiquiàtric són comuns i compartits.
- g) *Organitzacions i entitats legalment reconegudes*: les organitzacions, entitats, associacions o fundacions, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, legalment reconegudes, els estatuts o normes reguladores de les quals comprenen, entre altres finalitats, les relatives a l'atenció de les persones en situació de sensellarisme, i que el seu objecte social comprèn les activitats necessàries per a dur-les a terme.
- h) *Represàlia discriminatòria*: el tractament advers o efecte negatiu que es produeix contra una persona en situació de sensellarisme com a conseqüència de la presentació d'una queixa, una reclamació, una denúncia, una demanda o un recurs de qualsevol tipus amb l'objectiu d'evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què és sotmesa o ha estat sotmesa.

i) *Discriminació múltiple*: la situació en què una persona és objecte de discriminació sobre la base de dos o més motius o circumstàncies, entre les quals es troba la seva condició de persona en situació de sensellarisme, previstos en la legislació europea, estatal o autonòmica, i que actuen de forma interrelacionada.

j) *Victimització secundària*: el maltractament addicional exercit contra persones en situació de sensellarisme que es troben en algun dels supòsits de discriminació, assetjament o represàlia com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits, les duplicitats o les fragmentacions de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions d'altres agents implicats.

k) *Arquitectura i disseny hostils*: aquella arquitectura o disseny de mobiliari urbà adreçat directament a impedir que les persones en situació de sensellarisme puguin refugiar-se a l'espai públic, tal i com poden ser els bancs amb braços al mig, les tanques metàl·liques amb punxes en graons i aparadors o d'altres de similars.

Títol II. Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

Article 6. Els subjectes gestors i proveïdors

Els serveis i les prestacions previstos en la llei seran gestionats o proveïts per les administracions públiques de Catalunya i per les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Article 7. Col·laboració de les organitzacions i entitats legalment reconegudes

1. Quan els serveis previstos en aquesta llei siguin gestionats indirectament a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, o simplement per aquestes, la prestació o el proveïment del servei s'ha de realitzar, segons escaigui, bé a través d'instruments no contractuals, com el simple finançament total o parcial del servei, com els instruments de la gestió delegada o del concert social previstos en el Decret Llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, o a través d'altres modalitats de concertació; o bé a través de la celebració de contractes amb les administracions públiques de Catalunya, o amb els poders adjudicadors corresponents, com ara els contractes de serveis, de serveis a les persones, o qualsevol altre tipus de contracte o d'instrument contractual que escaigui i estigui d'acord amb allò que estableix la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, i la legislació contractual que la complementa i que la desplega i sigui vigent a Catalunya.

2. Així mateix, d'acord amb la legislació sobre subvencions, les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, poden establir ajuts i subvencions a favor de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que operen a Catalunya quan prestin els serveis que, de manera expressa, aquesta llei els permet gestionar.

Article 8. Autorització o comunicació per a la prestació de serveis per part de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. El Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

1. Per a poder prestar els serveis de consigna, bugaderia, dutxa, espai de baixa exigència i espai residencial digne en qualsevol de les quatre modalitats incorporades a la Cartera de Serveis Socials, o per a poder-ne ser el responsable de la -prestació, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes han de disposar de l'autorització o han d'haver presentat la comunicació a què fa referència l'article 71 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. D'acord amb allò que mana l'apartat 4 de l'article 71 esmentat, l'autorització o la comunicació comporten la inscripció d'ofici en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.
2. Les pensions, els hotels i els albergs que col·laborin en la prestació del servei d'espai residencial digne per encàrrec d'una administració pública, o d'una organització o entitat legalment reconeguda, no precisen haver de disposar de l'autorització o haver presentat la comunicació esmentades en l'apartat anterior.
3. Les condicions materials mínimes, les característiques i els requisits tècnics que, segons el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials, han de complir amb caràcter general els establiments que presten serveis socials, s'han d'adaptar, d'acord amb allò que estableix la disposició final onzena, a les particularitats i necessitats dels serveis previstos en aquesta llei.
4. Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes poden acreditar-se segons allò previngut en l'article 70 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública. Tanmateix, d'acord amb l'apartat 4 de la disposició final onzena de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de valorar, per al cas dels serveis d'aquesta llei en què els siguin d'aplicació, la idoneïtat dels requisits d'acreditació fixats en el Decret esmentat.

Article 9. Responsabilitat de les organitzacions i entitats legalment reconegudes

Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que, en l'aplicació d'aquesta llei, incompleixin els compromisos que hagin contret amb les administracions públiques de Catalunya, seran sancionades d'acord amb allò que es preveu en aquesta llei o en la legislació sectorial que hi sigui d'aplicació. Així mateix, en els termes en què estigui estipulat i d'acord amb la normativa corresponent, hauran de reintegrar totalment o parcialment l'import de les ajudes o subvencions que hagin rebut per a la prestació d'activitats o de serveis, quan l'hagin destinat totalment o parcialment a altres finalitats.

Títol III. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Capítol I. Empadronament

Article 10. El domicili de les persones en situació de sensellarisme

1. Els serveis d'empadronament tenen l'obligació d'inscriure en el padró municipal a les persones en situació de sensellarisme que resideixin efectiva-ment dins del seu terme municipal.
2. Les administracions municipals de Catalunya, a través dels serveis socials i amb la col·laboració, si escau, de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que ho sol·licitin, han de facilitar a les persones en situació de sensellarisme que pernoctin dins del terme municipal una adreça postal, la qual servirà com a lloc de residència habitual de cara a l'empadronament, i farà la funció de domicili per a la recepció de les notificacions i comunicacions oficials.
3. En el cas que les administracions municipals no determinin cap lloc en concret es farà constar com a domicili la seu principal de la corporació municipal.
4. La fixació d'aquest domicili ho és als mers efectes de possibilitar-ne l'empadronament i no suposa cap alteració de la titularitat, la possessió o l'ús respecte a aquelles instal·lacions municipals.
5. A través de les actuacions dels equips de carrer, dels serveis socials municipals i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes es promourà l'empadronament de les persones que es trobin en situació de sensellarisme.
6. A partir de les dades de les actuacions dels equips de carrer es revisarà anualment la situació de les persones empadronades per tal d'adequar el padró a la seva realitat. En el cas que no es localitzi a la persona en el període de dos anys, ni aquesta hagi tingut cap relació amb l'ajuntament durant aquest període, s'iniciaran d'ofici els tràmits per a la seva baixa del padró municipal, una vegada fetes les comprovacions oportunes, que es repetiran almenys dues vegades en dies i hores diferents, amb la deguda constància en l'expedient administratiu.

Capítol II. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Article 11. Garantia i efectivitat en l'exercici dels drets

1. Les administracions públiques de Catalunya vetllaran perquè les persones en situació de sensellarisme exerceixin de manera real i efectiva els drets que tenen reconeguts, com qualsevol altra persona, en la legislació general i sectorial i, singularment, els següents:
 - a) El dret a accedir al sistema públic de serveis socials, en els termes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
 - b) El dret a l'assistència sanitària, en els termes previstos en la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, modificada pel Reial decret llei 7/2018, de 27 de juliol, sobre l'accés universal al Sistema Nacional de Salut.
 - c) El dret a la prestació de la renda garantida de ciutadania quan reuneixin les condicions legals establertes en la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

- d) El dret a ser beneficiàries de l'ingrés mínim vital en els termes establerts en el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.
- e) El dret a utilitzar els espais públics, i els edificis i els establiments públics, en els mateixos termes que qualsevol altra persona.
- f) El dret a utilitzar els transports públics i els serveis públics, i a ser-hi atesos, en els mateixos termes que qualsevol altra persona, i sense cap tipus de discriminació sobre la base de la seva condició de persones en situació de sensellarisme.
- g) El dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general.
- h) El dret a la protecció de les dades de caràcter personal en els termes previstos en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i, en particular, a la seguretat i a la confidencialitat de les dades que figuren en els fitxers, sistemes i aplicacions de les administracions públiques, així com en els de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en els que puguin haver elaborat els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica.
- i) El dret a l'accés i al gaudi dels serveis públics municipals previstos a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, al municipi en el qual estiguin empadronats.
- j) El dret a accedir i a participar en els serveis i programes del sistema d'ocupació de Catalunya previstos a la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. En particular, el gaudi del dret subjectiu a l'ocupabilitat, el qual comporta el dret d'inscriure's gratuïtament al Servei d'Ocupació de Catalunya i el dret a serveis d'orientació, formació i acompanyament o suports adequats.
- k) El dret a la documentació necessària per a l'exercici i el gaudi dels drets reconeguts, en particular dels enumerats en aquest apartat.

2. Els equips de carrer i els treballadors i les treballadores socials i la resta de personal qualificat que treballa per a les persones en situació de sensellarisme han de facilitar a aquestes persones la tramitació, si voluntàriament ho desitgen, de la documentació que sigui necessària per a poder tenir accés als serveis als quals tenen dret d'utilitzar.

Article 12. El dret a un espai residencial digne

- 1. Mentre no sigui plenament efectiu el dret a l'habitatge, i com a solució d'urgència, es reconeix a les persones en situació de sensellarisme, en els termes establerts en els apartats següents d'aquest article, el dret a disposar d'un espai residencial digne.
- 2. Els municipis, amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, garantiran un espai residencial digne a totes les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament ho desitgin. Aquesta prestació temporal tindrà continuïtat, i, en aquest sentit, té caràcter permanent mentre els beneficiaris estiguin en situació de sensellarisme.
- 3. L'espai residencial digne, definit en l'article 5, lletra a, de la llei, pot adoptar les modalitats de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional, habitatge d'inserció o qualsevol altre tipus d'allotjament o

habitatge que sigui equiparable. D'acord amb allò establert a l'article 5, lletra a, de la llei, els albergs també han de fer-ne possible l'ús les 24 hores del dia.

4. Les modalitats de pensió, hotel i alberg, o allotjaments equiparables, només s'han d'utilitzar en supòsits d'emergència i d'urgència, o bé en casos en què motivadament hi hagi la previsió del fet que la necessitat de l'espai residencial digne tindrà una durada breu, o com a mesura provisional mentre no s'assigni una de les altres modalitats. Així mateix, aquelles modalitats s'han d'utilitzar quan siguin necessàries per a cobrir les necessitats de reclusió a què fa referència l'apartat 2 de l'article 26, en les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat.

5. Als espais residencials dignes que adopten la modalitat de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o un altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable se'ls incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la llei, i esdevenen una prestació garantida, proveïda dins de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on viure, les modalitats d'espai residencial digne enumerades en el paràgraf anterior tindran, tot i la seva funció residencial, la naturalesa de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i formen part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

En relació amb les modalitats del servei d'espai residencial digne que són objecte d'incorporació a la Cartera de Serveis Socials, la competència per a gestionar la prestació del servei d'espai residencial digne correspon, en el supòsit dels municipis de menys de 20.000 habitants i en concordança amb allò establert sobre les àrees bàsiques de serveis socials en l'article 34 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei esmentada supleix aquells municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment amb aquella finalitat. La prestació pot fer-se directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el d'estada habitual del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des d'aquest municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir la prestació del servei d'espai residencial digne, i aquest servei s'hagi de prestar en una de les modalitats incorporades a la Cartera de Serveis Socials, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el d'estada habitual del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des d'aquest municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

6. L'espai residencial digne en la modalitat d'habitatge d'inserció o en qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, es regeix per la normativa específica d'aquests habitatges i per les previsions

contingudes en aquesta llei. En matèria d'adjudicació i accés, i amb relació a les prestacions econòmiques per al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, serà d'aplicació allò que estableixen les disposicions finals vuitena, novena i desena de la llei. En el supòsit dels municipis de menys de 20.000 habitants correspon a la comarca respectiva, o a l'ens associatiu creat especialment, la competència per a gestionar la prestació del servei d'espai residencial digne en la modalitat esmentada en el paràgraf anterior, gestió que farà directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir la prestació del servei d'espai residencial digne, i aquest servei s'hagi de prestar en la modalitat esmentada en el paràgraf primer d'aquest apartat, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

7. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, a l'hora de programar, dins del Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme que preveu l'article 32 de la llei, la xarxa d'espais residencials dignes, han de potenciar i escollir, entre les diferents modalitats d'espais residencials dignes, aquelles modalitats que garanteixen millor l'autonomia personal dels beneficiaris. En aquest sentit, s'han de prioritzar els habitatges d'inserció i aquells altres tipus d'allotjament o habitatge equiparables que permetin l'autonomia personal. Aquest mateix criteri ha de presidir la programació contra el sensellarisme que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 33 de la llei, han d'aprovar els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme i els municipis que compten amb una població entre els 5.000 i els 50.000 habitants. Els altres municipis han d'adoptar aquell criteri en la mesura de les seves disponibilitats.

8. Per tal de fer possible i incrementar progressivament i percentualment l'aplicació del criteri de l'apartat anterior, i d'acord amb els mandats dels apartats 1 i 2 de l'article 70 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, el Govern de la Generalitat de Catalunya, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els municipis i els altres ens locals de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de prioritzar, en la normativa i en les polítiques d'habitatge, l'increment del nombre d'habitatges d'inserció disponibles i de pisos de lloguer social.

9. En la programació dels espais residencials dignes que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de contenir, els municipis han d'incorporar-hi la perspectiva de gènere i preveure-hi, quan sigui aconsellable o necessari, espais diferenciats, per tal de satisfer les necessitats específiques que requereix la garantia efectiva de la intimitat, la dignitat i la llibertat des de la perspectiva de gènere.

10. En el supòsit d'unitats familiars o de convivència que es trobin en situació de sensellarisme, la modalitat d'espai residencial digne ha de permetre allotjarlos conjuntament tot respectant les característiques i els requisits que defineixen l'espai residencial digne.

Article 13. Dret a un centre de baixa exigència

En els municipis de més de 50.000 habitants, les persones en situació de sensellarisme que es trobin en alguna de les circumstàncies recollides en l'article 27 tenen dret a accedir a un centre de baixa exigència.

Article 14. El dret a un títol de transport, i als serveis de consigna, bugaderia i dutxa

Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a obtenir el títol de transport que els pugui correspondre d'acord amb allò previst en l'article 28 de la llei, i a disposar d'un servei de consigna, a accedir a un servei de bugaderia i a disposar d'un servei de dutxa en els termes previstos en l'article 30.

Article 15. El dret de sufragi

Per tal d'assegurar que les persones en situació de sensellarisme puguin exercir el dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, els equips de carrer, i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, fomentaran que les persones que es troben en aquella situació que no hagin rebut en qualsevol classe d'elecció la corresponent targeta censal realitzin la consulta del cens electoral per a comprovar-ne la inscripció, i, en el cas de l'existència d'errors, els ajudaran a formular la reclamació que, sobre les dades censals, correspongui.

Article 16. Serveis funeraris

1. D'acord amb la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, les persones difuntes que en morir estaven en situació de sensellarisme, i que segons les indicacions dels serveis socials municipals requereixen que el servei funerari es presti gratuïtament o de forma bonificada, tenen el dret a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

2. El dret de l'apartat anterior el poden exercir, d'acord amb allò establert en la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, els familiars del difunt o els serveis socials municipals. Així mateix el poden exercir les organitzacions i les entitats legalment reconegudes si acrediten haver tingut un vincle amb el difunt. Les ordenances o els reglaments de regulació dels serveis funeraris aprovats pels municipis han d'establir els requisits que acrediten la vinculació que permet a les organitzacions i entitats legalment reconegudes exercir aquell dret. El Departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en la matèria ha d'aprovar, amb l'audiència prèvia de les entitats associatives municipals més representatives, un reglament que reguli els requisits que acrediten aquell vincle, per tal que sigui d'aplicació supletòria en els municipis que no ho hagin regulat.

3. Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.

Article 17. Dret a l'espai públic

1. Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a l'espai públic en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania.

2. Les administracions locals han d'adoptar les mesures necessàries per a eliminar l'arquitectura o disseny hostils que impedeixi a les persones en situ-

ació de sensellarisme refugiar-se en espais coberts o resguardats al carrer. Aquesta previsió haurà d'incorporar-se als plans d'ordenació urbanística municipal o, si escau, en les normes de planejament urbanístic, així com en els plecs de contractació. Seran nuls de ple dret els contractes del sector públic que prevegin la contractació d'obra pública o la instal·lació de mobiliari urbà que incorpori elements d'arquitectura o disseny hostils, d'acord amb els articles 39.1 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic i de l'article 47.1.g) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. Els ens locals han de preveure i planificar una xarxa pública de serveis higiènics accessible en edificis i espais públics, o en la via pública, perquè puguin ser utilitzats per les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

4. Es prohibeix que les ordenances municipals tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada. Així mateix, les ordenances municipals tampoc no podran tipificar com infracció administrativa les conductes de les persones en situació de sensellarisme que consisteixin en menjar i beure en l'espai públic, en utilitzar les fonts públiques per a la higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa previst en l'apartat 3 de l'article 30 de la llei, i la satisfacció de necessitats fisiològiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

5. Mentre no estigui plenament garantit el dret a un espai residencial digne, i mentre no es compti amb centres de baixa exigència en nombre suficient per a aixoplugar a les persones en situació de sensellarisme que es trobin en un dels supòsits previstos en l'apartat 1 de l'article 27 de la llei, els municipis no podran impedir la conducta de dormir en la via pública, o en altres espais públics oberts, a les persones que es trobin en situació de sensellarisme, llevat del cas que el lloc ocupat impedeixi de manera manifesta el trànsit lliure de les persones per les voreres, avingudes, passatges o altres espais públics, o que, de manera clara i evident, comporti riscos per a la persona que dorm en la via pública o en un altre espai públic obert, o per a tercers.

6. Les ordenances de convivència ciutadana i ús de l'espai públic han de preveure les situacions de sensellarisme, quan aquestes hagin incidit en la comissió d'una infracció, com a causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat administrativa sancionadora, i especialment quan les sancions aplicables impedeixin o dificultin la seva reinserció social. La no previsió d'aquestes situacions per l'ordenança determinarà la nul·litat de les sancions imposades a les persones en situació de sensellarisme. Els òrgans instructors dels procediments per infraccions a aquestes ordenances podran procedir en aquest cas a l'arxiu de les actuacions.

7. L'actuació de la policia municipal o del personal encarregat d'aplicar les ordenances de l'apartat anterior ha de subjectar-se, d'acord amb el principi de proporcionalitat, als criteris de prevenció, advertiment i de reconducció de les situacions als serveis socials.

Títol IV. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

Capítol I. Actuacions de les administracions públiques

Article 18. Actuacions de les administracions públiques de Catalunya i el seu control

L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de vetllar, amb especial cura de les exigències en matèria de gènere, pel dret de les persones en situació de sensellarisme a no ser discriminades ni a ser objecte de tractaments violents, vexatoris o degradants.

A aitals efectes, les dites administracions han de:

- a) Perseguir qualsevol discriminació de les persones en situació de sensellarisme en l'accés als espais públics, per raó de la seva condició.
- b) Garantir la formació i la sensibilització adequada del personal al seu servei perquè en els serveis públics no es produeixin discriminacions envers les persones en situació de sensellarisme ni aquella mena de tractaments.
- c) Establir les mesures pertinents per a garantir un tracte adequat de les persones en situació de sensellarisme en qualsevol dependència o servei de les administracions públiques catalanes.
- d) Perseguir disciplinàriament les conductes discriminatòries o vexatòries que es produeixen en l'accés o en la prestació dels seus serveis, i denunciar aquelles que siguin constitutives d'una infracció penal.
- e) Perseguir disciplinàriament qualsevol altra conducta discriminatòria o vexatòria de que siguin objecte les persones en situació de sensellarisme, i denunciar-les quan siguin constitutives d'una infracció penal.
- f) Establir garanties de confidencialitat i seguretat per a les persones en situació de sensellarisme que denunciïn discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.
- g) Donar suport específic a les persones en situació de sensellarisme que, per la seva condició, han patit discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.
- h) Promoure la conscienciació de la població sobre la dignitat de les persones en situació de sensellarisme i el necessari respecte envers elles.

2. Així mateix, les administracions públiques de Catalunya, en el marc de les seves respectives competències, han de:

- a) Elaborar polítiques de salut pública que tinguin en compte l'especificitat de les persones en situació de sensellarisme i vetllin pel seu dret a la salut.
- b) Adaptar la cartera de serveis socials, quan escaigui, a les necessitats específiques de les persones en situació de sensellarisme.
- c) Posar especial cura en el suport a les persones en situació de sensellarisme que estiguin en situació de vulnerabilitat o aïllament o exclusió social, i adoptar les mesures preventives necessàries davant de les situacions que puguin posar en perill la seva vida o comportar un risc greu per a la seva salut.
- d) Tenir en compte la especificitat de les persones en situació de sensellarisme en les polítiques d'inserció sociolaboral i d'ocupació, i impulsar-ne l'accés en el mercat de treball.

e) Incorporar a les convocatòries de subvenció en matèria de treball criteris que tinguin en compte la situació de les persones en situació de sensellarisme. En particular, cal tenir present l'accés de les persones en situació de sensellarisme als itineraris d'orientació, acompanyament i suport, i a la contractació, a través de les empreses d'inserció.

f) Garantir l'orientació i l'assessorament jurídics que precisin les persones en situació de sensellarisme, directament o a través del Consell de l'Advocacia Catalana o dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

g) Establir instruments de col·laboració amb les entitats que treballen en l'atenció de les persones en situació de sensellarisme i adoptar mesures de foment.

3. El Síndic de Greuges haurà de presentar cada dos anys un informe especial sobre el sensellarisme i el compliment per les administracions públiques de Catalunya de les obligacions previstes en la llei. Així mateix, en els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb la figura d'un síndic o síndica municipal de greuges, aquest o aquesta haurà de fer cada dos anys un informe anàleg referit al seu municipi.

4. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetllarà perquè els continguts del mitjans de comunicació i la publicitat que s'hi emeti siguin respectuosos amb les persones en situació de sensellarisme.

Article 19. Dades de caràcter personal

D'acord amb allò establert en l'article 18, apartat 4, de la Constitució i en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els ens locals, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i, en el seu cas, els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de respectar la confidencialitat de les dades personals de les persones en situació de sensellarisme en els mateixos termes que en el cas de les altres persones. Pel que fa a les administracions públiques, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i el Síndic de Greuges vetllaran especialment perquè aquella confidencialitat sigui efectivament respectada.

Article 20. Obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització

Els centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya, d'acord amb allò que disposa la lletra b de l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, la qual té la condició de bàsica, han d'assistir, a través de les intervencions clíniques indispensables a favor de la salut del pacient, sense necessitat de comptar amb el seu consentiment, a les persones que hagin estat trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, en una situació de risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i que els impedeix manifestar amb consciència l'autorització per a ser assistides, bo i consultant, quan les circumstàncies ho permetin, els familiars o les persones que hi estan vinculades de fet.

Article 21. Altes dels centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya

1. Els departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competents en matèria de sanitat i en matèria de serveis socials, i els municipis de més de 50.000 habitants, han de signar protocols de coordinació per tal de canalitzar i garantir, en les altes o sortides dels centres, dels serveis i dels establiments sanitaris de Catalunya, l'assistència a les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.
2. Així mateix, el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de sanitat, prèvia audiència del departament competent en matèria de serveis socials i de les entitats associatives municipals més -representatives, ha d'aprovar un protocol de coordinació general, que serà d'aplicació pels centres, serveis i establiments sanitaris radicats en els municipis que no hagin signat un protocol de coordinació.
3. La Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme vetllarà per la signatura d'aquests convenis. En l'informe especial que el Síndic de Greuges, d'acord amb allò previst en l'apartat 3 de l'article 18 de la llei, ha de presentar cada dos anys, es farà un seguiment específic d'aquesta qüestió.

Article 22. Atenció a víctimes de violència per aporofòbia

1. La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, prestarà una atenció integral real i efectiva a les persones víctimes de violència per aporofòbia.
2. Aquesta atenció ha de comprendre l'assistència i l'assessorament jurídics, l'assistència sanitària, incloent-hi l'atenció especialitzada, i mesures socials en l'atenció primària tendents a facilitar, si així fos necessari, la seva recuperació integral.
3. D'acord amb la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, l'aporofòbia consisteix en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres, sense sostre o sense llar.

Article 23. Equips de carrer

1. Els municipis de més de 50.000 habitants i amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han de comptar amb equips de carrer interdisciplinaris la composició dels quals estarà formada per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció.
2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris, i el dimensionament dels equips de carrer, per poder satisfer adequadament les funcions que la llei els encomana. Els equips de carrer han de treballar de manera transversal.
3. Són funcions dels equips de carrer:
 - a) L'obtenció de dades sobre el nombre, la ubicació i altres factors de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, així com l'elaboració d'estudis sociològics i urbans per detectar les seves necessitats. L'obtenció de dades ha de permetre l'obtenció de les dades demogràfiques bàsiques que requereixi l'anàlisi que, amb relació a aquelles persones, ha de contenir el Pla territorial sectorial d'habitatge. L'obtenció, el tractament i l'ús de les dades ha de res-

pectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals. Reglamentàriament es determinarà la freqüència amb la qual s'han d'obtenir les dades sobre el nombre i la ubicació, els altres factors sobre els quals és possible recollir dades, i la metodologia que cal utilitzar-hi, la qual ha de servir-se de criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts, i que facilitin l'elaboració d'anàlisis i estudis estadístics. Les dades relatives al nombre i a la ubicació de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei s'han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que pugui elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya, i a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que les sol·licitin.

b) La realització de les enquestes a que fan referència els apartats 3 i 4 de l'article 24 de la llei. Reglamentàriament es determinaran les dades mínimes que, en tots els casos, i per tal de tenir un coneixement adequat del perfil i les necessitats de les persones en situació de sensellarisme, han de recollir les enquestes.

c) El seguiment de casos personalitzats i de les necessitats de cooperació entre serveis a través de taules de coordinació.

d) El contacte de carrer amb les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i el corresponent acompanyament. Aquest acompanyament ha de consistir en l'orientació d'aquestes persones, directament o redirigint-les voluntàriament, respecte, entre altres serveis i activitats, dels serveis sanitaris, la inscripció en el padró, l'obtenció d'un espai residencial digne, l'assistència jurídica i la sol·licitud d'entrevistes a entitats vinculades a programes de formació i d'inserció sociolaboral. Així mateix, l'acompanyament també ha de consistir en el tractament sociosanitari, quan escaigui, per part d'experts en reducció de danys i de psiquiatres.

e) Aquelles altres funcions que aquesta llei els atribueix expressament i les que altres lleis els puguin atribuir.

4. En els supòsits d'actuacions en entorns insegurs, d'alerta o emergència civil i de previsible conducta antisocial greu dels beneficiaris, els equips de carrer podran rebre la col·laboració i el suport dels serveis de seguretat i prevenció. 5. En les funcions i actuacions dels equips de carrer cal aplicar la perspectiva de gènere per dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení, comprendre'n les necessitats, poder oferir serveis i espais residencials adequats, així com tractaments especialitzats respecte de la violència envers les dones.

Article 24. Recomptes de contrast i enquestes

1. Els municipis de més de 50.000 habitants, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, han de fer periòdicament recomptes de contrast de les persones en situació de sensellarisme que hi hagi en el municipi i que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. La preparació, la realització i la gestió dels recomptes ha de respectar la normativa vigent sobre protecció de dades personals.

3. Així mateix, aquells municipis han de fer regularment enquestes entre les persones en situació de sensellarisme per a obtenir dades estadístiques desti-

nades a saber les necessitats i les mancances específiques d'aquest sector de la població, a complimentar les anàlisis de la seva situació que han de contenir els plans locals d'habitatge, i a permetre l'adopció de les polítiques públiques que siguin més eficients per a corregir aquelles necessitats i mancances. En els municipis que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, les enquestes correspon realitzar-les als equips de carrer.

4. Reglamentàriament es determinarà la freqüència dels recomptes, així com la metodologia que cal aplicar en els recomptes i les enquestes, la qual ha de contenir una criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts.

5. La recollida de dades i d'informació estadístiques ha de respectar els principis i els criteris de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, i, en especial, les disposicions que fan referència al secret estadístic. A més, el tractament i l'ús de les dades que s'hi obtinguin ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals.

6. Quan la llei determina per a la prestació obligatòria d'un servei, o per a la realització preceptiva d'una activitat, l'exigència d'un nombre mínim de persones en situació de sensellarisme, aquest nombre, que comprèn els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, ha d'incloure, pel que fa a les persones que viuen al ras, el valor més alt que s'hagi obtingut entre els recomptes de contrast i les dades sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme que, en virtut d'allò previst en la lletra *a* de l'apartat 3 de l'article 23, corresponen obtenir als equips de carrer.

7. Quan els municipis amb població de fins a 50.000 habitants tinguin coneixement del fet que en el seu terme municipal hi resideixen persones que es troben en la situació de sensellarisme corresponent al supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i que aquestes persones porten residint-hi en aquesta situació més de tres mesos, ho han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que la dada numèrica i la ubicació puguin recollir-se en el Mapa del sensellarisme a Catalunya.

Article 25. Episodis climàtics extrems

1. Els municipis, durant el període transitori establert en l'apartat 2 de la disposició final setzena, han de preveure i executar l'obertura i l'accés d'espais públics en el supòsit d'episodis climàtics extrems perquè les persones en situació de sensellarisme s'hi puguin aixoplugar i refugiar. En el cas que, d'acord amb l'apartat 4 d'aquest article, s'activi una situació d'episodi climàtic extrem, els equips de carrer, amb la col·laboració dels serveis de protecció civil, del Servei o Sistema d'Emergències Mèdiques i la policia local, contactaran, atendran i, si escau, tindran cura del trasllat de les persones que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Això es realitzarà amb independència de l'adopció per les administracions públiques, amb caràcter general i per a qualsevol sector de la població, de mesures d'obertura i d'accés a espais públics davant d'episodis climàtics extrems.

2. Transcorregut el període transitori previst en l'apartat 2 de la disposició final setzena, les administracions públiques hauran d'adoptar les mesures esmentades en l'apartat anterior per a les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament hagin decidit no accedir a un espai residencial digne o que, per altres raons, encara no hi hagin accedit. En qualsevol cas, les administracions públiques, d'acord amb la legislació de protecció civil, han

d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries i adequades per a salvar qualsevol persona davant d'aquells fenòmens meteo-rològics.

3. Quan l'episodi climàtic extrem representi un risc immediat greu per a la integritat física d'una persona determinada i aquesta s'oposi a la mesura de trasllat, l'administració podrà traslladar-la sense disposar del seu consentiment, si bé aquesta intervenció requerirà l'autorització o la ratificació judicials.

4. El Govern de la Generalitat de Catalunya determinarà reglamentàriament les alertes meteorològiques que activin, als efectes d'aquesta llei, una situació d'episodi climàtic extrem.

Article 26. Situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat

1. En el cas de crisis sanitàries extraordinàries, i en els altres casos d'extraordinària i urgent necessitat, com el de fuïtes o emissions de gasos o fums tòxics, que aconsellin o facin obligatori el confinament de les persones en domicilis, les autoritats corresponents han d'adoptar immediatament les mesures específiques que siguin necessàries i adequades per a garantir la protecció de les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. En qualsevol cas, quan les crisis de l'apartat anterior siguin persistents, i les diferents modalitats d'espai residencial digne no siguin suficients per a poder recloure totes les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, les administracions públiques han d'habilitar espais tancats, segurs i dignes, a partir d'equipaments existents o de nous de caràcter permanent o desmuntable, que permetin el confinament i l'aïllament efectius d'aquelles persones. Els equips de carrer tindran la iniciativa i col·laboraran en les tasques de contacte, atenció i trasllat.

3. Quan per raó d'una crisi sanitària extraordinària, les autoritats competents decretin, amb la cobertura legal corresponent, el confinament obligatori de la població, les administracions públiques competents podran confinar les persones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei en els espais residencials dignes disponibles o en els espais que, d'acord amb l'apartat anterior, hagin habilitat. Aquesta mesura restrictiva de la llibertat requerirà, quan no es compti amb el consentiment de l'interessat, l'autorització o la ratificació judicials, d'acord amb allò establert en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. En decidir sobre l'autorització o la ratificació, el jutge haurà de tenir en compte, en fer la valoració, la suficiència, la correcció i l'adequació de l'espai de confinament que s'assigna. En el cas que la mesura consisteixi en la prohibició d'estar en la via pública o en qualsevol altre espai públic durant una franja horària, les administracions públiques competents podran recloure les persones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, durant el temps comprès en la franja horària, en els espais esmentats en el paràgraf anterior, amb la corresponent autorització o ratificació judicials si no es comptava amb el consentiment de l'interessat. Aquella mesura administrativa ha de preveure una destinació adequada de les pertinences i dels animals de companyia de la persona afectada.

Capítol II. Serveis de les administracions públiques

Article 27. Centres de baixa exigència

1. Els municipis de més de 50.000 habitants han de garantir amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, centres de baixa exigència en nombre suficient perquè s'hi puguin aixoplugar les persones que, com a conseqüència d'una emergència, o d'una circumstància, d'una situació o d'una vulnerabilitat especialment greus, en tinguin necessitat; les persones que, tot i estar en la situació de sensellarisme, decideixin voluntàriament no acollir-se al servei d'un espai residencial digne; les persones que tinguin dificultats manifestes d'adaptar-se adequadament en un espai residencial digne, i les persones en situació de sensellarisme que no estiguin empadronades.
2. El servei de centre de baixa exigència constitueix una prestació de caràcter temporal, amb naturalesa de prestació garantida i que ha de tenir continuïtat mentre el beneficiari la necessiti, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la Llei, i que, atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on reposar i pernoctar, te reconeguda la tipologia de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i forma part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14, apartat 3, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.
3. Quan raons de gènere ho facin aconsellable o necessari, l'obligació de l'apartat primer comportarà la de disposar d'espais o locals diferenciats.
4. Per al gaudi del servei de centre de baixa exigència no és imprescindible estar empadronat.

Article 28. El desplaçament amb transports col·lectius urbans de viatgers

1. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 21/2015, del 29 de juliol, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya, l'administració competent en matèria de transports que pertorqui en cada cas ha de fixar i aprovar, d'acord amb la seva normativa reguladora, una tarifa gratuïta per a les persones en situació de sensellarisme que els permeti desplaçar-se amb un títol de transport gratuït dins del terme municipal del municipi en què resideixin i hi estiguin empadronades. En el cas que els municipis pertanyin a una àrea metropolitana, el títol de transport gratuït ha de permetre el desplaçament dins del territori de tota l'àrea.
Quan s'acrediti que la persona en situació de sensellarisme necessita desplaçar-se de manera quotidiana a un municipi limítrof, i es tracti d'un cas no comprès en el supòsit de les àrees metropolitanes, també tindrà dret a un títol de transport gratuït per a desplaçar-s'hi. Aquest títol de transport serà facilitat per l'administració competent en matèria de transports que pertorqui.
2. L'acreditació de la condició de persona en situació de sensellarisme per a obtenir el títol de transport correspondrà als serveis socials municipals i a les organitzacions i entitats legalment reconegudes. L'acreditació emesa per a obtenir el títol tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caldrà renovar-la. El títol de transport gratuït també tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caducarà. Reglamentàriament es regu-

larà la manera d'acreditar la condició de persona en situació de sensellarisme i el procediment per a la sol·licitud i l'adjudicació del títol de transport gratuït. Per al supòsit que l'experiència pràctica aconselli modificar el temps de vigència del títol de transport gratuït, s'autoritza el Govern de la Generalitat de Catalunya per a poder fer la modificació mitjançant una norma reglamentària.

3. El reglament previst en l'apartat anterior ha d'establir un topall d'ingressos econòmics a partir del qual la persona en situació de sensellarisme no té dret al títol de transport gratuït previst en aquest article.

4. L'ús del títol de transport gratuït serà personal i intransferible. Qualsevol ús fraudulent serà objecte de sanció d'acord amb aquesta llei i la reglamentació del servei de transport corresponent.

5. El títol de transport gratuït previst en aquest article té la consideració de servei bàsic.

Article 29. Lluita contra el desplaçament per part d'alguns municipis de persones en situació de sensellarisme amb la intencionalitat d'allunyar-les-en

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya perseguirà, a través de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 2 de l'article 34, la conducta dels municipis que pugui consistir en el lliurament d'un títol de transport a les persones en situació de sensellarisme que hi viuen o hi romanen, amb la intencionalitat de facilitar-los un mitjà de desplaçament per tal d'allunyar-les-en. Així mateix l'òrgan unipersonal coordinador esmentat perseguirà les conductes dels municipis que consisteixin en la perpetració de qualsevol altra estratègia destinada a satisfer aquell propòsit d'allunyament o en cooperar-hi.

2. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya vigilarà la perpetració d'aquelles conductes, per tal de prevenir-les i evitar-les.

3. En el supòsit que, prèvia l'obertura d'expedient i amb l'acompliment dels tràmits d'audiència del municipi presumptament responsable i d'aportació per aquest de les proves que consideri oportunes, quedi acreditada la comissió d'una de les conductes previstes en l'apartat 1 d'aquest article, l'òrgan unipersonal coordinador esmentat en l'apartat 1 d'aquest article resoldrà que aquell municipi ha comès una conducta, o que hi ha cooperat, destinada a allunyar a una o més persones en situació de sensellarisme, i li notificarà la resolució.

4. Contra la resolució de l'òrgan unipersonal coordinador, el municipi responsable podrà interposar recurs d'alçada.

5. Quan la resolució sigui ferma en via administrativa, en haver transcorregut el termini per a interposar el recurs d'alçada o en haver-se desestimat aquest recurs, es procedirà a fer pública la resolució en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'òrgan unipersonal coordinador ho ha de posar en coneixement del Síndic de Greuges, el qual, si ho creu oportú, obrirà el procediment d'investigació corresponent d'acord amb l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges.

Article 30. Servei de consigna, i servei de bugaderia i de dutxa, i l'accés a una alimentació digna

1. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digne, els municipis

pis de més de 1.000 habitants han de garantir a aquestes persones, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, un servei de consigna perquè hi puguin dipositar les pertinences personals. Així mateix, directament o de manera indirecta, aquells municipis han de garantir l'accés a un servei de bugaderia. Una vegada s'hagi fet efectiu el dret a disposar d'un espai residencial digne, els municipis de més de 1.000 habitants continuaran garantint l'accés a un servei de consigna i a un servei de bugaderia a les persones que voluntàriament no s'hagin acollit a un espai residencial digne. Així mateix han de garantir un servei de bugaderia a aquelles persones que resideixin en un espai residencial digne que no presti o no pugui facilitar l'accés a aquest servei. Els serveis de consigna i de bugaderia es consideren serveis bàsics.

2 Sens perjudici d'allò que estableix l'apartat anterior, en els municipis que, per raó del volum de la seva població, compten amb districtes o altres divisions territorials de gestió desconcentrada, hi ha d'haver un servei de consigna en tots i cada un d'aquells districtes o àrees territorials en què, d'acord amb les dades procedents dels equips de carrer o dels recomptes de contrast, hi hagi encara una població superior a 30 persones en situació de sensellarisme que no disposa d'un espai residencial digne.

3. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digne, els municipis de més de 10.000 habitants han de garantir, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, un servei de dutxa a les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. El servei de dutxa es considera servei bàsic.

4. En concordança amb allò establert sobre les àrees bàsiques de serveis socials en l'article 34 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, en el supòsit dels municipis de menys de 20.000 habitants correspon a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei esmentada supleix els municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment, la competència per a gestionar la prestació dels serveis de consigna, bugaderia i dutxa previstos en els apartats 1, 2 i 3 d'aquest article, gestió que farà directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des del seu municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

5. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir els serveis de consigna, de bugaderia o de dutxa, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des del seu municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

6. Els ens locals de Catalunya, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, dels grups d'afectats, de les unions i de les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, han de vetllar i garantir que les persones en situació de sensellarisme accedeixin a una alimentació digna.

Capítol III. Planejament de l'activitat de les administracions públiques de Catalunya

Article 31. Pla sectorial de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

El pla sectorial que compregui la situació de necessitat d'atenció prevista en la lletra c de l'article 7 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta mateixa llei, ha d'elaborar periòdicament el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de serveis socials, ha de contenir un tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme, el qual ha de tenir en compte les previsions i les obligacions d'aquesta llei per tal d'afavorir-ne i garantir-ne el compliment.

Article 32. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han d'elaborar i aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme. Aquests Plans tenen com a objectiu afavorir i garantir el compliment de les previsions i obligacions previstes en aquesta llei.
2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, que han de tenir una durada entre tres i cinc anys, han de comprendre necessàriament una programació detallada de les actuacions que el municipi pretén realitzar per a garantir el compliment de les obligacions que la llei estableix en matèria d'espais residencials dignes, centres de baixa exigència, recomptes i enquestes, episodis climàtics extrems, desplaçament amb transports urbans de viatgers, serveis de consigna, bugaderia i de dutxa, i alimentació digna, així com per a garantir també el compliment de totes aquelles altres obligacions, serveis i qüestions previstos en la llei o que en deriven. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir la previsió de les mesures bàsiques que cal adoptar en situacions de crisi sanitària i d'extraordinària i urgent necessitat.
3. La programació de les actuacions ha de contenir en tots els casos la previsió dels terminis d'execució.
4. La programació de les actuacions que han de contenir tots els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de preveure inexcusablement, i per a totes elles, totes les necessitats i exigències que requereixi la perspectiva de gènere, el fet de disposar d'espais diferenciats quan sigui necessari inclusivament, per a evitar que els riscos de violència, d'assetjament, de manca d'intimitat o de qualsevol altra naturalesa discriminin les dones en el gaudi dels drets, serveis i activitats que promouen les actuacions programades. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de incorporar mesures per a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme.
5. En la programació dels espais residencials dignes, els municipis, d'acord amb allò que estableix l'apartat 7 de l'article 12 de la llei, han de prioritzar, entre les diferents modalitats que pot adoptar aquest servei, les que millor garanteixin l'autonomia personal de les persones beneficiàries. Quan s'adoptin aquestes modalitats, la seva programació ha de respondre a les polítiques de HFL, PHF i CHF. Així mateix, en la programació caldrà respectar, d'a-

cord amb allò que preveu l'apartat anterior, les necessitats i les exigències que requereixi la perspectiva de gènere, i caldrà preveure espais residencials dignes que permetin allotjar íntegrament les unitats familiars o de convivència que es trobin en el seu conjunt en situació de sensellarisme.

6. La programació dels espais residencials dignes dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar les condicions i els requisits que cal reunir per poder-hi allotjar animals de companyia. En qualsevol cas, els animals de companyia han d'estar identificats, i enregistrats o censats, en tots els supòsits que així ho exigeix el Text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril.

7. La programació dels espais residencials dignes, que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han d'incloure, ha de configurar el suport especialitzat dels usuaris.

8. La programació dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris per als equips de carrer, i el nombre i la dimensió d'aquests equips, per tal de poder satisfer adequadament les funcions que l'article 23 de la llei els encomana. En la programació de les actuacions dels equips de carrer cal determinar-ne la coordinació, els criteris d'actuació i la composició en cada cas, segons siguin les funcions a realitzar.

9. En la programació de les actuacions que comptin amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya o d'altres administracions públiques, el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme hi ha de fer constar aquesta circumstància, així com els termes de la col·laboració.

10. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir totes aquelles altres mesures, qüestions i extrems que el municipi cregui oportú d'incloure-hi per a prevenir i per a fer front al sensellarisme, així com per a prevenir i per a fer front, en general, a totes les manifestacions de privació d'habitatge.

Article 33. Programació contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme, i els municipis amb població entre els 5.000 i els 50.000 habitants, han d'aprovar una programació que garanteixi el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei. Els municipis en els quals no hi pernocten persones en situació de sensellarisme també han de redactar una programació, si bé amb caràcter preventiu.

2. Així mateix, els municipis de menys de 5.000 habitants han de garantir el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei.

3. D'acord amb allò previst en l'apartat 1 de l'article 36, les províncies, a través de les Diputacions provincials, les comarques o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, segon qui en sigui competent, cooperaran amb els municipis de fins a 50.000 habitants, assumiran d'acord amb ells encàrrecs en l'exercici de aquelles competències que la llei atribueix a aquests i que per raons materials o tècniques no estiguin en condicions d'exercir, i els substituiran quan incompleixin les obligacions imposades per aquesta llei. Els municipis també poden associar-se amb altres en mancomunitats per a la prestació dels serveis la competència dels quals els atribueix aquesta llei.

Títol V. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

Capítol I. Disposicions orgàniques, de relacions interadministratives i de finançament de les prestacions, actuacions i serveis

Article 34. Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i l'òrgan unipersonal coordinador

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de disposar d'un òrgan col·legiat que coordini l'execució de les polítiques i les accions de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a les persones en situació de sensellarisme. Aquest òrgan, que s'ha de dotar de mitjans personals i materials suficients, pren la denominació de Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i s'adscriu al departament competent en matèria de serveis socials. Reglamentàriament es desplegarà la composició i les funcions de la Comissió.
2. La presidència de la Comissió Interdepartamental correspon a un delegat nomenat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, el qual tindrà, a més, com a òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, funcions executives.
3. A més del conjunt de competències o funcions que li atribueix aquesta llei, l'òrgan unipersonal coordinador ha d'elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya. Aquest Mapa, que és l'expressió numèrica i territorial de les persones en situació de sensellarisme, constitueix un instrument que, entre altres cometes, ha de servir per a facilitar l'elecció, quan escaigui, de la forma de cooperació interadministrativa que pugui ser més idònia i eficient. El Mapa ha de comprendre els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Les administracions públiques, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, i les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de facilitar, quan els ho requereixi l'òrgan unipersonal coordinador, el nombre de persones que atenen que es troben en la situació de sensellarisme de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. També correspon a l'òrgan unipersonal coordinador recopilar anualment la informació sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme traspasades i les causes del traspàs. Reglamentàriament es regularà l'obtenció de les dades relatives als traspassos, l'anàlisi de les quals ha de servir per a millorar les mesures preventives adoptades per les administracions públiques i minorar el nombre de defuncions. En qualsevol cas caldrà respectar la normativa de protecció de dades personals i del secret estadístic.
4. L'òrgan unipersonal coordinador ha d'informar anualment el Parlament i el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme de les mesures adoptades des del Govern en compliment d'aquesta llei. En aquest informe anual també s'hi han de fer constar les mesures legals sobre habitatge adoptades pel Govern de la Generalitat de Catalunya per a erradicar les situacions de sensellarisme, i les polítiques d'habitatge desplegades amb aquesta finalitat.

Article 35. Cooperació i col·laboració entre les administracions públiques. La Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya, les províncies a través de les Diputacions provincials, les comarques, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i els municipis de Catalunya han de determinar fórmules de cooperació i d'intercanvi d'informació respectant la normativa de protecció de dades, per tal d'establir els marcs convencionals i pressupostaris pertinents per a l'acompliment del que estableix aquesta llei.

2. Es crea la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, com a òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les administracions públiques competents en matèria de sensellarisme. Aquesta Comissió, que com a mínim ha de reunir-se en sessió ordinària dues vegades a l'any, estarà integrada pel titular de l'òrgan unipersonal de coordinació, que la presidirà, cinc representants de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya amb nivell de director general, tres alcaldes en representació dels municipis de més de 50.000 habitants, dos alcaldes en representació dels altres municipis, un president de Diputació provincial en representació de les províncies, tres presidents de Consells comarcals i un representant de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. La Comissió ha de desenvolupar, en tot cas, les funcions següents:

a) intercanviar informació sobre les polítiques desplegades en aplicació d'aquesta llei.

b) deliberar sobre l'aplicació de la llei.

c) recolzar, assessorar i fer recomanacions per a una més correcta, coordinada i efectiva aplicació de la llei.

d) promoure fórmules de cooperació entre les administracions públiques per a un exercici més eficient i eficaç de les competències que la llei els assigna. Reglamentàriament es regularà la designació dels membres de la Comissió i el règim de funcionament.

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en compliment d'allò que estableixen els apartats 1 i 5 d'aquest article, ha d'habilitar en el pressupost anual una dotació econòmica específica que, d'acord amb les previsions d'impacte econòmic contingudes en l'informe econòmic i pressupostari d'aquesta llei, garanteixi, tenint en compte les aportacions de les altres administracions públiques, la suficiència financera dels municipis a l'hora de satisfer les obligacions que deriven de la llei.

4. Pel que fa al finançament dels serveis socials bàsics són d'aplicació els apartats 1, 2, 3 i 5 de l'article 60 i els articles 61 i 62 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

5. En relació amb els altres serveis i activitats previstos en la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya s'ha de coresponsabilitzar, en compliment dels apartats 1 i 3 d'aquest article, de les despeses derivades de l'aplicació d'aquesta llei, amb l'assumpció, d'acord amb el marc convencional i pressupostari pertinent, d'un percentatge entre el 40 i el 60 per cent del cost, compromís que consignarà en una partida específica dels pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya. En qualsevol cas, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de garantir la suficiència financera i assegurar

el compliment de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

6. Els municipis i els altres ens locals competents han de consignar en els seus pressupostos les dotacions que, segons els marcs convencionals i pressupostaris pertinents, siguin necessàries per a finançar les obligacions que deriven de la llei.

7. El departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i les àrees dels ens locals de Catalunya competents en matèria pressupostària han de fer les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a complir el que estableix aquesta llei, bo i respectant allò que requereix la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 36. Traslats de l'exercici de competències

1. Quan un municipi de fins a 50.000 habitants no estigui en condicions d'assumir directament o mancomunadament, per raons materials, tècniques o econòmiques, l'exercici de competències que en matèria de sensellarisme els atribueix -aquesta llei, i es tracti de supòsits en els quals la gestió de la competència o competències no està atribuïda expressament per la llei a la comarca respectiva o a un ens associatiu creat expressament, la província a través de la Diputació provincial, la comarca, o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb les competències respectives, hi intervindran mitjançant la subscripció de convenis interadministratius de cooperació o mitjançant l'assumpció, a través de convenis, de la realització de les activitats materials o de gestió que el municipi els encarregui. En el cas d'incompliment de les obligacions previstes en aquesta llei per part d'un municipi, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, la província o la comarca corresponents, segons en siguin competents, i en la mesura que l'incompliment afecti l'exercici de les seves competències i l'obligació tingui garantida legalment o pressupostàriament la cobertura econòmica, podrà procedir, previ requeriment, a substituir-lo en l'exercici de la competència o de les competències afectades o desateses. El requeriment ha de recordar el compliment de l'obligació al municipi i concedir-li un termini, no inferior a un mes, perquè compleixi.

2. Quan un municipi de més de 50.000 habitants incompleixi l'obligació prevista en l'apartat 1 de l'article 24 de la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de procedir a l'exercici de la potestat d'execució subsidiària regulada en l'article 151 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Capítol II. Òrgan col·legiat de participació

Article 37. El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme

1. Es crea el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, adscrit al departament competent en matèria de serveis socials, com a organisme col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i com a òrgan consultiu de les administracions públiques. També en poden formar part els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

2. En el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme hi haurà com a mínim un representant per cada una de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Reglamentàriament se'n determinarà la composició, tenint en compte la participació i la representació dels grups d'afectats, de les unions i entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, i se n'establirà el règim jurídic de funcionament i la forma de designació dels representants dels grups d'afectats i de les unions i entitats sense personalitat jurídica.

3. Són funcions del Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme les següents:

- a) Assessorar les administracions públiques catalanes quan li sigui requerit.
- b) Emetre informes per a les administracions públiques catalanes quan els siguin requerits. En qualsevol cas, serà preceptiva l'emissió d'un informe del Consell en el procediment d'elaboració per part de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya dels avantprojectes o projectes de llei o de reglament que tractin o afectin específicament el sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial o privació d'habitatge. Transcorregut un mes des de la petició de l'informe sense que aquest hagi estat lliurat, prosseguirà la tramitació del procediment.
- c) Informar la part corresponent al tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme que ha de contenir el pla sectorial esmentat en l'article 31 de la llei, i els altres plans sobre les persones en situació de sensellarisme que elabori l'administració pública de la Generalitat de Catalunya. Els municipis poden sotmetre-li els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que elaborin, per tal que els informi.
- d) Fer estudis sobre la situació de les persones en situació de sensellarisme o exclusió residencial.
- e) Examinar i deliberar sobre l'informe anual de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 4 de l'article 34 de la llei.
- f) Fer suggeriments i propostes a les administracions públiques de Catalunya per a millorar la situació i les condicions de les persones en situació de sensellarisme o d'exclusió residencial o privació d'habitatge.

4. La creació d'aquest Consell no impedeix en cap cas que en els municipis es puguin crear xarxes o consells locals, amb funcions d'assessorament i proposta, que integrin les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que, en el respectiu terme municipal, treballen en favor de les persones que es troben en situació de sensellarisme. Els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, també poden formar part, en el respectiu terme municipal, de les xarxes o consells locals que puguin crear-s'hi.

Quan hagi estat creada formalment una xarxa o consell d'àmbit local, els municipis respectius que tinguin el deure d'aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme li hauran de sol·licitar preceptivament un informe abans d'aprovar l'esmentat Pla.

Capítol III. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

Article 38. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya, en la mesura que ho creguin oportú, proposaran al Consell de

l'Advocacia Catalana, o als Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, la formalització de convenis de col·laboració destinats a garantir l'orientació, l'assessorament i la defensa jurídiques de les persones en situació de sensellarisme.

2. Les esmentades administracions també fomentaran la col·laboració entre les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i els Consells i els Col·legis professionals l'activitat dels quals pugui beneficiar especialment a les persones en situació de sensellarisme.

Títol VI. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

Capítol I. Mesures de legitimació i representació

Article 39. Representació de les persones en situació de sensellarisme i legitimació per a la defensa dels drets i interessos col·lectius d'aquestes persones

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques es reconeix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes la titularitat dels interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.

2. En la mesura que ho prevegin llurs estatuts o normes reguladores, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes podran actuar, quan l'interessat les autoritzi, en representació de les persones en situació de sensellarisme davant de les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb allò que estableix l'article 5 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. D'acord amb allò previst en la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, es confereix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes la legitimació per a la defensa dels drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.

4. El reconeixement de l'apartat 1 d'aquest article és sens perjudici de la condició d'interessades que, en virtut de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, correspon en qualsevol cas a les organitzacions i entitats legalment reconegudes, en la mesura que siguin titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius. Així mateix, l'atribució de legitimació de l'apartat 3 d'aquest article és sens perjudici de la legitimació que, en virtut de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, correspon a les organitzacions i entitats legalment reconegudes, en la mesura que disposin d'un dret o interès legítim.

Capítol II. Infraccions i sancions

Article 40. Concepte d'infracció

Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades com a infraccions per aquesta llei i que estan compreses dins de l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya o dels ens locals de Catalunya, sempre que no constitueixin delictes o falta.

Article 41. Infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions administratives per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme poden ser lleus, greus o molt greus, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Són infraccions lleus:

a) Incomplir l'obligatorietat de formular denúncies d'acord amb allò previst a l'article 44 d'aquesta llei. Quan l'incompliment provingui d'agents de l'autoritat o de la resta de personal al servei de les administracions públiques i hagin actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Fer servir expressions vexatòries injustes, per qualsevol mitjà, contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada.

c) Emetre intencionadament expressions vexatòries injustes respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

3. Són infraccions greus:

a) Dificultar injustificadament a les persones en situació de sensellarisme el gaudi dels drets que reconeix aquesta llei.

b) Cometre accions contra les persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, que siguin vexatòries, degradants o que comportin tractaments discriminatoris, sempre que aquestes accions no siguin constitutives de delictes o falta.

c) Portar a terme actes que comportin l'aïllament, el rebuig o el menyspreu públic, notori i explícit, de persones en situació de sensellarisme.

d) Fer servir expressions vexatòries que incitin la manca de respecte contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada i reiterada.

e) Malmetre o destruir objectes o propietats de persones en situació de sensellarisme, sempre que aquestes accions no constitueixin delictes o falta.

f) Emetre intencionadament i reiteradament expressions vexatòries que incitin a la manca de respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

g) Cometre una represàlia discriminatòria. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Són infraccions molt greus:

a) Impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Impedir l'ús d'un espai públic per una o més persones en situació de sensellarisme amb dret a utilitzar-lo.

c) L'assetjament o el comportament agressiu cap a persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, quan no siguin constitutius de delictes o falta.

d) Convocar actes o activitats encaminades a incitar l'odi o la violència contra les persones en situació de sensellarisme, o la seva discriminació, sempre que no constitueixin delictes o falta.

5. La discriminació múltiple i la victimització secundària incrementen d'un grau, respecte a cadascuna de les causes que hi concorren, el tipus d'infracció establert per aquesta llei, o bé es considerarà un criteri d'agreujament en la imposició de la sanció. En tot cas, la discriminació múltiple comportarà l'increment d'un grau quan a la discriminació per la situació de sensellarisme s'hi afegeixi la discriminació per raó de gènere, identitat o expressió de gènere, o per pertinença a col·lectius com els de les persones immigrants, de la tercera edat, amb discapacitat, seropositives, amb creences religioses, o el poble gitano.

6. En el cas que es tractin d'expressions vexatòries injustes realitzades per les persones que tinguin o hagin tingut un parentesc d'afectivitat amb la víctima es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal d'acord amb l'apartat 4 de l'article 173 del Codi Penal.

7. Quan s'utilitzi violència, inclosa la intimidació personal i la força en les coses, sense estar legítimament autoritzat per a la realització d'alguna de les conductes previstes en els apartats anteriors es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

8. En els supòsits que les conductes d'assetjament es realitzin de forma insistent i reiterada, sense estar legítimament autoritzat, de forma que s'alteri greument el desenvolupament de la vida quotidiana es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

Article 42. Infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

1. La manca de coordinació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, quan és per la seva causa, amb els Serveis Socials, i la manca de remissió a aquests serveis de la informació exigible legalment que els sigui requerida, constitueix una infracció lleu. També té la consideració de lleu l'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 44 de la llei. Quan l'organització o l'entitat legalment reconeguda cometi una infracció lleu, i resulti que en el moment de la comissió ja hagi comès dues infraccions lleus fermes en la via administrativa, la nova infracció es considerarà una infracció greu. Aquesta regla s'aplicarà de manera successiva i cíclica.

2. L'incompliment com a conseqüència de conducta negligent per les organitzacions i entitats legalment reconegudes de les altres obligacions que adquireixin en l'aplicació d'aquesta llei constitueix una infracció administrativa. Aquesta infracció tindrà la consideració de greu, excepte quan la conducta

infractora consisteixi en una conducta reincident comesa dins del termini de dos anys a comptar des de la comissió de la primera infracció, supòsit en el qual la infracció serà molt greu.

3. La gestió fraudulenta o l'ús indegut per les organitzacions i entitats legalment reconegudes dels títols de transports gratuïts previstos en l'article 28 de la llei constitueixen infraccions molt greus, sempre que aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

4. Les conductes que consisteixin en infraccions de les disposicions reguladores de la funció estadística, o en infraccions de les disposicions reguladores de la protecció de dades personals, són sancionades d'acord amb allò establert en la normativa corresponent.

Article 43. Condició de persona interessada en els procediments administratius sancionadors

La presentació d'una denúncia no atorga, per sí sola, la condició de persona interessada en el procediment administratiu sancionador. Les persones que es troben en situació de sensellarisme que hagin estat víctimes d'alguna de les infraccions tipificades en aquesta llei tenen la condició de persones interessades en el procediment administratiu sancionador corresponent. També tenen aquesta condició les organitzacions i entitats legalment reconegudes, sempre i quan el seu àmbit territorial d'actuació inclogui el lloc on s'ha comès la infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 44. Obligatorietat de formular denúncies

Els agents de l'autoritat, el personal adscrit als serveis amb competències derivades d'aquesta llei i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes estan obligats a formular denúncies quan, en l'exercici de les seves funcions o en les seves activitats, tinguin notícia d'una infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 45. Sancions per les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 150 i 1.500 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a de l'apartat 2 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i l'omissió hagi estat comesa en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 1.501 i 3.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra g de l'apartat 3 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

3. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 3.001 i 6.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a de l'apartat 4 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi

actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Per a la determinació de la quantia de la multa, l'òrgan competent ha de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció, aplicades a la lesió ocasionada i al nombre de persones afectades. En qualsevol cas, la graduació de la multa ha de considerar especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor.
- b) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- c) Els perjudicis físics, morals i materials causats a persones o béns i la situació de risc creada o mantinguda.
- d) La reincidència o la reiteració
- e) La discriminació múltiple i la victimització secundària, llevat que hagi incrementat un grau el tipus d'infracció.

5. Quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per a resoldre pot imposar la sanció en el grau inferior.

6. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres infraccions, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

Article 46. Sancions per a les infraccions comeses per les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

- 1. Les infraccions lleus són sancionades amb un advertiment.
- 2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 500 i 3.000 euros.
- 3. Les infraccions molt greus són sancionades amb la suspensió de la realització d'activitats vinculades a la llei per un termini entre tres mesos i un any.
- 4. Per a la graduació de la sanció cal ponderar el grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat, la continuïtat o la persistència en la conducta infractora, i la naturalesa dels perjudicis causats.

Article 47. Concurrencia de les sancions administratives amb l'ordre jurisdiccional penal

- 1. Les infraccions i les sancions que estableix la llei ho són sense perjudici de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i de les penes previstes en el Codi Penal i lleis penals especials, llevat d'allò que estableixen els apartats següents.
- 2. No es poden sancionar d'acord amb aquesta llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.
- 3. Si en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador es considera que els fets poden ser constitutius d'un il·lícit penal, l'òrgan competent d'acord amb els articles 48 o 49 de la llei ha de traslladar-los al Ministeri Fiscal, sol·licitant testimoni sobre les actuacions practicades a l'efecte i ha d'acordar-ne la suspensió fins que es rebí la comunicació a què es refereix

el paràgraf primer de l'apartat següent o fins que recaigui resolució judicial. La suspensió haurà de ser notificada a la persona interessada.

4. Si el Ministeri Fiscal no trobava mèrits per a procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho ha de comunicar a l'òrgan competent perquè pugui continuar el procediment administratiu sancionador. Si, per contra, el Ministeri Fiscal interposava una denúncia o una querella, també ho ha de comunicar a l'òrgan competent, així com també ha de comunicar el resultat d'aquestes actuacions.

5. La resolució que es dicti en el procediment administratiu sancionador ha de respectar, en qualsevol cas, els fets que hagin pogut ser declarats provats en la sentència ferma.

Article 48. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 41 i 45 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

2. No obstant allò previst en l'apartat anterior, en el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 41, de les infraccions greus tipificades en les lletres *b*, *c*, *d*, i *e* de l'apartat 3 de l'article 41, i de les infraccions molt greus tipificades en les lletres *b*, *c* i *d*, de l'apartat 4 de l'article 41, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon al municipi en el qual s'hagi comès la infracció, sempre i quan aquest l'hagi assumida a través de l'aprovació d'una ordenança que tipifiqui les esmentades infraccions i hi estableixi les sancions corresponents establertes en aquesta llei. En els municipis que no hagin assumit la competència esmentada, aquesta serà exercida per l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i la resolució dels procediments correspondrà a l'òrgan indicat en l'apartat anterior.

En els casos de la infracció greu tipificada en la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 41, i de la infracció molt greu tipificada en la lletra *a* de l'apartat 4 del mateix article, quan el presumpte infractor sigui aliè al tràmit, al servei o a l'establiment, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon a l'administració titular del tràmit, servei o establiment. En canvi, quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta en els termes previstos en aquesta llei, i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui. En el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra *a* de l'apartat 2 de l'article 41, quan el presumpte responsable de l'incompliment sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta lleu i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui.

Article 49. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 42 i 46 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Mesures per a afavorir la inserció sociolaboral

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adoptar les mesures específiques que siguin necessàries per a afavorir la inserció sociolaboral de les persones en situació de sensellarisme. En aquest sentit, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya farà l'oferta de plans individuals d'inserció i es promourà el compromís de les persones esmentades de subscriure'ls i complir-los.

2. Les persones en situació de sensellarisme que gaudeixen de la prestació del servei d'espai residencial digne estan obligades, si no tenen treball, a mantenir-se inscrites al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i a no rebutjar una oferta de treball adequada i per al qual estiguin degudament capacitades, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació. Estan exemptes d'aquesta obligació les persones que no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini, segons el criteri dels serveis socials municipals o acreditació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Disposició addicional segona. Mesures per a afavorir la formació

En l'àmbit de les seves competències respectives, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han de promoure la participació i la integració de les persones en situació de sensellarisme en els plans i activitats de caràcter formatiu, i han d'adaptar, quan escaigui, el contingut dels plans i activitats a les necessitats específiques d'aquelles persones.

Disposició addicional tercera. Servei d'informació, orientació i derivació

1. Tots els municipis de més de 20.000 habitants han de garantir serveis d'informació, orientació i de derivació a serveis especialitzats per tal que les persones nouvingudes puguin ser informades dels seus drets i dels seus deures, i per a poder detectar necessitats específiques, com poden ser-ho, entre altres, la demanda d'asil o la denúncia de tracta de persones.

2. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb població compresa entre els 20.001 i els 50.000 habitants no pugui garantir els serveis d'informació, orientació i de derivació de l'apartat anterior, la comarca respectiva d'assumirà la prestació.

Disposició addicional quarta. Adaptació dels serveis socials

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adaptar el funcionament dels serveis socials a les exigències que derivin de l'aplicació d'aquesta llei.

2. En qualsevol cas, han de posar especial èmfasi en l'oferiment efectiu de tractament psicològic o psiquiàtric a aquelles persones en situació de sensellarisme que ho precisin, i, en general, han de facilitar l'orientació per a l'accés als serveis mèdics quan escaiguin.

Disposicions finals

Disposició final primera. Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

La Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 16, amb la redacció següent:

«4. No obstant tractar-se de serveis residencials, el servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme i el servei de centre de baixa exigència regulats en la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, també tenen la naturalesa de servei social bàsic.»

Dos. S'afegeix una nova lletra *r* a l'article 17, amb la redacció següent:

«r) Garantir un espai residencial digna a les persones en situació de sensellarisme.»

Tres. S'afegeix una nova lletra *s* a l'article 17, amb la redacció següent:

«s) Garantir centres de baixa exigència a les persones en situació de sensellarisme.»

Quatre. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7. Servei d'Informació i Atenció a les Dones» de l'annex de la llei, que queda redactat de la manera següent: «1.1.9. Servei d'Informació i Atenció a les Dones».

Cinc. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7., 1.1.7.1., 1.1.7.2., 1.1.7.3. i 1.1.7.4., en l'annex de la llei, amb la redacció següent:

«1.1.7. Servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme
1.1.7.1. Servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2. Servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3. Servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4. Servei d'espai residencial digna per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable»

Sis. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex de la llei, amb la redacció següent:

«1.1.8. Servei de centre de baixa exigència».

Disposició final segona. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

1. El Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, es modifica en els termes següents:

U. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7 Serveis de suport als serveis socials bàsics» de l'annex 1, que queda redactat de la manera següent:

«1.1.9 Serveis de suport als serveis socials bàsics»

Dos. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7, 1.1.7.1, 1.1.7.2, 1.1.7.3 i 1.1.7.4, en l'annex 1, amb la redacció següent:

«1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme

1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable»

Tres. Les prestacions 1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable; 1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable; 1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable; i 1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable, es defineixen de la manera següent:

«Prestació	1.1.7.1. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'una pensió o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament.
	Higiene personal.
	Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En pensió o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en

	la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.	
Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.	
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.	
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.	
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.	
Prestació	1.1.7.2. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable	
Garantia de la prestació	Prestació garantida.	
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un hotel o d'un allotjament equiparable	
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.	
Funcions	Allotjament.	
	Higiene personal	
	Suport personal	
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.	
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.	
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.	
Forma de prestació	En hotel o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.	
Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.	
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.	
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.	
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya	
Prestació	1.1.7.3. Servei d'espai residencial digne per a persones en	

	situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable Garantia de la prestació	
Garantia de la prestació	Prestació garantida.	
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un hotel o d'un allotjament equiparable	
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.	
Funcions	Allotjament.	
	Acolliment.	
	Convivència.	
	Suport personal.	
	Higiene personal	
	Bugaderia i repàs de roba.	
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.	
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.	
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.	
Forma de prestació	En alberg o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.	
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.	
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.	
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.	
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya	
Prestació	1.1.7.4. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable	
Garantia de la prestació	Prestació garantida.	
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional o d'un allotjament equiparable.	
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.	
Funcions	Allotjament.	
	Acolliment.	
	Convivència.	

	Suport personal.	
	Higiene personal	
	Bugaderia i repàs de roba.	
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.	
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.	
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.	
Forma de prestació	En establiment residencial, allotjament dotacional o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.	
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.	
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.	
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.	
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.»	

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex 1, amb la redacció següent: «1.1.8 Servei de centre de baixa exigència»

Cinc. La prestació 1.1.8 Servei de centre de baixa exigència es defineix de la manera següent:

«Prestació	1.1.8. Servei de centre de baixa exigència
Garantia de la prestació	Prestació garantida
Descripció	Servei d'acolliment i de suport que ofereix un espai per a reposar i pernoctar a les persones en situació de sensellarisme.
Objecte	Facilitar un espai on reposar-hi i dormir-hi.
Funcions	Allotjament.
	Acolliment.
	Convivència.
	Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En centre de baixa exigència que compleixi els requisits i les exigències previstes en la lletra b de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, o en equipament d'emergència o urgència.

Perfils professionals	Personal professional i voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	El criteri d'accés és el de trobar-se en situació de sensellarisme.»

2. Atès que les noves prestacions 1.1.7 i 1.1.8, ja ho cobreixen, es suprimeix l'expressió «o que no en disposen» de la Descripció de la prestació «1.1.3.2 Servei de residència temporal per a persones adultes en situació d'exclusió social».

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya pot modificar a través d'una norma reglamentària amb rang de Decret les modificacions introduïdes per aquesta llei al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011.

Disposició final tercera. Modificació del Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

El Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resulta de la refosa aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix una nova lletra *q* a l'article 115, amb la redacció següent:

«q) El fet d'impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme.»

Dos. S'afegeixen les dues noves lletres *v* i *w* a l'article 116, amb la redacció següent:

«v) La comissió d'una represàlia discriminatòria a una persona en situació de sensellarisme.»

«w) El fet d'impedir l'ús de l'espai públic previst en l'apartat 5 de l'article 17 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, quan es compleixin les condicions que s'hi estableixen i la persona o les persones en situació de sensellarisme respectin les condicions previstes en aquell apartat.»

Tres. S'afegeix una nova lletra *i* a l'article 117, amb la redacció següent:

«i) L'incompliment de formular les denúncies a què obliga l'article 44 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme. »

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

La Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, es modifica en els termes següents:

S'afegeix entre les situacions previstes a la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 7 la de les persones que es troben en situació de sensellarisme, de manera que la lletra *a* esmentada queda redactada de la manera següent:

«a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.
- Ésser òrfenes dels dos progenitors.
- Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.
- Trobar-se en la situació de sensellarisme definida en la lletra c de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
- Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.»

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris

La Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, es modifica en els termes següents:

U. Es numeren de nou els apartats 3, 4 i 5 de l'article 7, que passen a ser, respectivament, els apartats 4, 5 i 6.

Dos. S'intercala un nou apartat 3 a l'article 7, amb la redacció següent:

«3. Les persones difuntes que, d'acord amb allò previst en la lletra d de l'apartat anterior, es beneficiïn de la prestació gratuïta o de forma bonificada del servei, tenen dret, juntament amb la prestació de les altres funcions de l'activitat dels serveis funeraris considerats mínims, i si ho sol·liciten algun familiar o els serveis socials municipals, a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.»

Disposició final sisena. Aprovació dels Plans d'actuació municipals contra el sensellarisme

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han d'haver aprovat el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme.

2. Quan un municipi que no estigui obligat a elaborar i aprovar el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme passi a reunir les dues condicions que l'obliguen a fer-ho, haurà d'haver-lo aprovat abans del dia 31 de desembre de l'any següent al del compliment de les dues condicions.

Disposició final setena. Adaptació de les ordenances municipals als preceptes de la llei

Els municipis de Catalunya que tenen aprovades ordenances sobre comportament cívic o convivència ciutadana en l'espai públic tenen l'obligació d'adaptar-les, quan continguin preceptes que s'hi oposin, als principis i a les

disposicions d'aquesta llei, en un termini de sis mesos a comptar des de la seva entrada en vigor.

Disposició final vuitena. Espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció i mandat de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i de modificació del Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'aprovar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un decret que estableixi els criteris i els principis generals als quals han de subjectar-se els procediments que han d'aprovar les administracions i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que siguin titulars d'habitatges d'inserció per a procedir a adjudicar-los quan estiguin adscrits a un espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme. Quan l'habitatge sigui de titularitat pública, en el procediment d'adjudicació, que, atesa la naturalesa urgent del servei, no té que ser necessàriament de concurrència competitiva, serà preceptiva l'emissió d'un informe per part dels serveis socials municipals.
2. En el cas dels espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme en modalitat d'habitatge d'inserció en règim de lloguer, o d'un altre règim d'ús, no són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer regulades en el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge. Per a ajudar a satisfer el lloguer o el cost d'un altre règim d'ús en aquells supòsits, la llei crea en la disposició final novena, completada per la disposició final desena, una nova prestació de dret subjectiu, que afegeix a la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que es denomina: «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».
3. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de presentar al Parlament de Catalunya en el termini d'un vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un projecte de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal d'incorporar-hi mesures que permetin incrementar el nombre d'habitatges d'inserció amb l'objectiu de poder cobrir les necessitats d'espais re-sidencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció.
4. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, per a cohonèstar-lo amb les exigències de la llei i, en particular, tenir-hi present les incorporacions de polítiques o programes de HFL, PHF i CHF per a les persones en situació de sensellarisme que accedeixin a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció o de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal del beneficiari.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic per a crear una nova prestació de dret subjectiu denominada «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme»

La Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, es modifica en els termes següents:

S'afegeix un nou article 20 bis amb la redacció següent:

«Article 20 bis. Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per atendre el pagament del lloguer, o del cost del règim d'ús que correspongui, d'un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció, per a les persones en situació de sensellarisme a qui se'ls adjudiqui un d'aquests habitatges i no disposin de prou ingressos per a satisfer el lloguer o el cost del règim d'ús corresponent.
2. Tenen dret a ésser beneficiàries de la prestació regulada en aquest article les persones en situació de sensellarisme que es trobin en la situació definida en l'apartat anterior.
3. La quantia mensual de la prestació regulada per aquest article serà, per a cada persona beneficiària, la quantitat que resulti de la diferència entre l'import del lloguer, o del cost del règim d'ús corresponent, i la quantitat que, d'acord amb els seus ingressos, pugui destinar al pagament del lloguer o al pagament d'aquell cost. Per al càlcul de la quantia es tindrà en compte que els ingressos totals mensuals de la persona beneficiària més l'import mensual de la prestació no poden ser en cap cas inferiors a l'indicador de renda de suficiència establert per l'article 15.2, i, a més, que la quantia ha de permetre satisfer l'import del lloguer de l'habitatge d'inserció, o el cost del seu règim d'ús, sense detriment de les altres necessitats que ha de cobrir l'indicador de renda de suficiència.
4. La quantia mensual de la prestació es modificarà quan variïn els ingressos de la persona beneficiària.
5. Són causes d'extinció de la prestació regulada en aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:
 - a) Disposar d'uns ingressos superiors a l'indicador de renda de suficiència que permetin satisfer l'import del lloguer o el cost del règim d'ús de l'habitatge de inserció, i l'import de les altres necessitats que preveu cobrir l'indicador de renda de suficiència.
 - b) L'extinció del contracte de lloguer de l'espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, o del règim d'ús corresponent, del qual el beneficiari n'era el llogater o l'usuari.
6. La prestació creada per aquest article per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que es troben en situació de sensellarisme, és compatible amb la percepció de qualsevol altre prestació, ajut o subvenció. Tanmateix, al supòsit previst en aquest

article no li són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer i les prestacions d'urgència especial que, en desplegar allò que estableix l'article 72 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, regula el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge.»

Disposició final desena. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

A més de la modificació realitzada al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, per la disposició final segona de la llei, l'esmentat Decret es modifica també en els termes següents: S'afegeix un nou apartat 2.1.17 en l'annex 1, amb la redacció següent: «2.1.17 Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».

Disposició final onzena. Modificació del Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials, i valoració del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials per a adaptar les previsions que s'hi contenen per a les modalitats del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o de qualsevol tipus d'allotjament equiparable, i a les del servei de centre de baixa exigència.

2. En aquesta adaptació caldrà seguir els criteris següents:

a) Les condicions materials mínimes, les característiques i els requisits tècnics que, segons el Decret 205/2015, de 15 de setembre, han de complir els establiments, no seran d'aplicació a les pensions, als hotels i als albergs l'activitat principal dels quals no consisteixi en la prestació del servei d'espai residencial digne, els quals establiments han de respectar les condicions materials, característiques i requisits tècnics que siguin exigibles en el seu sector respectiu.

b) Les condicions convenientment adaptades del Decret 205/2015, de 15 de setembre, seran d'aplicació als establiments residencials, allotjaments dotacionals i altres allotjaments equiparables que prestin el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme que es posin en funcionament una vegada transcorreguts sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de les adaptacions. Pel que fa als establiments esmentats que estiguin en funcionament en el moment de l'entrada en vigor de les adaptacions o que entrin en funcionament abans no transcorrin sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de les adaptacions, cal establir un període de temps raonable i suficient perquè puguin ajustar-se a les noves condicions

previstes en el Decret 205/2015, de 15 de setembre, una vegada hagi estat adaptat.

c) Sigui quina sigui la modalitat de prestació, l'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme sempre ha de respectar les característiques especificades en la lletra *a* de l'article 5 de la llei.

d) La prestació del servei de centre de baixa exigència sempre ha de respectar les característiques especificades en la lletra *b* de l'article 5 de la llei.

3. Als serveis que consigna, bugaderia i dutxa se'ls aplicarà, atesa la gran varietat de maneres en què poden prestar-se, les condicions materials que en cada cas es considerin suficients i adequades al tipus de servei concret que s'utilitzi.

4. En el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de valorar la idoneïtat dels requisits d'acreditació establerts en el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, per al cas dels serveis d'aquesta llei en què els siguin d'aplicació i, si esqueia, de modificar-los.

Disposició final dotzena. Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de proposar al Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, i a aquelles altres entitats que no en formen part per la circumstància de treballar en àmbits de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge no compresos en els supòsits definits en aquesta llei com de sensellarisme, una Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme, exclusió residencial o privació d'habitatge presents a Catalunya.

2. En l'elaboració de l'Estratègia Integral hi han de participar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, una representació dels ens locals de Catalunya, persones expertes i les entitats que treballen en el camp del sensellarisme, l'exclusió residencial o la privació d'habitatge, i es prendrà com a base de treball la documentació produïda en virtut de l'aplicació de l'Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya.

3. L'Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya ha d'abraçar el conjunt de supòsits compresos, en el moment d'aprovar-se la llei, en les 13 categories operatives de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS

Disposició final tretzena. Vocabulari en matèria de sensellarisme

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'instar l'Institut d'Estudis Catalans, com a autoritat lingüística, perquè adopti un vocabulari propi en l'àmbit del sensellarisme i sigui inclòs en el Diccionari de la Llengua Catalana, amb l'objecte de normalitzar-ne les expressions i sensibilitzar la població sobre les situacions descrites en aquesta llei. En concret, caldrà que s'estudiï la incorporació en el Diccionari de paraules com aporofòbia o sensellarisme, o d'altres que en siguin equivalents.

Disposició final catorzena. Modificacions legislatives

El Parlament de Catalunya ha de remetre a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb les facultats previstes a l'apartat 2 de l'article 87 de la Constitució, una proposició de llei orgànica modificativa del Codi penal per a sancionar les conductes reprovables de les quals siguin víctimes les persones que es trobin en situació de sensellarisme, i delegar davant del Congrés dels Diputats un màxim de tres membres del Parlament de Catalunya encarregats de la seva defensa.

Disposició final quinzena. Desplegament reglamentari

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya i els titulars dels departaments corresponents en cada cas, en l'àmbit de les competències respectives, han de dictar inexcusablement, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a desplegar-la i per a executar-ne els preceptes.

2. En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya i el titular del departament corresponent en cada cas, d'acord amb les competències respectives, han de dictar inexcusablement els reglaments als quals la llei es remet expressament a través de remissions singulars o específiques.

Disposició final setzena. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. No obstant això, el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne, reconegut en l'article 12 de la llei, tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

3. Així mateix, la restricció de supòsits d'utilització del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió, hotel, alberg o allotjament equiparable, establerta en la primera part de l'apartat 4 de l'article 12 de la llei, tindrà efectes un cop transcorreguts cinc anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

Disposició final dissetena. Impacte pressupostari

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrecs als Pressupostos de la Generalitat, o una disminució dels ingressos, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor de la llei.

Palau del Parlament, 21 de març de 2022

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP; Ignacio Martín Blanco, GP Cs; Alejandro Fernández Álvarez (president-portaveu), GP Mixt; portaveus

Punt 17 | Designació

Procediment per a designar sis membres del Consell de Garanties Estatutàries

287-00001/13

PROPOSTES DE CANDIDATS

Reg. 43658 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 43658)

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 179.1 del Reglament del Parlament, proposen els candidats i les candidates següents perquè en la propera sessió plenària siguin elegits i elegides membres del Consell de Garanties Estatutàries. Per tal de donar compliment al que estableix l'esmentat article, se n'adjunta els currículums.

- Enoch Albertí i Rovira
- Mercè Barceló i Serramalera
- Laura Díez Bueso
- Francesc Esteve i Balagué
- Eduard Roig Moles
- Montserrat Rosell Martí

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat, portaveus

Punt 18 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida

302-00121/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43562 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alicia Romero Llano, portaveu, Òscar Ordeig i Molist, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida (tram. 300-00137/13).

Moció

El Parlament de Catalunya,

1. Constata que, tal i com contempla l'estudi elaborat per la Cambra de Comerç de Lleida, estem immersos en un preocupant procés de deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida cap a les grans capitals i cap a l'Aragó i que cal pal·liar de manera urgent, per tal de generar progrés econòmic i social.

2. Lamenta la manca de desplegament, de recursos i de resultats de la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que tenia com a objectiu facilitar la implantació d'inversions i de projectes empresarials estratègics a Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

3. Assumir l'anàlisi i les recomanacions de l'estudi sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida elaborat per la cambra de Comerç de Lleida i les Universitats de Lleida i Pompeu Fabra.

4. Presentar, en el termini de 3 mesos, un Pla de retorn i d'atracció d'inversions per capgirar la marxa d'empreses, el retorn de les que ja ho han fet i l'arribada de noves empreses o inversions a les comarques de Lleida.

5. Donar compte, en el termini de 2 mesos, davant la Comissió d'Empresa i Treball del desplegament i/o millora de la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

6. Impulsar els canvis necessaris per tal de facilitar la tramitació administrativa i urbanística d'àmbit supramunicipal dels projectes estratègics i singulars arreu del territori, tal i com contempla la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica.

7. Impulsar la creació d'un Polígon Industrial Agroalimentari a les comarques de Lleida, amb el sòl, les infraestructures i les normes urbanístiques necessàries per poder acollir les empreses que actualment s'estan ubicant a l'Aragó.

8. Presentar, en el termini de 3 mesos, un programa d'accions de formació i comunicació per tal de prestigiar l'activitat emprenedora i empresarial entre la societat catalana.

9. Elaborar un estudi amb l'objectiu d'avaluar l'impacte dels impostos propis creats per la Generalitat de Catalunya en relació a la càrrega fiscal de les empreses.
10. Recuperar, de manera progressiva, el 70% d'inversió perduda des del 2010 a les comarques de Lleida per garantir les infraestructures viàries, ferroviàries, aeroportuàries o tecnològiques necessàries per garantir la competitivitat de les empreses.
11. Millorar el funcionament de la Finestreta Única Empresarial per tal de simplificar i facilitar els tràmits administratius i burocràtics de les empreses de Catalunya.
12. Impulsar espais de reflexió i de decisió sobre la política econòmica i empresarial entre les Universitats, Centres de Recerca, Empreses i Administració Pública.
13. Instar a una reforma de la l'Administració Pública per facilitar la creació, consolidació i creixement d'autònoms, emprenedors i empreses i no penalitzar-los respecte d'altres territoris o països.
14. Revisar i actualitzar les normatives urbanístiques i administratives actuals per tal de facilitar el desenvolupament econòmic de les comarques rurals de Catalunya. Al mateix temps, evitar que les noves Lleis, Decrets i taxes que s'aprovin vagin en detriment del progrés i l'ocupació de les zones menys poblades.
15. Presentar una proposta concreta, conjuntament amb el sector empresarial, per tal de detectar i ajudar, si és possible, a les empreses en dificultats per evitar el seu tancament o trasllat per raons de viabilitat.

Parlament de Catalunya, 23 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Òscar Ordeig i Molist, diputat, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46368, 46373 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI DE VOX EN CATALUÑA (REG. 46368)

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portaveu, Antonio Gallego Burgos, portaveu adjunt, Isabel Lázaro Pina, diputada del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida (tram. 302-00121/13).

Esmena 1

GP de VOX en Catalunya

~~De supressió i d'addició~~ al punt 1

1. Constata que, tal i com contempla l'estudi elaborat per la Cambra de Comerç de Lleida, estem immersos en un preocupant procés de ~~deslocalització~~

~~sortida~~ d'empreses de les comarques ~~de Lleida cap a les grans capitals i cap a l'Aragó~~ i que cal pal·liar de manera urgent, per tal de generar progrés econòmic i social.

Esmena 2

GP de VOX en Catalunya

~~De supressió i d'addició~~ al punt 3

3. Assumir l'anàlisi i les recomanacions de l'estudi sobre la ~~deslocalització~~ *sortida* d'empreses de les comarques de Lleida elaborat per la cambra de Comerç de Lleida i les Universitats de Lleida i Pompeu Fabra.

Esmena 3

GP de VOX en Catalunya

~~De supressió~~ al punt 7

7. Impulsar la creació d'un Polígon Industrial Agroalimentari a les comarques de Lleida, amb el sòl, les infraestructures i les normes urbanístiques necessàries per poder acollir les empreses ~~que actualment s'estan ubicant a l'Aragó~~.

Esmena 4

GP de VOX en Catalunya

D'addició al punt 15

15. Presentar una proposta concreta, conjuntament amb el sector empresarial, per tal de detectar i ajudar, si és possible, a les empreses en dificultats per evitar el seu tancament o trasllat per raons de viabilitat. *La proposta inclourà mesures d'assessorament, adaptació i reinvençió dels projectes empresarials d'acord amb les condicions estructurals i tecnològiques del segle XXI.*

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Joan Garriga Doménech
Portaveu del GP VOX

Antonio Gallego Burgos
Portaveu adjunt del GP VOX

Isabel Lázaro Pina
Diputada del GP VOX

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 46373)

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida (tram. 302-00121/13).

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 6

6. Impulsar els canvis necessaris per tal de facilitar la tramitació administrativa i urbanística d'àmbit supramunicipal dels projectes estratègics i singulars arreu del territori, tal i com contempla la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, i si és necessari també en la Llei de Territori.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 7

7. Seguir impulsant polígons industrials per a la implantació d'activitats econòmiques, que entre moltes altres doni cabuda al sector Industrial Agroalimentari a les comarques de Lleida, i l'ampliació de les ja instal·lades.

Esmena 3

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 9

9. Elaborar un estudi comparatiu dels impostos propis de la Generalitat de Catalunya i els de l'Aragó.

Esmena 4

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 10

10. En coordinació i amb la implicació de totes les administracions afectades, recuperar, de manera progressiva, la inversió necessària a les comarques de Lleida per garantir les infraestructures viàries, ferroviàries, aeroportuàries o tecnològiques necessàries per garantir la competitivitat de les empreses.

Esmena 5

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 11

11. Desplegar la Finestreta Única Empresarial en els termes previstos a la Llei 18/2020, de 28 de desembre per tal de simplificar i facilitar els tràmits administratius i burocràtics de les empreses de Catalunya.

Esmena 6

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 13

13. Instar a una reforma de l'Administració Pública per facilitar la creació, consolidació i creixement d'autònoms, emprenedors i empreses, així com

implantar l'Administració digital amb l'objectiu de facilitar la simplificació normativa i incrementar l'eficàcia i l'eficiència de les Administracions.

Esmena 7

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt 14

14. En el marc de la legislació de territori, revisar i actualitzar les normatives urbanístiques i administratives actuals per tal de facilitar el desenvolupament econòmic de les comarques rurals de Catalunya.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP JxCat

Punt 19 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició adicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures

302-00122/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43563 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Jordi Terrades Santacreu, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició adicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures (tram. 300-00138/13).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a donar compliment als acords subscrits a Comissió Mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat de Catalunya, per tal d'executar la sentència del Tribunal Suprem 1668/2017 relativa a la Disposició Adicional Tercera de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i en la que es va acordar incloure en els pressupostos generals de l'Estat la partida de 759 milions d'euros entre els exercicis 2021 i 2024, per compensar el dèficit inversor en infraestructures a Catalunya el 2008 i a presentar, en el termini de dos mesos, la relació d'infraestructures que finançarà amb aquests recursos.

Palau del Parlament, 24 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Jordi Terrades Santacreu, diputat, GP PSC-Units

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46371, 46372 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

CORRECCIONS D'ERRADES

Reg. 46374, 46378, 46379 / Coneixement: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 46371, 46374, 46379)

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació

al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició addicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures (tram. 302-00122/13).

Esmena 1

GP de Junts per Catalunya

De modificació del punt únic

El Parlament de Catalunya *insta al Govern de la Generalitat a reclamar al Govern d'Espanya el compliment dels acords subscrits a Comissió Mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat de Catalunya, per tal d'executar la sentència del Tribunal Suprem 1 668/201 7 relativa a la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i en la que es va acordar incloure en els pressupostos generals de l'Estat la partida de 759 milions d'euros entre els exercicis 2021 i 2024, per compensar el dèficit inversor en infraestructures de mobilitat a Catalunya el 2008 i que el Govern de la Generalitat presenti al Parlament de Catalunya, en el termini de tres mesos, la relació d'infraestructures de mobilitat que es finançarà amb aquests recursos.*

Esmena 2

GP de Junts per Catalunya

D'addició d'un nou punt

Així mateix, el Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a reclamar al Govern de l'Estat que doni compliment a la Disposició Addicional 3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya pel que fa als imports corresponents als anys 2009 a 2013.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Mònica Sales de la Cruz

Portaveu del GP JxCat

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA (REG. 46372, 46378)

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició addicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures (tram. 302-00122/13).

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana

De modificació de l'únic punt

El Parlament de Catalunya ~~insta~~ *considera necessari que el Govern d'Espanya i el Govern de la Generalitat donin a donar* compliment als acords subscrits a Comissió Mixta d'Assumptes Econòmics i Fiscals Estat-

Generalitat de Catalunya, per tal d'executar la sentència del Tribunal Suprem 1668/2017 relativa a la Disposició Addicional Tercera de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i en la que es va acordar incloure en els pressupostos generals de l'Estat la partida de 759 milions d'euros entre els exercicis 2021 i 2024, per compensar el dèficit inversor en infraestructures a Catalunya el 2008 i a presentar, en el termini de dos mesos, la relació d'infraestructures que finançarà amb aquests recursos.

Així mateix, el Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a reclamar al Govern de l'Estat que doni compliment a la Disposició Addicional 3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya pel que fa als imports corresponents als anys 2009 a 2013.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política sanitària

302-00123/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 44244 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, María Elisa García Fuster, portavoz adjunta del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Govern sobre la política sanitària (tram. 300-00135/13).

Moción

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno a:

1. Aprobar con carácter urgente un «plan de refuerzo y transformación de la sanidad» para garantizar que todos los españoles residentes en Cataluña puedan ser atendidos por el sistema sanitario cuando lo necesitan, con equidad territorial y en condiciones de igualdad. Para ello, entre otros factores, es imprescindible reforzar las inversiones y el gasto sanitario para abrir nuevos centros de atención primaria y ambulatorios, garantizar la suficiencia de medios en nuestros hospitales y reforzar las plantillas de profesionales sanitarios, garantizando la calidad de formación médica ya sea MIR o equivalente comunitario, para alcanzar los estándares europeos de atención de las necesidades de las familias.
2. Elaborar, en el plazo de un mes, un plan de choque para reducir sustancialmente las listas de espera médicas y quirúrgicas.
3. Instar al Gobierno de la Nación a poner en marcha la «tarjeta sanitaria única» para que todos los españoles puedan ser atendidos en cualquier región de España con plenas garantías de acceso a historiales médicos y prestaciones sanitarias, como paso previo a la devolución de competencias de sanidad al Estado para garantizar la igualdad de derechos y de acceso a la sanidad de todos los españoles.
4. Impulsar una mejora de las condiciones salariales, laborales, de formación continuada, docencia e investigación en la profesión médica y de enfermería, con el objetivo de alcanzar los estándares y recomendaciones internacionales.
5. Reforzar la autoridad de los profesionales sanitarios e impulsar todas las acciones necesarias para garantizar su protección frente a agresiones, físicas o verbales.
6. Garantizar la libertad de conciencia para todos los profesionales sanitarios ante las imposiciones de la cultura de la muerte; aborto o eutanasia.
7. Redoblar esfuerzos presupuestarios para promocionar la investigación médica, con independencia de la rentabilidad comercial abordando de forma especial las «enfermedades raras», oncológicas y autoinmunes.

8. Suprimir de la sanidad pública las intervenciones quirúrgicas ajenas a la salud (cambios de sexo, aborto, eutanasia, etc.) e incluir en ella los servicios bucodentales.
9. Desarrollar y mejorar el sistema de compras centralizado para acabar con las ineficiencias del sistema y garantizar la transparencia en las decisiones económicas
10. Eliminar el requisito selectivo relativo a estar en posesión de un título de catalán para acceder a una plaza dentro del Sistema Catalán de Salud y aplicar un sistema de rendición de cuentas periódico donde se analicen indicadores de calidad sanitaria, investigación, rendimiento asistencial, etc.
11. Diseñar un plan intersectorial e interdepartamental orientado a prevenir todo tipo de adicciones, protegiendo de forma especial los espacios de movilidad habitual de niños y adolescentes, ya sea en su actividad escolar o de ocio.

Palacio del Parlamento, 28 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto; María Elisa García Fuster, portavoz adjunta, GP VOX

ESMENES PRESENTADES

Reg. 45804 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 45804)

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz, Anna Grau Arias, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161.4 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política sanitària (tram. 302-00123/13).

Enmienda 1

GP de Ciutadans

De modificació del punt 1

1. Aprobar con carácter urgente un "plan de refuerzo y transformación de la sanidad" para garantizar que ~~todos los españoles residentes en Cataluña~~ *todas aquellas personas residentes en Cataluña que tienen reconocida por la legislación vigente la prestación sanitaria* puedan ser atendidos por el sistema sanitario cuando lo necesitan, con equidad territorial y en condiciones de igualdad. Para ello,...

Enmienda 2

GP de Ciutadans

De modificació y supresión del punt 3

3. Instar al Gobierno de la Nación a poner en marcha la "tarjeta sanitaria única" para que ~~todos los españoles~~ *todas aquellas personas que tienen reconocida por la legislación vigente la prestación sanitaria* puedan ser atendidos en cualquier región de España con plenas garantías de acceso a historiales médicos y prestaciones sanitarias, ~~como paso previo a la devolución de~~

~~competencias de sanidad al Estado para garantizar la igualdad de derechos y de acceso a la sanidad de todos los españoles.~~

Enmienda 3

GP de Ciutadans

~~De supresión y adición del punto 6~~

6. Garantizar la libertad de conciencia para todos los profesionales sanitarios ~~ante las imposiciones de la cultura de la muerte; aborto o eutanasia~~ y, *al mismo tiempo velar por que no haya objeciones de conciencia inducidas por los centros sanitarios que pongan en peligro la equidad territorial del derecho al aborto o a la eutanasia.*

Enmienda 4

GP de Ciutadans

De modificación del punto 8

8. ~~Suprimir de la sanidad pública las intervenciones quirúrgicas ajenas a la salud (cambios de sexo, aborto, eutanasia, etc.) e~~ *Incluir en ella en la sanidad pública los servicios bucodentales.*

Enmienda 5

GP de Ciutadans

De adición del punto 10

10. Eliminar el requisito selectivo relativo a estar en posesión de un título de catalán para acceder a una plaza dentro del Sistema Catalán de Salud, *convirtiéndolo en un mérito evaluable*, y aplicar un sistema de rendición de cuentas periódico donde se analicen indicadores de calidad sanitaria, investigación, rendimiento asistencial, etc.

Palacio del Parlamento, 30 de marzo de 2022

Ignacio Martín Blanco
Portavoz del GP Cs

Anna Grau Arias
Diputada del GP Cs

Punt 21 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els
eventuals contactes entre l'Administració de la Generalitat i
l'entorn del president de la Federació Russa**

302-00124/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 44359 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, presidente, Ignacio Martín Blanco, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 161 del Reglamento del Parlamento, presentan la siguiente moción subsiguiente a la Interpel·lació al Govern sobre els eventuals contactes entre l'Administració de la Generalitat i l'entorn del president de la Federació Russa (tram. 300-00139/13).

Moción

El Parlamento de Cataluña:

- 1) Condena los contactos mantenidos entre Carles Puigdemont y su entorno con el Kremlin, acreditados por fidedignas informaciones periodísticas, y cree necesario que éstos expliquen a la ciudadanía en qué consistieron, qué asuntos se trataron y los acuerdos, siquiera esbozados, a los que llegaron.
- 2) Insta al Govern de la Generalitat a colaborar con el Gobierno de España y resto de las Comunidades Autónomas en el acogimiento de los refugiados ucranianos por la invasión de su país.
- 3) Recuerda que los consellers de la Generalitat y el resto de altos cargos de la Generalitat deben su lealtad al Presidente de la Generalitat, al Parlamento de Cataluña y al ordenamiento jurídico en su totalidad, y no a chiringuitos de nombres pomposos que intentan, patéticamente, revestirse de una dignidad institucional y democrática de la que carecen.
- 4) Cree conveniente que la consellera Victòria Alsina comparezca ante la opinión pública para explicitar si mantiene algún tipo de contacto, de relación orgánica o de obediencia con el autodenominado «Ministeri Lliure d'Exteriors».
- 5) Considera escandaloso que el Departamento de Acción Exterior, que lleva en su nombre el añadido de «Gobierno Abierto», no publique en Internet su memoria de actividades, incumpliendo un elemental mandato de transparencia para con la ciudadanía y el precepto contenido en el artículo 60 de la Ley 13/1989 de organización, procedimiento y régimen jurídico de la Administración de la Generalitat de Cataluña.
- 6) Condena la opacidad con que se manejan las Delegaciones del Govern en el Exterior, tanto en lo referente a las acciones de los delegados y demás personal de éstas, como al modo en que gastan los fondos presupuestarios que tienen asignados, e insta al Departamento de Acción Exterior y Gobierno Abierto a abrir una web de transparencia específica para estas delegaciones en la que relacione exhaustivamente toda su actividad y el destino que dan a sus fondos presupuestarios.

7) Cree conveniente que los delegados del Govern en el Exterior acudan en persona al Parlamento de Cataluña, al menos una vez al año, para rendir cuentas ante los grupos parlamentarios de sus actividades, de los gastos en que han incurrido y de los beneficios que, a su juicio, hayan reportado sus acciones para los ciudadanos, las empresas y el buen nombre de Cataluña.

8) Cree apropiado que el Departamento de Acción Exterior dé cuentas del uso que hacen sus perceptores de las ayudas que destina a las comunidades catalanas en el exterior.

9) Condena la estrategia comunicativa de permanente denigración de la democracia española que lleva a cabo el Govern de la Generalitat y sus delegados en el exterior por falsa y mendaz, y también por ser contraproducente para los intereses de Cataluña, que es percibida en todos los foros de decisión mundiales como una región de España.

10) Condena las declaraciones realizadas por el delegado y la delegada adjunta del Govern de la Generalitat ante la Unión Europea, Gorka Knörr y Erika Casajoana, ante el Parlamento flamenco en las que establecían un paralelismo entre la actual situación de Ucrania con la de Cataluña, y tachaban a grupos parlamentarios de esta Cámara como «enemigos de los catalanes» (*sic*), motivo por el cual cree imprescindible su inmediato cese.

Palacio del Parlamento, 28 de marzo de 2022

Carlos Carrizosa Torres, presidente; Ignacio Martín Blanco, portavoz, GP Cs

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46352 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI DE VOX EN CATALUÑA (REG. 46352)

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Alberto Tarradas Paneque, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 161.4 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els eventuais contactes entre l'Administració de la Generalitat i l'entorn del president de la Federació Russa (tram. 302-00124/13).

Enmienda 1

GP de VOX en Cataluña

De adición en el punto 1

1) Condena los contactos mantenidos entre Carles Puigdemont y su entorno con el Kremlin, acreditados por fidedignas informaciones periodísticas, *sanciona* los susodichos y cree necesario que éstos expliquen a la ciudadanía y *ante las autoridades* en qué consistieron, qué asuntos se trataron y los acuerdos, siquiera esbozados, a los que llegaron.

Enmienda 2

GP de VOX en Cataluña

De adición en el punto 2

2) Insta al Govern de la Generalitat a colaborar con el Gobierno de España y resto de las Comunidades Autónomas en el acogimiento de los refugiados ucranianos por la invasión de su país, *siempre garantizando la seguridad nacional del Estado y cumpliendo la ley de asilo que se encuentra vigente.*

Enmienda 3

GP de VOX en Cataluña

~~De supresión~~ y *adición* en el punto 3

3) Recuerda que los consellers de la Generalitat y el resto de altos cargos de la Generalitat deben su lealtad ~~al Presidente de la Generalitat, al Parlamento de Cataluña y al ordenamiento jurídico constitucional~~ en su totalidad y a *S.M. el Rey*, y no a chiringuitos de nombres pomposos que intentan, patéticamente, revestirse de una dignidad institucional y democrática de la que carecen.

Enmienda 4

GP de VOX en Cataluña

De adición en el punto 4

4) Cree conveniente que la consellera Victòria Alsina comparezca ante *el Parlamento de Cataluña* y la opinión pública para explicitar si mantiene algún tipo de contacto, de relación orgánica o de obediencia con el autodenominado «Ministeri Lliure d'Exteriors».

Enmienda 5

GP de VOX en Cataluña

~~De supresión~~ y *adición* en el punto 5

5) ~~Considera escandaloso~~ *Denuncia* que el Departamento de Acción Exterior, que lleva en su nombre el añadido de «Gobierno Abierto», no publique en Internet su memoria de actividades, incumpliendo un elemental mandato de transparencia para con la ciudadanía y el precepto contenido en el artículo 60 de la Ley 13/1989 de organización, procedimiento y régimen jurídico de la Administración de la Generalitat de Cataluña.

Enmienda 6

GP de VOX en Cataluña

~~De supresión~~ y *adición* en el punto 6

6) Condena la opacidad con que se manejan las Delegaciones del Govern en el Exterior, y *exige el cierre inmediato de todas ellas. tanto en lo referente a las acciones de los delegados y demás personal de éstas, como al modo en que gastan los fondos presupuestarios que tienen asignados, e insta al Departamento de Acción Exterior y Gobierno Abierto a abrir una web de transparencia específica para estas delegaciones en la que relacione exhaustivamente toda su actividad y el destino que dan a sus fondos presupuestarios.*

Enmienda 7

GP de VOX en Cataluña

~~De supresión y adición~~ en el punto 7

7) ~~Cree conveniente que~~ *Exige el cese inmediato de los delegados del Govern en el Exterior acudan en persona al Parlamento de Cataluña, al menos una vez al año, para rendir cuentas ante los grupos parlamentarios de sus actividades, de los gastos en que han incurrido y de los beneficios que, a su juicio, hayan reportado sus acciones para los ciudadanos, las empresas y el buen nombre de Cataluña.*

Enmienda 8

GP de VOX en Cataluña

~~De supresión y adición~~ en el punto 8

8) ~~Cree apropiado~~ *Exige que el Departamento de Acción Exterior dé cuentas del uso que hacen sus perceptores de las ayudas que destina a las comunidades catalanas en el exterior.*

Palacio del Parlamento, 4 de abril de 2022

Joan Garriga Doménech
Portavoz del GP VOX

Antonio Gallego Burgos
Portavoz adjunto del GP VOX

Alberto Tarradas Paneque
Diputado del GP VOX

Punt 22 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública

302-00125/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 44360 i 44368 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu, Nogay Ndiaye i Mir, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública (tram. 300-00143/13).

Moció

Ateses les propostes i demandes de la Comunitat Educativa, en favor d'una Escola Pública inclusiva i democràtica, en favor de la immersió lingüística, en favor del diàleg i la negociació amb la Conselleria d'Educació, i dels drets de les seves treballadores i treballadors,

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Obrir un diàleg i una negociació real amb el Comitè de Vaga, en el termini d'una setmana, en base a la Carta Sindical amb les propostes unitàries, on el govern es mostri realment disposat a atendre les propostes del decàleg i en calendaritzi la seva aplicació.
2. Cessar el Conseller d'educació perquè no ha estat capaç de dialogar i arribar a acords amb la comunitat educativa.
3. Garantir l'aplicació de les reivindicacions del comitè de vaga mitjançant l'aprovació d'un fons econòmic extraordinari.
4. No aplicar la sentència del TSJC que obliga la vehicularitat de la llengua castellana i el seu ús en un mínim del 25% de l'ensenyament.
5. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir i aplicar en tots els centres educatius la immersió lingüística, basada en el català com única llengua vehicular, el ple assoliment de la competència de tot l'alumnat en català, i en aranès a l'Aran, en castellà i en una tercera llengua, sense desigualtats entre centres escolars i amb plena responsabilitat de la Conselleria d'Educació en la seva aplicació, dotant els centres escolars de tots els recursos necessaris per tal d'assolir amb èxit aquest model.

El Parlament de Catalunya:

6. Dona el seu suport a les propostes de la Carta Sindical del Comitè de Vaga de l'Educació:
 - 6.1. Assumir la responsabilitat del Departament d'educació en defensa de la immersió lingüística.
 - 6.2. Retirar el nou currículum.
 - 6.3. Garantir una FP pública i de qualitat ampliant-ne l'oferta als centres educatius i dotant-la dels recursos necessaris per al seu desenvolupament.

Garantir, també, l'equiparació salarial entre el professorat de secundària i professorat tècnic de FP.

6.4. Revertir les retallades, garantint el retorn de les 18h lectives a secundària i 23h a primària i 6 hores d'horari fix al centre que garanteixi temps per a reunions, coordinacions i preparació de projectes i activitats transversals.

6.5. Suprimir el Decret de plantilles.

6.6 Suprimir l'ordre del calendari.

6.7. Estabilitzar el personal interí i laboral.

7. Reprova el Conseller d'Educació per la seva manca de resposta a les demandes de diàleg i negociació de la Comunitat Educativa, per la seva manca d'atenció a les seves propostes i per no garantir el model d'immersió lingüística.

Palau del Parlament, 28 de març de 2022

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu; Nogay Ndiaye i Mir, diputada, GP CUP-NCG

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46363, 46369 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 46363)

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública (tram. 302-00125/13).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De ~~supressió~~ del punt 1

1. Reprova el Conseller d'Educació per la seva manca de resposta a les demandes de diàleg i negociació de la Comunitat Educativa, per la seva manca d'atenció a les seves propostes ~~i per no garantir el model d'immersió lingüística.~~

Palau del Parlament, 31 de març de 2022

Alícia Romero Llano
Portaveu del GP PSC-Units

Esther Niubó Cidoncha
Diputada del GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 46369)

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública (tram. 302-00125/13).

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 3

3. Garantir l'aplicació d'allò que s'acordi en el marc de les negociacions entre el departament i els representants sindicals.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

D'addició en el punt 5

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a garantir i aplicar en tots els centres educatius la immersió lingüística, basada en el català com única llengua vehicular *en els termes que estableix la LEC per garantir* el ple assoliment de la competència de tot l'alumnat en català, i en aranès a l'Aran, en castellà i en una tercera llengua, sense desigualtats entre centres escolars i amb plena responsabilitat de la Conselleria d'Educació en la seva aplicació, dotant els centres escolars de tots els recursos necessaris per tal d'assolir amb èxit aquest model.

Esmena 3

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6

6. Dona el seu suport a les propostes que s'acordin en el marc de les negociacions entre el Departament d'Educació i els representants sindicals en el marc de la mesa sectorial.

Esmena 4

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6.2

6.2. Donar flexibilitat als centres educatius per implementar els nous currículums, amb acompanyament per part del Departament d'Educació.

Esmena 5

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6.3

6.3. Garantir una FP pública i de qualitat ampliant-ne l'oferta als centres educatius i dotant-la dels recursos necessaris per al seu desenvolupament. Garantir, també, la integració del professorat tècnic de FP al cos de secundària d'acord amb la llei 3/2022 d'ordenació i integració de la FP.

Esmena 6

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6.4

6.4. Revertir les retallades, garantint el retorn de les 18h lectives a secundària a partir de setembre del 2024 i 23h a primària a partir de setembre del 2023.

Esmena 7

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6.6

6.6. Debatre i acordar amb la comunitat educativa la millor manera d'implementar el nou calendari escolar anunciat pel Departament d'Educació, amb la finalitat de garantir la millor atenció a l'alumnat i reduir la desconexió educativa de l'alumnat més vulnerable.

Esmena 8

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

D'addició en el punt 6.7

6.7. Estabilitzar el personal interí i laboral amb un calendari clar de concurs de mèrits i oposicions, acordat amb la comunitat educativa d'acord amb la llei 20/2021 de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat a l'ocupació pública

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP JxCat

Punt 23 | Debat i votació de la moció i de les esmenes presentades

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació

302-00126/13

PRESENTACIÓ: GP ECP

Reg. 44361 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

RECTIFICACIÓ DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 45778 / Coneixement: Presidència del Parlament, 01.04.2022

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu, Jordi Jordan Farnós, diputat del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 161 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació (tram. 300-00140/13).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Iniciar un diàleg real, efectiu i permanent amb la comunitat educativa per tal d'aplicar mitjançant el consens les mesures i innovacions als centres docents catalans.
2. Revertir les retallades augmentant la despesa del Departament d'Educació fins arribar, com a mínim, al 6% del PIB, tal i com dictamina la LEC i mereix el sistema educatiu públic català.
3. Establir una moratòria mínima d'un curs del nou calendari escolar anunciat pel Departament d'Educació, amb la finalitat de poder realitzar el debat necessari amb la comunitat educativa.
4. Establir la gratuïtat de les activitats extraescolars per tal que el nou calendari escolar no afecti la conciliació de les famílies i tampoc suposi un factor de desigualtat en l'accés a les mateixes.
5. Aplicar de manera més pausada els canvis de currículum de l'educació bàsica, garantint recursos i formació per desenvolupar aquests canvis, escoltant la comunitat educativa, i acompanyat d'una estratègia d'innovació i quantificada econòmicament.
6. Establir un nou calendari que contempli la singularitat de l'etapa educativa 0-3 i flexibilització en funció de les realitats territorials diferenciades, acompanyat del finançament necessari i el canvi de normativa que permet tenir grups massificats en aquesta etapa.
- ~~7. Mantenir el suport a la proposició de modificació de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística i de la Llei 35/2010, de l'1 d'octubre, de l'oci, aranes a l'Aran per tal de blindar i protegir la immersió lingüística a l'escola catalana.~~
8. Estabilitzar el professorat interí reduint la temporalitat, amb un calendari clar de concurs de mèrits i oposicions, acordat amb la comunitat educativa a partir d'un pacte per l'estabilitat.

9. Desenvolupar d'un pla integral de foment de la Formació professional pública a tot Catalunya, amb un pla d'inversió per a la millora quantitativa i qualitativa de la FP que garanteixi que hi haurà places públiques suficients a tot el territori.

10. El desplegament normatiu i de recursos per donar resposta a l'educació inclusiva, amb increments consolidats i adreçats a l'escola pública, evitant qualsevol tipus de retallades en aquest sentit.

11. Signar un Acord Marc amb els Ajuntaments catalans, mitjançant la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació de Municipis de Catalunya que faci viable l'aplicació del compromís de la gratuïtat de l'escolarització al tercer curs (P2/I2) de les escoles bressol públiques, sense que això repercuteixi negativament en els municipis.

12. Impulsar una modificació del Decret Llei 10/2019, de 28 de maig, del procediment d'integració de centres educatius a la xarxa de titularitat de la Generalitat, per tal d'incorporar el canvi de titularitats dels centres amb l'objectiu d'atendre les necessitats d'escolarització actuals, evitant casos com els de l'Acadèmia de l'Hospitalet de Llobregat.

Palau del Parlament, 28 de març de 2022

David Cid Colomer, portaveu; Jordi Jordan Farnós, diputat, GP ECP

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46364, 46365, 46370 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 5.4.2022

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 46364)

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació (tram. 302-00126/13).

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 1

1. Establir un marc de diàleg efectiu i permanent amb la comunitat educativa, per tal de compartir i valorar les implicacions de mesures que afectin el funcionament del curs escolar

Esmena 2

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 3

3. Establir, tal i com proposa el Consell Escolar de Catalunya, una moratòria mínima d'un curs del nou calendari escolar anunciat pel Departament d'Educació, amb la finalitat de poder realitzar el debat necessari amb la comunitat educativa i preveure les mesures, modificacions normatives i recursos necessaris a tal efecte, amb l'objectiu de garantir l'equitat educativa.

Esmena 3

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 4

4. Preveure els recursos necessaris per garantir l'accés amb igualtat de condicions a les activitats extraescolars dels infants i joves en períodes del calendari escolar amb jornada intensiva, per tal que no afecti la conciliació de les famílies ni suposi un factor afegit de desigualtat.

Esmena 4

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 5

5. Impulsar els canvis de currículum de l'educació bàsica, garantint recursos i formació per desenvolupar aquests canvis, escoltant la comunitat educativa, i acompanyat d'una estratègia d'innovació i quantificada econòmicament.

Esmena 5

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 9

9. Desenvolupar un pla integral de foment de la Formació professional pública tot Catalunya, amb un pla d'inversió per a la millora quantitativa qualitativa de la FP que garanteixi que hi haurà places públiques suficients a tot el territori posant a disposició els recursos necessaris a tal efecte.

Esmena 6

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 10

10. Aprovar un pla de xoc per a desplegament del sistema educatiu inclusiu a Catalunya, posant a disposició els recursos necessaris a tal efecte.

Esmena 7

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 11

11. Signar un Acord Marc amb els Ajuntaments catalans, mitjançant la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació de Municipis de Catalunya que faci viable l'aplicació del compromís de la gratuïtat de l'escolarització al tercer curs (P2/I2) de les escoles bressol públiques, sense que això repercuteixi negativament en els municipis i comprometre's a crear noves places públiques d'escoles bressol i llars d'infants en els propers anys per tal de tendir cap a la universalització d'aquesta etapa educativa.

Esmena 8

GP Socialistes i Units per Avançar

De modificació del punt 12

12. Impulsar una modificació del Decret Llei 10/2019 de 20 de maig, del procediment d'integració de centres educatius a la xarxa de titularitat de la Generalitat, per tal de garantir la demanda d'escolarització en entorns amb problemes d'edificis i manca de sòl públic, i instar a un acord de govern per

la integració immediata de l'Acadèmia Cultura de l'Hospitalet de Llobregat en el marc d'aquesta tramitació legislativa.

Esmena 9

GP Socialistes i Units per Avançar

D'addició d'un punt 13

13. Destinar tots els esforços necessaris per cercar un acord de manera immediata en els propers dies amb la comunitat educativa que permeti recuperar la pau social als centres educatius i garantir un bon curs escolar 2022-2023.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022

Alícia Romero Llano
Portaveu del GP PSC-Units

Esther Niubó Cidoncha
Diputada del GP PSC-Units

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 46365)

A la Mesa del Parlament

Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació (tram. 302-00126/13).

Esmena 1

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 11 bis

11 bis. Signar un Acord Marc amb els Ajuntaments catalans, mitjançant la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis pel qual:

(a) la Generalitat de Catalunya es compromet a aplanar-se a totes les demandes en què un ajuntament li demana el reemborsament de les quantitats que va haver de posar entre els anys 2014 i 2020 per cobrir la part que la Generalitat va deixar de posar pel fet d'haver-se retirat unilateralment del conveni de manteniment de places d'escoles bressol de titularitat municipal;

(b) la Generalitat de Catalunya es compromet a tornar de motu proprio a tots els ajuntaments les quantitats que els deu per aquest concepte, i en calendaritzi les fases d'aquest compromís, sense obligar-los a interposar cap acció davant els tribunals.

Esmena 2

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 11 ter

11 ter. Adquirir públicament el compromís de, en el futur, no retirar-se unilateralment dels acords de cofinançament amb els ajuntaments dels convenis de manteniment de places d'escoles bressol de titularitat municipal, i a disculpar-se per haver-ho fet en el passat.

Esmena 3

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou punt 11 quater

11 quater. Per tal de facilitar la conciliació a totes les famílies amb nens petits, posar en marxa en el proper curs 2022-2023 una subvenció a les escoles bressol de titularitat privada que assegurï la gratuïtat de la plaça per a les famílies.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Ignacio Martín Blanco

Portaveu del GP Cs

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA (REG. 46370)

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 161.4 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació (tram. 302-00126/13).

Esmena 1

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 1

1. Intensificar el diàleg efectiu i permanent amb la comunitat educativa per tal d'aplicar mitjançant acords les mesures i innovacions als centres docents catalans.

Esmena 2

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 2

2. Incrementar progressivament la despesa d'Educació per aproximar-se al 6% del PIB, tal i com dictamina la LEC i mereix el sistema educatiu públic català.

Esmena 3

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 3

3. Debatre i acordar amb la comunitat educativa la millor manera d'implementar el nou calendari escolar anunciat pel Departament d'Educació, amb la finalitat de garantir la millor atenció a l'alumnat i reduir la desconexió educativa de l'alumnat més vulnerable.

Esmena 4

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 4

4. Assumir el cost de les activitats extraescolars en horari habitualment lectiu de les tardes de setembre per tal que el nou calendari escolar no afecti la conciliació de les famílies i tampoc suposi un factor de desigualtat en l'accés a les mateixes.

Esmena 5

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 6

6. Treballar amb el món municipal perquè el calendari de les llars d'infants contempli la singularitat de l'etapa educativa 0-3 i flexibilització en funció de les realitats territorials diferenciades, acompanyat del finançament necessari.

Esmena 6

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 8

8. Estabilitzar el professorat interí reduint la temporalitat, amb un calendari clar de concurs de mèrits i oposicions, acordat amb la comunitat educativa, d'acord amb la llei 20/2021 de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat a l'ocupació pública i que ha de finalitzar abans del 31 de desembre de 2024.

Esmena 7

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 9

9. Desenvolupar d'un pla integral per fomentar, promocionar i adaptar la Formació professional pública a tot Catalunya, amb inversió i augment de places i diàleg i concertació pel que fa a les seves possibles transformacions i necessitats a nivell territorial i sectorial.

Esmena 8

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 10

10. El desplegament normatiu i de recursos per donar resposta a l'educació inclusiva, amb increments progressius i consolidats i adreçats als centres docents sostinguts amb fons públics d'acord amb la disponibilitat pressupostària.

Esmena 9

GP d'Esquerra Republicana, GP de Junts per Catalunya

De modificació en el punt 12

12. Estudiar la possible modificació del Decret Llei 10/2019, de 28 de maig, del procediment d'integració de centres educatius a la xarxa de titularitat de la Generalitat.

Palau del Parlament, 4 d'abril de 2022

Marta Vilalta i Torres
Portaveu del GP ERC

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP JxCat
